భారతీయ
కవితాకల్పకం

ఋ 3890/106

విద్వాన్ విశ్వం

అన్నపూర్ణా పబ్లిషర్సు
ఏలూరు రోడ్డు : : విజయవాడ-2.

ప్రథమ ముద్రణ
ఫిబ్రవరి, 1963

వెల : రు. 6-00

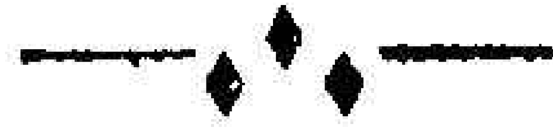

ముద్రణ :
"వెంకటరత్నా"
మ్యూజియమ్ రోడ్, : : విజయవాడ-2

TPLA126B128
1

విషయ సూచిక

తీసుకొనుటలో-తేడాలు_

భారతీయ కవితా కల్పకం

అసతో మా....

మాలిన్యమునుండి నన్ను
మంచివేపు నడిపించుము;
కాఱు చీకటిలో నుంచి
కాంతివేపు నడిపించుము;
చావునుండి అమృతత్వపు
ఛాయలకై నడిపింపుము.

వైదికం —బృహదారణ్యక - ఉపనిషత్తు

నిదర్శనం

ప్రతిరూపము లేకయె,
యీ సతి సృష్టించుటకు
నలువ చాలియున్నచో
నితర మ్మేల ?
కళా పాండితిలో జగజ్జెట్టి,
యాతడే యనవలదా ?

పౌరాణికం —పద్మపురాణం

వ్యర్థము

పేదవాని వదాన్యత,
పేడివాని యస్త్ర నిపుణత,
విరసు డైనట్టివాని
వాక్ చమత్కృతి,
కవి గానివాని
శాస్త్ర పాండితియు,
నిష్ఫలమ్మలై పఱగుచుండు.

ఆలంకారికం —భామహుడు

తపస్సు

అల నయోధ్యాపురీ
కల భాషిణుల మోము,
చెలువమ్ము నందుకొన
జలజమ్ము లెల్లన్,
కొలను నడుమను నీట
మొలబంటిగా నిలిచి,
కలకాలముగ దపము
సలుపుచు న్నుండెన్.

లౌకికం —అమృతానందయోగి

విరహంలో

విస మిమ్ముయు
మలయ పవనుని

దోసగుదన మ్మెల్ల
పుట్టుతో వచ్చినదే;
అసలా చందన తరువుల
బుసకొట్టుచు,
పెద్ద సర్పములు
నెలవుండున్.

—ముక్తకం

దయ

దిస మొలతో జడల దాల్చి
దిశాంతముల జరియించిన,
ఆకులతో, నారలతో
సంబరములు నేసికొన్న,
బూది, మన్ను, దుమ్ము వంటి
మీద పూత పూసుకొన్న,
బండలపై గుండ్లపైన
దిండు లేక పండుకొన్న,
మనసులోని మాలిన్యము
చనుట కెట్లు తొడుపడును?
జీవుల వేధించక, జన
జేత యగుటకై పడ్వక,
లోకమ్మును దయతో నా
లోకించిన యపుడు గదా!

నీ మనస్సు నిర్మలమై
కోమలమై శాంతమగుట !

పాళీ —ధమ్మపదం

వర్షాగమంలో....

హెచ్చు తగ్గు లెల్ల
చ చ్చదర మ్మయి
ఒక్క పురుగు లేని
ఒంటరి వయి,
ఇంతలోనె బాట లెల్లను—
కోర్కెలతోను గూడ
దాటరాని వగును.

ప్రాకృతం —సత్తసయీ

అనురాగం

అగమ్య మైనది,
అనుపమ మైనది,
అమిత మైన దా
అనురాగాంబుధి,
దాని దాపులకు
దఱిసిన వా, డిక
ద్వంద్వ దుఃఖ జల
ధానము జేరడు.

హిందీ —రసభారి

అనేకుల కది!

క్రొ వ్విరులన్ గూర్చిన
నీ మవ్వపు మాలికను
కంఠమందు నైతువా ?
పుష్పంబోణీ! అగుచో
ని వ్విరి సరమునకు
బదులు నేనే మిత్తున్ ?
నే కట్టిన తో మాలను
నీ కొక్క_స్తుకకె
యొసగ నోల్లు పొసగు!
నో రాకా హిమకరవదన!
అనేకుల కిది,
వారి నెల్ల నెటు వర్జింతున్,
ఉన్నారు భావుకులు;
మన కన్నుల కగపడని
చోట్ల గలవా రెవరో
ఉన్నారు;
కవుల పాటల
సన్నిహితులు - నున్నవారు
చాలమందియే.
ఇందరకై, యీ మాలిక
నందమ్ముగలు జిలుక గట్టినాడ;
కావునన్ —

కుందసమరదన !
నీకే చెందించుట
యెట్లు పడును ?
చెప్పుము నీవే.
నీ యెడదకు
నా యెడద నుపాయనముగ
నడుగు సమయ మది
గతియించెన్;
తోయజ నయనా !
ఎపుడో పోయిన దా కాలమెల్ల
పూర్వగాథమై.
పరిమళ మంతయు
లోపలి యరలోనే
దాచుకొన్నయట్టి
మొగ్గతో సరియై,
నా జీవిత—
మొకపరి యుండెను—
పోయె నట్టి ప్రాప్తము
పడతీ !
ఉండిన తావిని
దిక్కుల నిండా
వెదజల్లి వేసి
నే నుంటిని;

ఏ పండితు డెఱుగును—
పోయిన దండి వలపు
మఱల చేర్చి, దాచు
మంత్రమున్.
సారస నయనా
నా హృన్ని రేజాతమ్మ
నొకరి నెయ్యమ్మునకే
ధారాదత్తము సేయగ నేర !
ననేకులకు దాని
నియ్యగ వలయున్.

బెంగాలీ —రవీంద్రుడు

కోరిగ

ఒక్క వర మిదియే
కోరుచున్న వాడ !
కొదమ తుమ్మెద గమి
రొద నదరిపోవు—
నీవు నివసించు కొండల
నెలవులందు
నేను చంపకమై
పుట్టనిమ్మ దేవ !

తమిళం — కులశేఖర పెరుమాళ్

ఆ తామరలు

మొన లావులించి
వాసన సల్ల బసిగొని,
లే దేటి గము
లెంగిలింపకుండ—
నెడ సూఅగొని
వేచి సుడియు
తెమ్మెరలచే
బొడము పుప్పొడి
పొలి వోవకుండ—
ధరణి కూటమున
మే మెరలి పద్మిని మేన
మొల తెంచు
మధు మద మొలుకకుండ—
మేల్కని గోమిని
మెలగి మై మురిసిన
బొదిగొన్న యకరువు
సెదరకుండ—
దెలిసి జక్కవ
లొండొంటి గలయ
దారు కలకలంబున
రేకులు కదలకుండ—
మున్న కొనివచ్చి

గణికా సమూహి తోడ
వరదు బూజించె
పసిడి తామరల
గిరిజ—

తెలుగు —నన్నెచోడుడు

మేల్కొలుపు

మేలుకొండీ జనుల్
మేలుకొండీ నరుల్
మన జీవ రక్షకుడు
చనుదెంచు చున్నాడు;
చీకటులు విచ్చినవి,
వేకువలు విరిసినవి,
రవివచ్చు మార్గమును
సవరించిన దుషస్సు.
ఎచట నన్నము దొఱకు
నచటికే గుద మింక
మేల్కొనుడు ! మేల్కొనుడు !
మేల్కొనుం డిక జనులు !

వైదికం —ఋగ్వేదం

శ్రుతిదప్పిన వల్లకి....

ధూమ సంవృత
వహ్ని శిఖా మతల్లి రమణ,
నలిగిన పీతాంబరంబు

నొకటి గట్టుకొని యున్న
జానకీ కాంత, నంత
కన్గొనియె
నంజనాదేవి కన్నకొడుకు.

*　　　*　　　*

శారదాభ్ర పరీవృత
చంద్రరేఖ,
వాడకము లేక
తంతులు వదిలి పోయి
శ్రుతిని దప్పిన వల్లకి—
సొరగి పోయి యున్న
జానకి,
నాంజనేయుండు
చూచె.

పౌరాణికం —వాల్మీకి.

జిలుగు

వాచ్యభిన్నమై
మఱియొక సూచ్యమైన
వస్తు వుండు
మహాకవి వాక్యములను;
వెలికి కనిపించు
నవయవమ్ములకు
కట్టు వడని.

వనితల జిలుగు
లావణ్యా మర్లు.

అలంకారికః —ధ్వన్యాలోకం

కాని....

తోడివారు రమ్మన్నారు,
తోనె తాను పోద మని
నిద్ర లేచెను.
పోయి తీరవలె నటన్న
కోర్కెయు గూడ గలదు——
కాని, యికను, పథికుడు
తట పటాయించుచుండె.

(ధ్వన్యాలోకంలో ఉదాహృతం) లౌకికం —ముక్తకం

మిటుకులాడి!

కోపించిన,
ననురాగము చూపించిన,
కంటనీరు తొలకించిన,
సల్లాపించిన——
చొక్కించు నదేపనిగా
మిటుకులాడి తెలివ
నీ మదిన్.

ప్రాకృతం —సత్తసయీ.

లేదు...

వేదన వోలిక
హృదయోద్భేదన
మొనరించు నట్టి
పెద్ద పుండిలన్
లేదు మఱొక్కటి;
చెడు పని కాదని
వేఱొక్క నిశిత
కాండము కూడా !

పాళీ —ధమ్మపదం.

మా కోనకు....

కడవ ముంచుకొనవలెనా ?
కలికి రమ్మ మా కోనకు॥
నీరు నీ పదాల చుట్టు
చేరి గుట్టు చెప్పగలవు,
సారసాక్షి ! వాన నీడ
లూరుచుండె సైకతముల॥
ఫాలమందు వ్రేలు కుంత
లాలవోలె మబ్బు లెల్ల.
నీలిచెట్ల కొమ్మల ను
య్యాల లూగుచున్నవి-నీ॥
నీ యడుగుల సవ్వడి చవి
నో యువిదా నే నెఱుగుదు,

నా యెడందలో నయ్యది
పాయక నినదించుచుండె.

కడవ ముంచుకొనవలెనా ?
కలికి రమ్ము మా కోనకు.
కాలహరణ కావలెనా ?
కాంత రమ్ము మా కోనకు॥
కడవ నీటిపైన వదలి
చడి చప్పుడుగాక యుండ.
గడపవచ్చు నీ కాలము
తడబడ నక్కర లేదిక॥

కసవు మొలిచె దరులలోన
పసరు మూసుకొని వచ్చెను
కొసరి కోయవచ్చు గగన
కుసుమమ్ముల నెన్నియైన॥
నీలి కనుల వల చీలిచి
ఓ లలనా తలపు పులుగు
లోలి యెగిరి పోవుచుండ
చాల సేపు గడపవచ్చు
కాలహరణ కావలెలా ?
కాంత రమ్ము మా కోనకు—

* * *

జలక మాడవలెనా ఓ
జలజాక్షీ రమ్మిచటికి॥

నీలి చీర విడిచివేసి
కూలమ్మననే యుంచుము
నీలి నీరు నిన్ను కప్పి
గోలా ! దాచును లెమ్మా॥
అలలు కంఠమును తమ కౌ
గిలిలో బిగియంగ బట్టి
చెలియా ! నీ చెవిలో మ
త్తిలి యాడును మంతనాలు
జలక మాడవలెనా ఓ
జలజాక్షీ ర మ్మిచటికి.
*　　*　　*
నీట మునిగి పోవలెనా ?
బోటి రమ్మ మా కోసకు॥
శీతలమ్మ నీ రిచ్చట,
లోతు కూడ చాలినంత,
నాతి ! గాఢ నిద్రవోలె
నీ తిమిరము గ్రమ్మె నిచట;
కోన లోతు లోతులలో
చానా ! రాత్రిం బవళ్లు
గానము మౌన మ్మొకటై
ధ్యానముద్ర భాసిల్లును.
నీట మునిగి పోవలెనా ?
బోటి రమ్మ మా కోనకు॥

బెంగాలీ —రవీంద్రుడు.

రాసక్రీడ

వచ్చె వసంతోన్మేషము
సచ్చరితుల సంతోషము,
మంద పవన సంవాహము
మదన బాణ సన్నాహము.
వనలక్ష్మి మ్రొగ్గెత్తి వసుదేవసుతుని
చనవున నిట్టు లాహ్వానించె నపుడు...
"పది దిక్కులును క్రొత్త
పచ్చడమ్ములు గట్టె,
పద్మనాభా యిట్లు
పరికింపుమా !
పంచబాణుడు నిన్ను
పరిరంభ మొనరించు
పరమాత్మ ! దయచేసి
పఱతెంచుమా !"
ఆ పిల్పువిని యశోదాత్మజుం డడవి
గోప బాలకులతో గూడి యేతెంచె
కుంభస్తన భారముతో
నంభోరుహ నేత్రలెల్ల
నా ప్రభుతో నన్
దంభోళి కామశర సం
రంభ భయత్రస్తలై
త్వరం పడి రాగన్.

నూపురమ్ములు మొఱసె గలగల
భూషణమ్ములు మెఱసె తళతళ
జడల పాములు పొరలె మిలమిల
పెదవి పగడాల్ తెరలె కలకల.

రాస క్రీడా పరవశలై గో
పీ సుమ గాత్రలు ప్రోడల్
వాసుదేవుడే వేణువు నూదగ
చేసిరి నృత్య క్రీడల్.
కర మృణాలముల
బిర బిర నూపుచు
తరళ లోచనలు
తై తై
తధి గిణ తోం తక
తత్తా ధి త్తని
తై తక త్రొక్కిరి
సై సై.
అప్పుడు:
తారకల లోన చంద్రుని
తీరున గోపికల నడుమ
తేజరిల్లె రా
ధా రమణుడు; గంధవహా
ప్రేరితమై చేతు లెత్తె
ప్రేమాటవియున్.
గుజరాతీ —సోమసుందరలాల్.

ఉషఃకన్య

అనారతము రోదసినే
అవలోకించుచు నుదయ
మ్మయి సర్వము వ్యాపించే
అటివ ఈమె ఉషఃకన్య.
ఉదయమ్మొ మంజుల వ
ర్ణోజ్వలాంబరము ధరించి,
ఉన్న తురా లీమె వెడలు
చున్న దదో గనుంగొనుము.
బంగరు పూతలతో నా
అంగన అందటి హృదయము
పొంగించుచు వారిలోన
రంగళించు జీవరసము.

వైదికం—ఋగ్వేదం

నారదుడు

కారుమబ్బుల క్రింద
కప్పురపు రాశివలె
కదలి ఏతెంచు నా
రదుడు కన్పట్టెడిన్;
కర్రి ఏనుగుతోలు
కప్పుకొని నటరాజు

వెఱ్ఱినాట్యము సేయు
వినువీథి నోయనన్.

సంస్కృతం—శిశుపాలవధం

ఆనుకూల్యం

బెదటిపోవకుండ
సదయుడై పాముల
శివుడు నెట్టివైచి
చేయి బట్ట,
పెళ్ళినాడె తెలిసె;
పెరిమతో గౌరి కాపురము
జరుగు నంచు
పాలతుకలకు.

ప్రాకృతం—సత్తశయీ

కాలహరణం

తినుచు తినుచు
యుగమ్ములే
గణన లేక
వెళ్ళిపోయె,
గాని బుద్ధి
ఏ మాత్ర
మ్మెని మారు
టయే లేదు.
ఇట్లు కాల
హరణమైన

నెట్లు! జీవు
లచేతనుల
వోలెనె యిక
అగుదురంచు
గోలపెట్టు
కబీ రెపుడు.

హిందీ—కబీర్

ఏలుకో

నా కాంత నిద్రచెడునే!
ఏకాంతమున నుండెనే!
నీ కొఱకె వీక్షించునే!
శోకమున కాంక్షించునే
నీ కలల మేలుకొనునే!
వేకారి నిను గోరునే.
ఈ కటికి లోకమ్ము నన్,
చీకటుల బడద్రోయగన్,
నీ కెటుల మనసు కలుగున్,
లోకాల నేలగలవే!
ఈ కాంత నేల లేవే?

తమిళం—తిరుమంగై మన్నన్

దండుగ

అందమ్ము లేని యాడుది.
చందము లేనట్టి పెళ్ళి,
సరి, దొరికినదే
విందుగ తిను పెండ్లామును

ఎందుకు? లేకున్న
యప్పుడే మేలుకదా?

కన్నడం.—సర్వజ్ఞమూర్తి

గ జ ప్రా ర్థ న

లావొక్కింతయు లేదు,
ధైర్యము విలోలంబయ్యె,
ప్రాణంబులున్ ఠావుల్ దప్పెను,
మూర్ఛవచ్చె తనువున్ డస్సెన్,
శ్రమంబయ్యెడిన్.
నీవే తప్ప నితఃపరంబెఱుగ
మన్నింపం దగున్ దీనునిన్,
రావే ఈశ్వర, కావవే వరద,
సంరక్షించు భద్రాత్మకా!

తెలుగు—పోతన

అ య్యో!

కమల శంఖ చక్రాది
రేఖల జెలంగు
లోక కళ్యాణకరమైన
నీ కరమున,
కంకణము గట్టినా మాని,
కందమూలములను
త్రవ్వక, వనులలో
మలయుమంచు?
(కౌసల్య రామునితో....)

సంస్కృతం—భోజరాజు

కోడలి పుణ్యం

మిసమిసలకోడలు,
ఇంటిలో మసలుచుండ
నేన్గుదంతాలు, పులితోళ్ళు
నెట్లు దొరుకు నయ్యా
మా యింట వర్తకుడా?
అటంచు వగచె
నత్తయ్య వచ్చిన వానితోడ.

ప్రాకృతం — సత్తసయీ

వినరే?

వట్టి భయముతో నందరు
వణకుచుందు,
రెందుకో ఒక్కరైన
యోచించలేరు;
వినరు నామాట సుంతైన,
చనుట యెట్లుమరి?
అనంత భయమ్మె లీ
మనుజులందు —

హిందీ — కబీర్

నాయంతటనేను!

తోట దటి చెట్టుమాటున
తొలగి నిల్చినాడనే గాని,
నే నేమి యడుగలేదు.

కన్నులరవిచ్చి వేకువ
కదలుచుండె.
చలువ తెమ్మెఱ మెల్లన
సాగుచుండె,
మంచు చిన్కులతో
గుబాళించె గఱిక.
మఱ్ఱి మాని క్రిందుగ జేరి
మగువ యొంటి నీవు
నవనీత మృదుల
పాణిద్వయమున
పాలు పిండుచునుంటి
వే జోలి లేక.
నేనుమాత్ర మింకను నల్లె
నిలిచియుంటి.
ఏను బల్లెత్తుమాట
వచించ లేదు:
పలికినది పొన్నపైనుండి
పక్షి యొకటి;
పల్లె బాటపై మావి
పూల్ చల్లుచుండె;
వరుసగా ఝుంకరించుచు
వచ్చె నళులు;
కొలనిగట్టున శివుని
కోయిలను దెరచినారు;

భక్తులు పాడుచున్నారు, పాట-
చెలియు, పాత్ర నంకమునందు
చేర్చిపట్టి
నీవు పాలను పిండుచున్నావు;
నేను నిల్చుకొనియుంటి
పట్టి గిన్నియను బట్టి:
తెలవ నీ దటికే
చనుదేల లేదు.

మేల్కొనియె నింగి
గుడిగంట మ్రోతవలన;
విడిచిపెట్టిన పనుల
త్రొక్కుడుల జేసి,
దుమ్ము లేచుచునుండె
మార్గమ్ములందు;

కడవలను చంక నిడుకొని
కాంత లెల్ల వచ్చుచుండిరి
నదినుండి వరుసగట్టి;
గలగలా మ్రోయుచుండె
నీ కంకణములు,
నిండుచున్నది నీ
పాలకుండయెల్ల,
ఎండ ఎదుగుచు
నుండిన దెంతో,

కాని, తెలివ
నీ దరికే చనుదేరలేదు.

బెంగాలీ టాగూర్

అగపడవేమయ్యా!

యుగములకు యుగములే
తగులబడిపోయినవి;
పగలు రాతిరి పిలిచి
అగడు పడితిమి మేము;
నగధీర! నీ వేమొ
నగుచు నిలుచున్నావు!
తగని ఖేదమ్ముతో
వగచుచుంటిమి మేము.
తెగలేదు సందియము
సాగయుచుంటిమి తండ్రి!
అగపడదు మా కింక
నిగమ నుత నీ రూపు—
యుగములకు యుగములే
తగులబడిపోయినవి.

తమిళం—పొయ్ఘై ఆళ్వార్

బూడిదలో...

సున్నమే లేని తములము,
సొగసుగుల్కు రంగులే
లేని పెళ్ళి,
సారంగనయన

లేని యట్టి సంసారము.—
లివ్వి యిసుక బోసినట్టి
నూనియ
సఁపోవుగాదె

కన్నడం—సర్వజ్ఞుడు

ప్రసాధన క్రియ

శృంగార రాజ్యలక్ష్మికి
ముడిగలిసిన గతి,
హంస తిలకంబు
గబరి బూన్చి;
మరు రాజధానికి
మణివప్ర మిడు గతి,
గటి, నూత్నరత్న
మేఖల యొనర్చి;
ఎలదూడు
చక్రవాకులకు
మేపించినగతి,
హారలత
సన్నుగన నమర్చి;
సౌభాగ్య లావణ్య
సతుల దూన్చియు చూచు గతి,
గర్ణముల వసుఖచిత
కర్ణపూరములు వెట్టి;
తూఁగాడ బాటుకు లొంగ్ను

నవయువంబుల కన్నింటి
కవయమైన
పసదనంబు నూలొల్కల్పి,
భావమెసగ జేసి
రుమకు శృంగారంబు
చెలువు మిగుల.

తెలుగు—నన్నెచోదుడు

కాలవస్త్రం

కవలలు రాత్రింబవళ్ళు
కాలవస్త్రమును గట్టిగ
కలిసినేయుచున్నారు:
అపార మిది, అనంత మిది
ఆరు గడులతో నున్నది —
అటు వేసే పడుగు పొడవు,
ఇటు వేసే పేక పొట్టి.
అటు యిటు నేసినదే యీ
అమలము కాలంబరమ్ము.

వైదికం—యజుర్వేదం

మసకగా

భాను సంక్రాంత
సౌభాగ్య భాసురమ్ము,
చంద్రబింబము
నీహార సంవృతమయి,
ఊపుపులు తాకి
గుడ్డియై యున్న

అద్దమట్లు జూపట్టె
మబ్బుగా
నాకసమున.

సంస్కృతం—వాల్మీకి

అందం

పొగరు మబ్బులు
చెలరేగ
గగనమందు;
నీటి జాలున
వెల్లనై నెగడె
కడిమి చెట్లు;
కావున,
రాత్రుల చీకటైన,
గుడ్డివెన్నెలయైన
బాగుగనె యుండె.

ప్రాకృతం—ధ్వన్యాలోకంలో ఉదాహృతం

ఎందుకివన్నీ!

తీర్థాలలో జలము
తేలుచుండునుగాని,
మునిగి పొందినదేమి
మనకు కనబడదూ॥
ప్రతిమలెల్లను జడత
ప్రార్థించుటయెగాని,

పిలిచి, పిలిపించుకో
గలుగుటే కనబడదు॥
మన పురాణాలు,
కురాను లేమో చెప్ప
గాని, మాయను జీల్చు
టేనాడు కనపడదు॥
స్వానుభవమున చెప్పి
నాను, వట్టి విన్నల;
కానిపించిన దేమి
కనబడదు నాకూ—
కనబడదు నాకూ.

హిందీ — కబీర్

వా ని క డు గో !

పూలదండ కూర్చుటకే
ప్రొద్దంతా కూరుచుంటి,
పూలు జారి జారిపోవు
పాలతి యెందుకో॥
అచట నీవు కూరుచుండి,
ఆసక్తిని కనుగొమ్మల
నాలోకించుచు నుంటివి
అతి గుప్తముగా॥
చీకటి కుట్రలు పన్నే
నీకన్నులనే యడుగుము:—
ఈకళవళపాటులోన

నెవరిది తప్పో!
పాటపాడ మొదలిడినా
పాటరాదు, నీపెదవుల
పయి తొలకే దొంగనవ్వు
నడుగు మోదుకో॥
నీ నవ్వుల పెదవులే ప్ర
మాణముగా చెప్పనిమ్ము,
గానము మౌనములోనే
కలిసిపోవు టెందుకో!
పూలదండకూర్చుటకీ
ప్రొద్దంతా కూరుచుంటి
పూలు జారి జారిపోవు
పాలతి యెందుకో!

బెంగాలీ—టాగూర్

తలుపు తెరువు!

తెరువుమోయి నీ
మంగళ మందిర
పరమ ద్వారము
మాధవా—
కరము ఘోరమీ
జీవితవనమును
సరగున నెట్లో
దాటివచ్చితిని॥
ద్వారబంధమును

దవిలి నిల్చి నీ
యోర నిల్చితిని
దయామయా,
ఆరని జ్యోతిని
వెల్గించితి విక
ఏరా అక్కున
నన్ను జేర్చరా॥
నీ నామస్మర
ణే జపమైనది
నీ నిసుగును లా
లింపవా,
నీ నిత్యత్వము
దివ్యత్వమ్మును
నేను కోరి వ
చ్చితి దేవా॥
నీ ప్రేమామృత
రసమును స్వామీ
నాపై కురిపిం
చ వదేమీ?
ఈ పడిగాపులు
పడెడు భక్తు నిక
నీ ప్రజకు జే
ర్పుము స్వామీ—
తెరువు మోయి నీ

మంగళ మందిర
పరమ ద్వారము
మాధవా.

గుజరాతీ — దయారామ్

బాధలు

భాధామయ
పాన పాత్ర
ప్రభో నాకు
ప్రాప్తించెను.
పిపాసినై
వేడుచుంటి
వేదననే
అందించుము.
ఎంతతిట్టి
పట్పించిన,
యింత నిసువు
విడుచునా?
తన తల్లిని
తరచి తరచి
తన్మయుడై,
అడగడా?

తమిళం — కులశేఖర పెరుమాళ్

అంతు తెలియదు

అంబుధి సం
గీతమ్ము, న
నంతాకా
శస్వరూప
మా శంభుని
మహిమను, శీ
తాంశు ముఖుల
హృదయమ్మును—
అంతు కను
కున్న దెవ్వ
రయ్యా సర్వజ్ఞా.

కన్నడం—సర్వజ్ఞమూర్తి

చంద్రఖండం

స్ఫురిత ప్రవాళ
లతికా త్యరుణ ద్యుతి
దెగడు మృదు
జటా టవిలోనన్—
కరమొప్పె జంద్రఖండం,
బరుణాంబుజ
వనము నడిమి
హంసియ ప్రోలెన్

తెలుగు—నన్నెచోడుడు

వర్షం - వనితా

ఎంత వేదన నాకు నెలతా
ఎంతవేదుకు నాకు మెలతా॥
జోరుమను వానలో
శూన్యకుటిలో జేరి
భాద్రపదమున నొంటి
బాధపడుచుంటినే ॥ఎంత॥
పర్జన్యఘోషలకు
పగలిపోవును గుండె,
పుడమియెల్లను నీరు
పారలిపోతున్నదే ॥ఎంత॥
దూరదేశాల పం
దురుచుండె నా ప్రియుడు
తపియుంచు చుంటినే
దర్పకుని బాణాల ॥ఎంత॥
నెమలి గుంపులు మనసు
తిమిరేక్కి నర్తించె
అదొ॰ బలాకిక రాగ
మాలాసనము సేసె ॥ఎంత॥
ఎంత చక్కటి రేయి
ఎంత చీకటి గోయి
ఏమిటో యీ మొబ్బు
లింత వుడికించునే

ఎంత వేదవ నాకు నెలతా
ఎంత వేదురు నాకు మెలతా॥

బెంగాలీ—విద్యాపతి

మరుత్తులారా!

ఓ మరుత్తులారా ఓ
హో మరుత్తులారా!
మీ కదలిక నీటికి రుచి,
మీ కదలిక వనస్పతుల
మిసమిస లోలికించుచుండు;
మీరు చూపవలె మా కొక
దారిని మారుతము లార ?
ఓ మరుత్తులారా! ఓ
హో మరుత్తులారా!

* * *

మీరు వానకురిపించిన
సారవంతమగు భూములు,
సస్యవంతమగు నేలలు.
శక్తివంతు లగుదురు మా
సర్వ మానవాళి నిజం
ఓ మరుత్తులారా! ఓ
హో మరుత్తులారా!

* * *

కురిపించండీ వర్షం,
ధరణిని మొలిపించండీ,
సరిత్తులను పారించండీ.
మీ తాకిడితో మబ్బులు
మీ ధ్యానంతో దబ్బున
మిగుల జలము వర్షించును
మేలిమి కూతురు, మాతా
పితరుల మురిపించి బహూ
కృతులను కురిపించుగదా
ఓ మరుత్తులారా! ఓ
హో మరుత్తులారా !!

* * *

వర్షపూర్వకమ్మగు ది
వ్య ప్రభంజ నార్భటి మా
పాలిటి బంగారు పంట:
వంటజేసి వడ్డించే
వనితవోలె, మానవ భో
జనదాయిని యగునుగదా
ఓ మరుత్తులారా! ఓ
హో మరుత్తులారా!

వైదికం—అథర్వవేదం

తేజస్వి

ఒరుల కుపకరింప
సరగున శిక్షింప
గలుగువాడె
శక్తి గలుగువాడు:
రేయి వెలుగ నిచ్చు రేరేని:
పగలేమొ సాగయ జేయుచుండు-
సూర్యు డెపుడు

సంస్కృతం—రత్నాకరుని హరవిజయం

వట్టిచూపులు

ఆపరాని పిపాసతో అతని నెంతసేపు
జూచిన దనివి
కాసింత తీరదు:
అత్త! కలలోన
దప్పిక నణచు కొనగ
జూచు తన్వంగివలె
వట్టి చూపులయ్యె

ప్రాకృతం—సత్తసయీ

స్వచ్ఛప్రేమ

మిత్రులందు,
నిజ కళత్రమందును,
బంధు పుత్రులందు
ప్రేమ పుట్టివచ్చు

సహజమద్ది;
కాని, స్వచ్ఛమా ప్రేమకు
చుట్టపక్కములను
చూపులేదు.

హిందీ—రసఖాని

పైకి ...

రెక్కలు లేకుంటే మరి
ఎక్కడి కెగురవు పక్షులు;
రెక్కలు లేకున్నా మీా
రెక్కడికైనా ఎగిరే
ఒక్క ఉపాయం చెబుతా;
చుక్కలలో కెగురవచ్చు
చిక్కని తలపులతోనే —
తక్కిన వెందుకు పాపా!

గుజరాతీ — గాంధీజీ

అపుడు - ఇపుడు

కనులెత్తి చూడు మంగన
యంచు నాత డన్న,
ఛీ కొట్టి పొమ్మంటిని గాని
కదలలే దొక్కింత గాని,
పైపెచ్చు నా ముందునకువచ్చి
నా కరద్వయము పట్టుకోగా,

కోపపరవశ నగుచు
వదిలివేయు మటంచు
విదిలించినాను;
కాని ఆత డొకింత
కదలనే లేదు.
తన మోము నా చెవి
దరికి రానిచ్చి,
ఏమిటో చెప్పబోయిన
సిగ్గులేని చేత లివేమని
చీదరించితిని.
ఏమైన నతడు
చలించనే లేదు.

* * *

నా చెంపలకు సోకినవి
అతగాని పెదవులు;
సంభ్రమాన్వితనయిపోయి
తగదు సాహసమని
దండించినాను,
కాని ఆతనికి
సిగ్గన్నది లేదు.

* * *

అత నొక సుమము
తనంతట దెచ్చి

తలలో నమర్చె,
నిదంతయు వట్టి
జతనము.
నిష్ప్రయోజనమని యంటి;
నైనను కదల లే
దా వగకాడు.

*   *   *

అటు నిటు జూచి,
కాసంత సేపాగి
అతగాడు, నా కంఠ
మందున్న పూలమాల
తీసుకొని, ఏ మనకుండ
నెటకొ వెడలిపోయెను
నన్ను విడిచి ఓ సకియ!

*   *   *

ఇపుడు నే నిట
నిశ్వసించుచు, నొంటిగా
గూరుచుండి ఏకాంతమ్మునందు
అనుకొను చుంటి
ఆయన యేల తిరిగి రాడు
నా దగ్గరకంచు...

బెంగాలీ—టాగూర్

సముద్రఘోష

ఎందుకంత కళవళపడి
ఎగిరి ఎగిరి పడతావు?
ఎందుకంత నురుగు గక్కి
ఇంత రొప్పుతావు?
ఎందు కలా రేయి పవలు
యేడ్చి బొబ్బలిడుతావు?
ఎందుకోసమైనా నీ
విటు తపించుచున్నావా?
ఎవరి కోసమైనా, ఆ
శించి అర్చుచున్నావా?
ఇంతా నా వంటి దాని
వేనా మరి సంద్రనూ?

తమిళం—నమ్మాళ్వార్

ఎవరు?

కామినీ కాంచనమ్ముల,
క్రమ ఫల భరావనత
పాదపముల
గన్నార గాంచి,
మనసునం దాసపడనట్టి
మాన్యు లెవరు?
అంచు సర్వజ్ఞమూర్తి
ప్రశ్నించినాడు.

కన్నడం—సర్వజ్ఞ

అద్భుతం

కలయో! వైష్ణవ మాయయో!
ఇతర సంకల్పార్థమో!
సత్యమో!
తెలపన్నెరక యున్నదానను;
యశోదాదేవి గానో!
పరస్థలమో!
బాలకు డెంత;
యీతని ముఖస్థమై
యజాండంబు ప్ర
జ్వలసం బందగ
నేమి హేతువో
మహాశ్చర్యంబు చింతింపగన్

తెలుగు — పోతన

ఆరణ్యకం

ఓ వనీ ఓ వనీ
ఓ అరణ్యాని,
దారి తప్పిన
బాటసారి చందమున
దిగులుగా నుంటి
వదేమిటి జననీ?
అందరివలె దారి
పడుగ వెందుకు?

(6)

ఒంటిగా భీతి
జనించదా నీకు?
వాన వచ్చెను,
పక్షి భావ యెగ్గెత్తి
అరచెను;
మిగతవి సరగున బలికె.
గాయకు లెందరో
కలిసి వాద్యముల
గళము గల్పిన యట్టి
గానమ్ము చెవుల
విని చొక్కిపోయి
నిల్చొని యుంటివేమి!

* * *

ఊరి బయళ్ళలో
నున్నట్టి,
యిచట చేరిన పసులు
పచ్చిక మేయుచుండె:
ఊరి వీథులవలె,
నున్న విచ్చటను
పొదరిళ్ళ వరుస
సొంపులు దిద్దుకొనుచు:
చీకటి పడగనే
ఏ కష్ట ఫలము

చల్లగా యింటికి
సాగింతువేమి?

* * *

ఆవుల పిలుచు చున్నారు
గోపకులు.
కొట్టుచున్నారు
మ్రాకులను తక్షకులు,
ప్రొద్దువోయిన
నొక్క త్రోవరి వచ్చి
పాదపస్థలి జేరి
పడుకొని,
పక్షి రవరూపమైన
నీ రమ్య సంగీతమును విని,
తన్మయతను నాచికొనును,
ఒరులకు నపకార
మొనరించి యెరుగ
నట్టి దానవు;
ఒక్క యాటపికుండు
నిచ్చట నిన్
పల్కరించక యున్న
బెంబేలు పడిపోని
బిత్తరి వీవు;
కమ్మని నీదు

ఫలమ్ములు దినుచు
హాయిగా జీవింప
నగు వేయి యేండ్లు

* * *

కమ్మతావుల
విరజిమ్మెడు పూవు.
కర్షక శ్రమకు
అక్కరయె లేదిచట:
కలమ ధాన్యములతో
తులతూగుచుండు
నో వనీ ఓ జననీ
వనరాణి
నీ వెంత గొప్పదానివి:
తల్లి యిదిగో చేకొమ్ము
నా నమస్కృతి సహస్రమ్ము—

వైదికం—కృష్ణయజుర్వేదం

నిగ్రహం

ఎంత కలత పడిన నేమి?
ధీరుల చిత్త మెంతో
నిర్మలముగ నెసగుచుండు:
గాలివాన యెంతగా
చెలరేగిన

జలధి బురద రేగ
మలిన మగునె?

సంస్కృతం — భారవి

మనసులో ....

ఆమె సీకయి
కృశియించె నని తలంచి,
'ఏల చిక్కితివంచు'
ప్రశ్నింతు వేల?
'సహజమే నాకు
వేసవి సన్నపడుట'
అని జవా బిచ్చు
నా సుందరాంగి సఖుడ!

ప్రాకృతం - సత్తసయీ

ప్రేమ పరాకాష్ఠ

జగతి సర్వవస్తు
సంచయమ్ము నన కంటె
తనువు మీద మనకు
తగనిమమత.
తనువు, ధనము
ప్రాణమున కంటె
ప్రేమయే యెక్కువైన దని
వచింతు నేను

హిందీ - రసఖాని

చీకటీ!

సాయంతనమ్మైన
శాంతి యేర్పడును,
హసియించు క్షణము
సంధ్యా దేవి యంచు
తలచితి; కోయల
పలుకు నటంచు,
గాయమ్ము మాని పో
గల దంచు.
హృదయసఖి
భయంకర వార్ధి
సమసిపో వీధి గట్టుపై
ప్రాలగా గలదంచు—
దలచుకొంటి:
నా కోర్కె చేకూరనే లేదు,
హత విధి అట్టహాస
తమస్సు మాత్ర
మలముకొన్నది
దిశా వలయమ్ము నెల్ల.

గుజరాతీ - బలవంతరాయ్ కల్యాణరాయి ఠాకూర్

రెక్కలు పుట్టినవా ?

గిరులతో నెక్కు,
మబ్బుల సరస దిరుగు.
అలల న ర్తించు,
పూవుల నవ్వులాడు.
చీకటుల జేరి కల గాంచు
చిలిపి మనసు,
వలపు పిలుపున
రెక్కలు మొలిచె నేమొ!

తమిళం - నమ్మాళ్వార్

విరహిణి

చెలిమి నా పేర రచించిన
కృతిని పాడుటకై
అంకపాళిని మాసిపోయిన
చీరెపై పొలతి,
విపంచి నునిచి,
కన్నీరు దోగిన తంత్రు
లెట్లో సారించి,
తన రాగ సరళినే
తాను సారెసారెకును
విస్మరియించి
వగచుచుండు గావలయు

నోహో జలదాతః

సంస్కృతం - కాళిదాసు

ఒరులకే

విద్యయున్నను, లేకున్న
విఱ్ఱవీగి
తనకు మించినవాడు
లేడని తలంచు నతడు,
దివ్వియ చేగొన్న
అంధు డగును;
కాంతి యొరులకు,
తన కంధకార మొకటె.

పాళీ - ధమ్మపదం

శుద్ధప్రేమ

గుణమునకు,
రూపమునకు,
జవ్వనమునకును,
ధనమునకుగూడ
వలపులో తావు లేదు;
కామనయె లేని
నిర్మల ప్రేమ,
సకల సౌఖ్యముల కెల్ల
నిలయమై చనునుగాదె.

హిందీ - రసఖాని

బ్రహ్మజ్ఞానం

నామధారణ చేసి,
నడుయాడినాను;
ఉరముపై తులసి పే
ర్లరిగి పోయినవి;
యాత్రల కాళ్ళు
కాయలు గాచిపోయె;
ఇంకను హరి
సమీపించనే లేదు,
పెద్ద పురాణాలు
విని, విని చెవులు
చిల్లులువడె గాని,
చేకూర లేదు నాకు
బ్రహ్మజ్ఞాన
మీ కానలోన.

గుజరాతీ - అఖా భగత్

చెప్పలేక....

ప్రకృనున్నట్టి
దీప మ్మారిపోయె,
ఖగకూజితములు
మేల్కొంటి వేకువను,
విడిపూవు లటు నిటు

జడనుండి జార
ఆగవాక్షము జేరి
యచట కూర్చుంటి;
అరుణప్రభాత
ధూసరిత మార్గమున
నొక యువపాంథు
డెటోవచ్చి నిలచె.
కంఠమ్ములోన
ముక్తాహారముండె.
మకుటమ్మురవి కర
వికసితమ్మయ్యె.
మా గృహ ప్రాంగణ
మ్మందున నిలచి,
ఆమె యేదని
యాత డడిగెను గాని,
నేనె ఆమెను పాంథుడా
నేనె ఆమె
నని చెప్పలేకపోతిని
సిగ్గు వలన.
సంజచీకటి, దివ్వె
సరిచేయలేదు,
తలదువ్వుకొనుచు
నంతట గూరుచుంటి,

సంధ్యాతపమ్మున
స్యందనమ్మెక్కి
తిరిగి యా నవపాంథు
డరుదెంచినాడు.
నురుగు గ్రక్కుచునుండె
మరి రథాశ్వములు,
ధూసరితము లయ్యె
దుస్తు లన్నియును.
అలతతో ఆమె యేదని
ఆత డడిగె.
అలసిపోయిన పాంథుడా
ఆమె నేనె యని
చెప్పలేకపోతిని
సిగ్గువలన.
అది వసంతోన్మత్త మైనట్టిరాత్రి.
గదిని దివ్వియ
ప్రకాంచుచు నుండె;
మెల్లన పిల్లతెమ్మెఱ
వీచుచుండె.
నెఱవాది రాచిలుక
నిదురించుచుండె.
నెమ లిపించనువోలు
కొమరారు

పావడా గట్టుకొని,
పచ్చ నాకు పయ్యెదను
పైకె సేసికొని
గవాక్షమున గూర్చుండి
జనహీనమైన
వీథిని జూచు చుంటి;
ఆ రాత్రియంతయు
నా తిమిరమున
ఆమెనే నే
నో నిరాశాహతుండ:
ఆమెనే పాంథుడా
ఆమెను నేను
అనుచు నాలో నేను
గొణుగుచుచునుంటి.

బెంగాలీ - టాగూర్

ఆమోవి

అతని పగడపుమోవి
నుతియించవే
ఆలకించుటకు నే
నాశాటపడుచుంటి!
అదిపచ్చకర్పూర
మాటు పరిమళించునా?
అదిఫుల్లకల్హార

మటు గుబాళించునా?
అతని కెంబెదివి. స
న్నుతి సేయవే
ఆసపడుచుంటి నే;
నాలింప నియ్యవే.

తమిళం - ఆండాళ్

కా ర్యా ప రి త ప్త త

ఊపి రుబికి మనుషులెల్ల
నొక్కుమ్మడి నడుంకట్టి
భద్రమ్ముల జూడదలచి
పనులకు దొరకొనిరీ—
మిలమిలలాడే మానవ
లలనవోలు నుషోదేవి
వెంటనంటి ఆదిత్యుడు
వెడలు చుండెనూ—

వైదికం - ఋగ్వేదం

కా మి

చదువు లేమి వలన.
సజ్జనులగు వారి
చెలిమి లేమి వలన.
చెంగలించు
నింద్రియముల

ని గ్రహించెడు నేరుపు
లేమి వలన
మనిషి, కామి యగును.

సంస్కృతం - కావ్యాదర్శం

పా డ కే!

ఓ మురళీ పాడకే
నా మది రగిలించకే॥
అతని మనసు గొనితి నంచు
అమ్మా రవళించకే
ఆర్త హృదయమును బాకుల
నదయత హింసించకే॥
ఆయన అధరామృతమ్ము
నంతా గ్రాగేయకే
అలమటించు నా మనసున
ఆశపాడు చేయకే॥
అనదను నా నాథుని కై
అటమటించు చుంటినే.
అన్యాయము సేయకే
ఆర్తురాలి చంపకే

ఓ మురళీ పాడకే
నా మది రగిలింపకే.

గుజరాతీ - దయారాష్

అసంతృప్తి

ఎద జీల్చుకొని వచ్చి
యిగిరించు నా కోర్కె

మరు మరీచిక వోలె
పరుగెత్తు నెచటకో
గట్టి పట్టున నిల్వ
గా జూచితిని గాని,
తప్పించుకొని నన్ను
తప్పుదారినిబెట్టె;
ఆశించినది చేతి
కందుటలేదు—
చిక్కిన దానితో
తృప్తియు లేదు.

బెంగాలీ - టాగూర్

సరసత

శాస్త్రములను చదివి
శాస్త్రి కావచ్చు,
కొరాను చదివి
మౌల్వీ కానువచ్చు,
కాని, వలపు బలుపు
కానని వానికి,

హృదయమెట్లు
రససమృద్ధి గనును?

హిందీ - రసఖాని

రస హృదయం

దిగంతాల గర్జించే
అగాధాలలో
జలజల సెలయేరు గుండె
జలదరించునూ.
నులివెచ్చని నీ కెండల
పలకరింపులో,
పుడమి బొడుచు పూవు రేకు
పులకరించునూ.
గాటమైన మృత్యుదేవి
కౌగిలింతలో,
కలకలమను జీవితమ్ము
కరగిపోవునూ.
వలపు లులుకు నీ తలపుల
కలవరింతలో,
సొమ్మసిల్లు నా యెడంద
సొక్కి పోవునూ

తమిళం - పొయ్‌గై అళ్వార్

గృహిణి

మిగుల యొరులకు నెప్పుడు
మంచి సేయు,
తన్ను స్వర్గలోకమునకు
దారి జూపు,
ఉవిద సర్వకార్యముల
చేయూతనిచ్చు,
మెలత మునులకు మాత్రమె
మృత్యు వగును.

కన్నడం - సర్వజ్ఞుడు

నీతి

ఆకొన్న కూడె యమృతము,
తా కొంకక నిచ్చువాడె దాత,
ధరిత్రిన్ సోకోర్చువాడె
మనుజుడు,
తేకువ గలవాడె
వంశ తిలకుడు సుమతీ___

తెలుగు - బద్దెన

డోలాయమానత

ఇటు జూడన్ రఘురాము,
డట్లుగన వాడే లక్ష్మణుం,
డింక నక్కట!
నెచ్చో దమిదీర్చుకొందు

నని, రక్షః కాంత యల్లాడె;
నిట్టటుగూడన్
నునుపచ్చికం గని,
యిటట్టై, గట్టుపై, ధేను
వచ్చుటి కిచ్చోటికి నూరకే
దిరుగు నోజన్
గంపిత స్వాంతయై.

సంస్కృతం—భోజరాజు

మధుర భావన

నెమలి కేకలను వినివిని
నెమ్మది చిల్లులువడెనే,
చిలుక పాటలను వినివిని
చెవులు మూతవడెనే.
కోయిల కూతలు గాలిసి
కోకోయని యనెనే.
మెఱపు మెఱసెనే, మబ్బులు
ఉఱుము లుఱిమి చనెనే
చిటచిట చినుకులు పడెనే
చీరచెఱగు తడిసెనే.
చిన్ని గోపబాలుని యీ
చిన్నెల నే మందునే—

గోపాలుడు నా హృదయము
కొల్లగొట్టి పోయెనే—

హిందీ — మీరా

దారి తప్పి....

పరిమళోన్మత్తమై
వనవీథి కస్తూరి
హరిణమ్మువోలె నే
పరువులిడుచున్నాను—
మధుమాసరాత్రి యిది
మలయానిలము వీచు
మార్గమ్ముదప్పి నే
మట్టాడుచున్నాను—

ఆశించినది చిక్క
కరుగుచునుండె
చిక్కినదాని నా
శించ లేకుంటి.

బెంగాలీ — టాగూర్

కనులు

ఒక్క చూపులోనె
ఉన్నదంతయు
జూడ గల్గినపుడె వాని
కన్నులనుట.

కాకయున్న, సంగకములలో
తలమాని కమ్మలంచు
వాని గణన యెట్లు?

మోతాదు

తలచినప్పుడెల్ల
పోలయల్క జూపుట
తగదు సుమ్మ,
కొంత తాల్మివలయు:
అలుక పుష్పు వంటి
దది యెక్కువైనచో
వంట యెల్ల పాడునడదె చెలియ?

తమిళం — కురల్

ఇంతి

ఇంతియున్ననె యిహము
ఇంతియున్ననె పరము
ఇంతియున్నప్పుడే
ఎల్ల భాగ్యమ్ము
లింతి నొల్లనివార
లెక్కడున్నారులే
ఇంతియే సర్వమని
యెంచె సర్వజ్ఞుండు.

కన్నడం — సర్వజ్ఞమూర్తి

హా రి సు నాః

ప్రాంచద్గ్రీవణ బాహుమూల
పాలిండ్లు పొంగార, రుచితో
పై యంచుల్ మోవగ
[illegible]లించి అధరం బాసింప,
[illegible] శ్రీహరీ యంచున్
[illegible]హ్మణు డోర మో మిడి.
తదీయాంసద్వయం బంటి
పొమ్మంచుం ద్రోచె;
కలంచునే సతుల మాయల్
ధీరచిత్తంబులన్.

తెలుగు — పెద్దన

అ హో రా త్రు లు

దివా రాత్రముల కొకటే,
దివ్యపథం. అనంత మది
దివ్య సోదరీ మణులా
దివా నిశీథిను లిద్దరు,
తివిరి ఒకరి వెనుక నొకరు
పవలు రేలు తిరుగుచుంద్రుః
అవిరతులై ఒక్క నిమిష
మాగని వేగమ్మతో;
ఆకారా ల్వేరు గాని

అంతర్యాం ఏకైకం
ఆ రెంటికి, ఆ జంటకు.

వైదికం — అథర్వవేదం

రాలిన తార

వెలుగు దక్క,
పెంట్రుకలు చిక్కువడి.
దుమ్ము వట్టియున్న సీత
వనరుచుండె
పూర్వ సుకృత మెల్ల
పొలివోవ నేలపై
రాలి పడిన తారవోలె నపుడు.

సంస్కృతం — వాల్మీకి

మురళి

తామర తూళ్ళను చేత బట్టుకొని
తాళ రాగముల సమన్వయంతో
తన్వాంగులు నృత్యము చేస్తుంటే
తాండవ కృష్ణుని
మురళి మ్రోసినది.

గుజరాతీ — నత్రి

తీయరసము

"అరుదెంచు చుండె
సంధ్యాకాల మో కవీ
నెఱసిపోవుచు నుండె

నీ శిరస్సెల్లా
నీ రహో భావనా
నిశ్చల సమాధిలో
ఆలకించిన వాడవా?
బావి గతిని!"
"అప్పను సాయంకాల మయ్యె
నా పల్లె బారెవరైన
పిలురో యేమొ వినుచున్నాను.
వేళ మించిన గూడ వేచి
యున్నాను
యువ వియుక్తాత్మ
లిచ్చో యుక్తి నంది!
తమకమ్ము గుటియు
నేత్ర ద్వంద్వములను,
మౌనముద్రను వీడి
మాటాడ లేక
గానమ్ము కోసమై
కాంక్షింతు రేమొ:
మృత్యువుం గూర్చి
యతీతమ్ము గూర్చి,
జీవితావధి జేరి చింతించుచున్న
ప్రేమ గీతా లల్లి పెట్టువా రెవరు?
అస్తమించినది సంధ్యా తార యపుడె

తలుపులు మూసి
యేతద్బంధ ముక్తికోసమై
యుండగా నాశింతునేని,
ఈ నిశీథిని పరికింప దలంచి—
ఈ తమస్వనము లాలింపదలంచి
ఘులు వీడి యిటకు
నేతెంచు నారలకు
వించువా రెవరు
జీవిత రహస్యముల?
తల తెల్లవడెనంచు
కలత లేమిటికి?
యువకులలో నెల్ల
యువకుడ నేను
వృద్ధులలో కెల్ల
వృద్ధుడ నేను—
చిఱునవ్వు తేనియల్
చిలికించువారు!
కళ లొలుకు నంచుల
కన్నులవారు,
బాష్పాంబు కణముల
ప్రకటించువారు,
వీరలెల్లరు
వన్నెపెట్టి సేయుదురు;

జీవితానంతర చింత
ఏమిటికి?
అందుకు సమయ
మూ వంతయు లేదు
నిత్యయావను తల
నెఱసిన నేమి?

బెంగాలీ—టాగూర్

దావాగ్ని

పొడల దుప్పివలె చిత్రము,
ప్రొద్దువోలె సంద్రృశ్యము.
పరమాయువు వడుపున జీ
వ రసాయన వరము:
అరణ్యమున కన్నకొడుకు
కరణి, ఆపు కడుపువోలె
పరుగులెత్తు దావాగ్నికి
కరాంజలిని ఘటియించెద.

వైదికం—ఋగ్వేదం

కూటి కై కోటి వేషాలు

జడలు బెంచు,
గుండు సవరించు
వెండ్రుకల్ కత్తిరెంచు,
జడుడు, కావిగట్టు:

కనియు కాంచలేదు.
కడుపు కక్కుర్తికే
వేయి వేషములను
వేయుచుందు,

సంస్కృతం — శంకరాచార్య

భూ త ద య

నరుడు నూరేండ్లు బ్రదికి
ప్రాణమ్ము విడుచుదనుక
దేవతలకు బలిదాన
మిచ్చునంత కంటెను,
కరుణతో చెంత జేర్చి
ఒక్క జీవిని బ్రదికింప
నొందు సుఖము.

పాళీ - ధమ్మపదం

త ప్పం టే ?

తప్పంటే ఏదో నీకు
తప్పక తెలియాలా మరి?
అయితే విను సావధాన
మైన మనసుతో మనిషీ—
పనికివచ్చు దాని నవల
పారవేయుటే తప్పు;
పనికిరాని దానికొరకు
ప్రాకులాటయే తప్పు.

తమిళం — కురళ్

అవమానం

సమయ మెఱిగి వచ్చు
రమణి ముద్దులగుమ్మ,
వార్చినట్టి
జొన్న వంటకమ్ము,
మేలి గేదె పెరుగు
మీగడ దొరికిన
బసువురాలి
నడుగువా డెవండు?

కన్నడం— సర్వజ్ఞమూర్తి

కాటుక బరిణ

తరుణ తర
శశిమండలాత్యరుణ రుచులు
గొడగు లెదగ్రుచ్చి
నడి నెత్తి కొనిన
సాంద్ర తిమిర పటలంబు
వోలు పారె
దీప దీప్తి పరివృతంబైన
కజ్జల పాత్ర వోలె

తెలుగు— నన్నెచోడుడు

చంద్రమా ...

వాడి కొమ్ములతో నున్న
కోడెవోలె,
ఉచ్చశృంగమ్ము లను గల్గు
నుర్వీధరము పోల్కి
బంగరు పూతకొమ్ముల
మదేభ సరణి,
కొమ్ములుదీరి
చందురుడు వొలిచె.
కొండ నెక్కిన
సింగంపు కొదమ వోలె,
రణము జొచ్చిన మత్తేభ రాజుమట్లు,
రాజ్యమబ్బిన
రాజ సుతాము మాడ్కి
చదల వెలుగొందె నప్పుడు
చందమామ.

సంస్కృతం — వాల్మీకి రామాయణం

పొగరు

ముత్తెముల సరాల
మురువులు దాల్చిన
సవతు లందు,
తానె జాణ ననుచు
కురుల నెఱులి పురిని

దురిమి, ఆ చెంచెత
గరువ ముట్టిపడగ
దిరుగుచుండె.

ప్రాకృతం - సత్తసయీ

వట్టి ఎత్తు

సాధువనని, గగనమెత్తు
సాగి, కజ్జురంపుజెట్టు
సరణి నిలిచియున్నందున
నొరుగునదేమీ?
పక్షులకా నీడ లేదు;
ఫలములన్న నందబోవు;
వట్టి యెత్తుతో నేమిటి
వచ్చును మనకూ!

హిందీ — కబీర్

అర్థం లేని....

అర్థహీనమైన యట్టి
కీర్తన యేల?
వ్యర్థమగును సుమ్ము వట్టిపాట;
గార్దభమ్ము గట్టిగా
నోండ్ర పెట్టిన
అందులోను గూడ
నర్థముండు.

కన్నడం - సర్వజ్ఞుడు

ఎండ

తలచిన డెందము గందును,
బలికిన నోరెల్ల బొక్క-
బ్రభ సూచిన రెప్పలు గమరు,
ననగ, బటుతర —
విలయానల భాతి
నెండ, వేసవి గాచెన్.
ఉరు నిదాఘాతపాహతి,
గరుల తలలు వ్రస్సి,
లోపలి ముత్యముల్
వరుస మెఱసి,
మంగలములోని
ప్రేలాల భంగి దూలి,
ప్రేలిపడ గాసె
గట్టెండ పిఱువరించి.

తెలుగు — నన్నెచోడుడు

వేకువ రేకలు

చీకట్లను కప్పుతున్న
ఆకాశపు టంచుల. నా
లోకవిషయ మొఱరించుచు
రేకలుగా విడుగుతోంది.
తన చెల్లెలు రేయి కన్నె

కను గబగబ తరుముతోంది;
మనుషుల యుగము, లోకొక్కటి
గను ముక్కలు చేస్తున్నది.
హృదయేశ్వరు దీప్తిచ్ఛట
మెదలుతోంది మిలమినమని—
అదిగదిగో ఉషఃకన్య
ఉదయిస్తున్నది సఖుడా.

వైదికం — ఋగ్వేదం

చల్లువలతేరు

రజత పంజరమ్ములోని
రాజహంస పోలికన్,
మందరాద్రి కందరమున
మసలు సింహ మట్టులన్,
మత్త గజము పయినెక్కిన
మహారథుని చాడ్పునన్
మింటనున్న చందమామ
మెఱయుచుండె వెలుగులన్.

సంస్కృతం — వాల్మీకి రామాయణం

తుమ్మెదబారు

తమ్మి పూడెనె తెగ్రదావి
జుమ్ములుమంచు
పారిపోయెడి
తుమ్మెద బారు గనుము;

చెలియ, వాసంత లక్ష్మి
పైకె సేసికొన్న
ఝుణ ఝుణల మ్రోయు,
మొలనూలు చాయనుండె.

పాకృతం - సప్తశతి

చెవుడా

అంత గట్టిగా దేవుని
ఆహ్వానింతు వదేటికి?
ఆయన కేం చెవుడా మరి?
ఆలకింపలేడా హరి?

హిందీ - కబీర్

ధర్మమా !

ఈ కనాటమ్ము
నెవరో బంధించినారు?
నిలువ లేకుంటి
నడుగులు తలకుచుండె?
ఊబిలో కూరుకొని
పోవుచుంటి నేమొ?
ఓసి ధర్మమ!
నాకు చేయూత నిమ్ము

గుజరాతీ — నర్మదలాల్

స్వతంత్రతాస్థ

ప్రేమపాశ బంధనములు
విడువు మింతి.
చాలు నీ తియ్యముద్దుల
పూలరసము.
ఈ సుగంధ బంధుగేహము
మెడద కూపిరాడ నీయదు?
తలుపుల నన్ని దెఱచి
యిచట నుదయ కాంతులు
ప్రసారింపనిమ్ము.
లలిత తనులాలనా
దుకూలాల మడతలందు
నన్ చుట్టి పెట్టితి వబ్బ!
మునిగిపోయినాడ నీలోన
నీ పుణ్యమాయె!
తలిరుపలుకులనుండి
స్వాతంత్ర్యమిమ్ము.
వెనుక కిమ్ము
నా పురుషత్వమును;
స్వతంత్ర
హృదయ సుమము
నీ కర్పణ సేతు
నపుడు.

(10)

సిగ్గూ - వలపూ

నునుసిగ్గు గడియ, వే
సిన కవాటమ్ము లీ
పెనువలపు గొడ్డలికి
మనలేక విడిపోవు.

బెంగాలీ - టాగూర్

లేడా ?

చందనంపు బొమ్మలలో
చలువరాతి పలకలలో
రంగద్దిన పటాలలో
రంజిల్లెడు భగవంతుడు
తనలో మాత్రం లేడా!
వినుమా సర్వజ్ఞుడా!

తమిళం - నమ్మాళ్వార్

మూర్ఖపద్ధతి

నింగిని నేలను
నిలిపి కుట్టగల
నేర్పరు లున్నారంటే
ఔనౌ నననలె
అంతే; మూర్ఖుల
చెంత వాదమే వలదూ.

కన్నడం - సర్వజ్ఞమూర్తి

నిగ్రహం

కొండపై నిల్లు గట్టుకొని
మృగములకు వెఱచిన నెట్లయ్యా?
సముద్రపు గట్టున నిల్లు గట్టుకొని
నురుగు తరగలకు భయపడిన నెట్లయ్యా?
సంతలో నిల్లుగట్టుకొని
శబ్దమునకు సంతోషించిన నెట్లయ్యా?
చెన్న మల్లికార్జున దేవ వినవయ్యా!
లోకమున బుట్టిన పిదప
స్తుతి నిందలు వచ్చిన
మనసున కోపింపక
నెమ్మదిగా నుండవలెనయ్యా!

కన్నడం.- మహాదేవి యక్క కర్ణాటక వచనాలు

స్వర్గమెందుకు?

వెచ్చనైన యిల్లు
వెచ్చమునకు ముల్లె,
మెచ్చి తెచ్చుకున్న
మచ్చెకంటి,
ఇచ్చ వచ్చినటు
లభించిన, దివికింక
చిచ్చు పెట్టమని
వచింతు నేను.

కన్నడం - సర్వజ్ఞమూర్తి

రుద్రస్తవం

వేధించకయ్యా మా
వృద్ధజనమ్ముల,
బాధించకయ్యా మా
బాలవ్రజమ్ముల
కారించకయ్యా మా
కన్నకుమాళ్ళ,
కాజేయకయ్యా మా
గర్భార్భకులను,
మట్టుబెట్టకుము మా
మాతల పితల,
మాడ్చివేయకుము మా
మంచి దేహాల
మా తండ్రి రుద్రుడా
మమ్ముల కాపాడు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

మండలింపు

నీ కన్ను సూదితో
నీవే గ్రుచ్చుకుంటున్నావు;
నిశాత ఖడ్గధారను
నీ నాలుకతో నాకుతున్నావు!
నీరజాక్షుని సతిని

నీవు కోరుకుంటున్నావు!
నీ మెడకు రాయి కట్టుకుని
నీరధిని యీదాలనుకున్నావు!
నింగినుండి సూర్య చంద్రులను
దొంగిలించా లనుకుంటున్నావు!
నీచుడా శ్రీరామచంద్రుని భార్యను
నిష్కల్మష పతివ్రతను
నీ దాన్ని చేసుకోదలచి
నిప్పును ఒడిగట్టుకుంటున్నావు.

పౌరాణికం - వాల్మీకి

సూచన

పడుకొన్న దిట
  ముదివగ్గు మా తల్లి,
కడువృద్ధు డిట తండ్రి
  పడుకున్న వాడు;
పగలెల్ల పనిచేసి
  బడలి మైమఱచి
పవళించె నిదిగో మా
  పనికత్తె యిచట;
ఇంటి యాయన ఊరి
  కేగగా నిట్టు

లొంటిదానను పడు
కొంటి నిచ్చోట;

నీ వేము ఆటు శయ
నింతువు గాని

లేవయ్యా—అనుచు నా
లే జవరాలు

మాట మీదుగ జెప్పు
మాటల తోనె—

బాటసారికి గుట్టు
చాటించుచుండె.

లౌకికం - ముక్తకం

విచిత్ర సంచయం

ధర్మమూల గంగ
దనరు నీ పదముల,
నర్థమూల లక్ష్మి
యలరు నెడద,
కామదేవుడేము
కన్న కుమారుడే,
మోక్షదాతవైన
మూర్తి వీవె.

—నైషధం

మురువులు

నెల బాలునితో
నిశ పెంపెసగున్;
నళినీ లత త
మ్ములతో వెలుగున్;
చెలగున్ లత పు
వ్వుల గుత్తులతో;
వెలయున్ కవితల్
విమలాత్ములతో.

ప్రాకృతం - గాథ

స్వయంగా

మావి చివురు తురాయితో,
మత్తు గోలుపు
వలపు తావుతో—
మెఱుంగులను జిమ్ము
మాధు రమా వదనమ్ము
మన్మథుడు,
తనకు నెవ్వ రివ్వకున్న
బరిగ్రహించినాడు.

-హరివిజయం

త్వ ర ప డు

ఇంటికి బోవువేళ
గతియించెను;
బిందెను నించుకొమ్మ
వాల్గంటి!
ఖులాస నూఱక యె
గాజులు గల్లనుపింతు వేల?
కే లంటి జలమ్ముతో
సరస మాడుచు
నుంటి వదేల?
దారినే కొంకెగ జూతు
వెవ్వరుని కోసమొ?
కోమల పల్లవాధరీ!
ఎక్కుచునుండె ప్రొద్దు
రమణీ మణి
ఏఱును పాఱిపోవు
నిం కెక్కడికో!
తరంగము లవే
చిఱునవ్వుల
మేలమాడు చున్
నిక్కుచునుండె,
మిట్టపయి
నెమ్మది జేరెప

మబ్బుకురాన
లో చక్కని దాన!
నీ మొగము సా
బరికించి హసించు
చూడుమా!
వేళయయ్యె నింకనైన
వేగపడుము కడవనీరు
వేవేగమె నించుకొనుము
వెలదీ యింటికి వెడలుము.

బెంగాలీ....రవీంద్రుడు

పరంధామా!

కఠోర వస్తు ప్రతతి గూడ నీ
కరస్పర్శతో కఱగి నీ రగును;
జరామరణ సీమపుంజము
నీ తనుకిరణ పూరగముల
విరవిర లాడును;
పరంధామ! నీ కాంతివాహినీ
పరిస్నానమున నె
పొంగిపోయెదను.

తమిళం - పెరియాళ్వార్

మాటా - మంచీ

మృదు మధుర ప్రియవాక్కుల
విదితమ్మగునట్టి లేత
విరి మర్యాదన్,
తొందలేక బ్రతుకుదురు
నరు, లది లేనిది
కట్టుబొట్టు లైక్యపఱచునా?

- తిరుక్కురళ్

కృపారాశి

జగన్నాథ కృపాప్రభల
జగా వెలుగు వెల్లువలై
నిగ నిగ వలయమ్ములుగా
ధగ ధగ లాడును గానీ
కలలలోన భూతమ్ములు,
తల విదిల్చు దయ్యమ్ములు.
వలె నా కెప్పుడు నయ్యవి
తల చూపవు పొడచూపవు.

-బూదితాళ్వార్

ఉషశ్శబరి

అనుదిన ముదయించు,
చిరంతనురా లీ ఉషోదేవి;
అనయము మారని రంగున
కనిపించే వెలుగుదీవి;

చెంచెత పక్షుల పట్టి
వధించునట్లు,
మానవుల గలంచు,
వారి యాయుస్సును
కొంచె కొంచెమే హరించు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

మందాక్షమాలిక

చిత్రపటమున నున్నట్టి
చిత్రచోరు జూచి నంతనె.
నిజమట్లు చొక్కిపోయి,
సిగ్గు మొగ్గలవేయు,
కాసంత మోము వాల్చె
నప్రయత్నమ్ముగా
నాలుగంటి.

సంస్కృతం - నవ సాహసాంక చరిత్రం

లోకవృత్తం

పాడులోకము!
బహుమతి పట్టుమంచు
పది దినమ్ము లొక్కరిపయి
కదురు పడదు;
కాలగతి, గుణవంతులు

తేలికవడుటయును
మన లోకపుత్రీరెగాదె

ప్రాకృతం - సత్తసయీ

చూపులుపటు

యమున కెట్లు నీటికోస
మరుగుదునమ్మా?
'ఆ'
విమలాంగుని మురళీ రవము
వినపడునమ్మా!
ఆ
రమణీ హృచ్చోరుని నే
త్రము లవిగో నే?
ఏమో లాస్యము చేయుచు
నింతి పిలుచునే!

గుజరాతీ - నరసింహుడు

మిటారి

వెదురు కొమ్మ వోలు
వెలది చేతులు,
చివురాకు వోలు తనువు,
హాసరుచులు
ముత్తెములను చిందు,
ముదిత యూర్పులు
గుబాళించు,
చూపు వ్రక్కలించు నెడద.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

అదెందుకు?

కొట్టన్నము గట్టిపెరుగు
జుర్రే భాగ్యము గల్గిన
వెఱ్ఱి పిచ్చి అమృతము
నఱ్ఱాకులు వడికోరుట?

కన్నడం - సర్వజ్ఞుడు

ఉషోధేనువు

చిమ్మచీకటి రేయి—
గుమ్మమును విడివచ్చి,
ధవళవత్సము వోలె
రవివెంట నంటి రా,
దివ్యాచ్ఛయా ఉషో
దేవి యరుదెంచినది;
అమరు లవినాభావ
తమ రూపులా, ఉషో
రవులు. రోదసివెడలి
భువనాల దివ్వెలను
సవరించుచున్నారు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

లోకం శోకహతం

తామరాకుమీద
తళతళలాడు
తోయమ్ము వోలె
జీవితమ్ము చపలమవును;
రోగ మోహామయము
లోకమెల్ల;
శోకహతమే సుమ్ము
శూన్యబుద్ధి!

సంస్కృతం - శంకరాచార్యులు

అవతంసం

చెవిని బెట్టుకున్న
చిన్ని పూగుత్తి,
ఆ సుదతి చెక్కులకును
సోకుచుండ;
కానుపించె, రమణి
కమ్ర కపోల సౌందర్యమెల్ల
గ్రోల దరియునట్లు.

ప్రాకృతం - సత్తసయీ

ప్రేమతత్త్వం

ప్రేమ ప్రేమ యని
పెక్కు వచింతురు—
ప్రేమ నెఱింగిన
పెద్ద లెవ్వరో?
ప్రేమ అంతగా
విస్తృతమైనచో
నీ మహీ రోదన
లిన్ని ఎందులకు?

హిందీ - రసఖాని

శవజాగరణం

మును పెప్పుడో పుట్టి
చనిపోయినట్టి
ఏ జనుల దయకోసమో
సణుగుతారే మీరు?
చచ్చిన శవాల
ఏ సంగతులనో చదువ
సౌఖ్యమెక్కడిది?
ఈ సన్యాసి బడుగులకు?

గుజరాతీ - అభా భగత్

మనసు మనసున లేక!

పూలచెండు కట్టుటకై
ప్రొద్దంతా కూరుచుంటి;
పూలు జారి జారి పోవు
పాలతి యెందుకో?

బెంగాలీ - టాగూర్

కరుణ

పాడ వీలు లేవి
పాట యేమిటికి?
నీరాడునట్టి
కంటి జాడ లేల?
జాలి లేని కన్ను లేల;
కురుపులట్లు?
కరుణ కనుల
కొక్క- మురుపు సుమ్ము.

తమిళం - కురళ్

వనిలో...

తుమ్మెద తన కూర్చు
తొయ్యలి దాచ్చి
తమ్మి యింటికి దెచ్చి
తమకించి యపుడు
పలుమారు గండూష
ఫలరసం బిచ్చె.

చిలుక బోటికి నింపు
జిలుకంగ ననుచు
జిరుడు లంచము లిచ్చె
జీవితేశ్వరుఁడు,
జగరాంగ కోయిల
జవగాలి కనుచు
నొనరిక వలపు లొం
డొరులకు జెప్ప
కొనులీల, జక్కవ
కొమ్మలు గదిసి
సరస పల్లవ రాగ
సామగ్రి మిగుల
జరియించు చందంబు
జైత్రాగమమున
దనయున్న చందంబు
దర్కించు కొనుచు
నెనయ వచ్చిన మెచ్చి
యీ మావి కొమ్మ
దలయూచు విధమున
దను గాలి చేత
జలియిప్ప జొచ్చెను
జర్పించు మబల ?

తెలుగు— రామనార్య, కుశలవోపాఖ్యానం.

నిరీక్ష-నిరాశ

చిలుక, బూరుగుకాయ
నీక్షించి, మురిసి,
పండ నిన్నని వేచి
కూర్చుండి తుదకు,
పండి పగిలిన, దూది
యందుండి యెగిరి
గాలికిం బో, నిరాశతో
దూలిపోయె.

సంస్కృతం—పండిత రాజు

నిర్వచనాలు

చేతనున్నదే విత్తంబు;
చెడిన యపుడు
విడువకున్నట్టివాడె మి
త్రుడు; గుణమ్ము
సంతరించుకున్నదె రూపు;
జ్ఞానమన్న
పరమ ధర్మ సంపన్నమై
వరలు నదియె.

ప్రాకృతం—సప్తశతి.

వి రి గి న మ న సు

ఒకపరి కపటము వెలువడి
వికటించిన ప్రేమ, తిరిగి
విరిసిన నంతే ;
ఒకసారి కాచి దించిన
నిక నీటికి మొదటి రుచి
లభించదు సుమ్మా.

ప్రాకృతం — గాథా సప్తశతి.

లు బ్ధ ధ న ం

ఎంత యున్న నేమి
యెందుకు కొరగాదు
పిసినిగొట్టు ధన
సమృద్ధి సుమ్మ ;
ఎండలోన మాడు
చుండు పాంథుని కేమి
మేలు సేయు తనదు
మేని నీడ.

ప్రాకృతం—కుందపుత్ర

పా ల వె ల్లు వ

పరివ్యాప్తతమః కేశ
పంక్తిని పరపర కోయుచు,
పరుగున వస్తున్న దదో
పరికించుము మహోషన్సు.

తిమిరాచ్ఛాదితపూర్వ
క్షుమ్మపై తెరతీసి, వెలుగు
గమ్ముల పాల వెల్లువ నె
య్యముతో కురిపిస్తున్నది
జగమ్ములకు దివ్వె పెట్టి
జగా వెలుగుతో చీకటి
పొగరు కడుపులను తోలుచు
నగవలతో వస్తున్నది.

వైదికం — ఋగ్వేదం.

శూన్య శయ్య

నిబ్బరము పోయె,
మాలిమి నేల గలిసె,
మూగవోయెను నా పాట,
ప్రమోదు వారె ఋతువు.
మురువులు దాల్చుట
లేల యింక ?
సర్వశూన్య మయ్యెను
నాదు శయ్య యిపుడు.

సంస్కృతం — కాళిదాసు.

లతాశ్రువులు

మేయుటను మాని
నిలుచుండె మృగములెల్ల:
నృత్యములు మానివేసెను

నెమలి గుంపు;
పండుటాకుల రాల్చు
తీవలును
నస్రు కణములను
రాల్చు చున్నట్లు గానుపించు.

ప్రాకృతం — శాకుంతలం

చిన్న దివాలు!

బురద గుంట మేలు,
దరి జేరు క్షుద్ర జీవాల
దాహమైన బాపజాలు;
అబ్ధి ఎంత పెద్దదయిన
లాభ మ్మేమి?
వేని దప్పి తీర్చివేయగలదు?

హిందీ....రహీమ్.

వేదనాభారం

నా యెడంద సవ్వలేదు.
నానా భారముతో నది
నవసి నవసి పోతున్నది.
ఒంటరినైనా గానీ
కంట నీరు పెట్టబోదు;
నోట మాటరాదు,

మూగనోము పట్టినది నా హృది;
కానీ యీ గీతులతో
కావచ్చును మరి తేలిక.

గుజరాతీ---నర్మద లాల్.

తప్పు అతనిదా?

ప్రియుని దర్శన
మ్మొక క్షణమయిన
వీడి యుండలేక,
నే కను మూయకుండ
బ్రతుకుచుంటి;
నిది చూచి యీ పల్లెటూరి వార
లతని దయలేనివా డని
యందు రేల ?

తమిళం---తిరువళ్ళువర్.

గుండె మంట

ఒకతె నేడిపించు,
నొకతె నవ్వించు,
నీ గడుసువాడు;
బాధ పడిన మానె—
వాని ప్రక్కలందు

పల్లేరు గాయలు
రాల నిమ్ము!
మనసు రగులుచుండె.

కన్నడం-- పాతపదం

నీ యిష్టం

పడతి యేదో పాట
పాడుకుంటున్నాను—
పడదంటివా సరే
విడిచి పెడతాను.
తెలిపిగా నీ మోము
తేరి చూస్తున్నాను
మరి యదరు నా గుండె
మాని వేస్తాను.
సుదతి వస్తున్నావు—
ఎదురు పడినాను,
బెదరెదవా దారి
వదలి పోతాను.
తోటలో పూలు కడు
తూ వుంటె వచ్చాను.
తొట్రు పడిదెవ నేను
తొలగి పోతాను.
పడప నీ చేవులో

నడుపుకుంటున్నాను
చెడి కలగు నా సీరు
చేర నిం కెపుడు.

బెంగాలీ—రవీంద్రుడు

జడి

గురుగుం, జెంచలి, దుమ్మి,
లే దగిరిసాకుం,
దింత్రిణీ పల్లవోత్కరముఃం
గూఢ బొరంటి నూనియలతో
గట్టావి కుట్టారు
కోగిరము లెక్కి,
తమిం గోమ ల్వాలము వో
గ్రేపు లెయ్యుల్నాక,
మే కెరువుం గుంపటి
మించ మెక్కరి,
ప్రభుత్వకాప్తి
రెడ్ల జడిన్.

తెలుగు---ఆముక్తమాల్యద

భ్రమ

పచ్చనాకుల పండ్లున్న
పాదపమని
చేరఁ, జిలకల పెనుగుంపు
చెదరిపోయె

వట్టి యెండిపోయిన
మఱ్ఱిచెట్టు నిలువ
చేతులండట్టి నవ్విరి
చేరువారు !

ప్రాకృతం—అణులచ్ఛి

ప్రాకృత ప్రశంస

లలితము, మధురాక్షర సం
కలితము, లలనా హృదబ్జ
గలితము, రససం
చలితము ప్రాకృత కావ్యము
కలుగన్ సంస్కృతము నెవడు
కనులం జూచున్.

ప్రాకృతం - వజ్జాలగ్గం

కారణం

వనితాధర సుధ గ్రోలిన
జనుని వచ స్తతియె
మధుర సంయుతమౌ;
ఆమని మావిచివురుపాత్రములను
మెసవిన పికమెకద
కలధ్వని సేయున్

సంస్కృతం—ఆర్యాసప్తశతి

సంభ్రమం

వెన్నెలలో కూర్చున్నది
వెలది. ఆమె చెవులలోని
నీలాలవి చెక్కులపై
నిగనిగలాడెన్.
ప్రియుడు చూచి కన్నీళ్ళని
బెదరిపోయి తుడువజూచి
చాన నవ్వు గలగల విని
సంభ్రమించెనూ.

ప్రాకృతం - సత్తసయీ

మనసు నిలవదు

అగ్ని జ్వాలల కయినా
ఆగవచ్చు; నిశిత ఖడ్గ
ధారనయిన నెదిరించగ
తరమగు మనిషికి, కానీ
ఏకాగ్ర మనస్కుడై
ఏదో పని, నిమగ్నుడై
పని సేయుట దుష్కర మని
పలికె కబీరూ.

హిందీ - కబీర్

మాయాజాలం

అతని కన్నులలో నేదో
అననుమేయ
మైన యింద్రజాల మ్మున్న
దనుపమాన
సుందరమ్ము లా నయనమ్ము
లెందుకో అకో
నన్ను సమ్మోహితను జేసి
నడవనీవు—

గుజరాతీ — నరసింహాని శృంగారమాల

ధీరత

ఆజి విరోధితండము
ననంత భయమ్మున ముంచివేయు నా
రాజసమెల్ల ద్రుమ్మాన్పడి
ధరన్ బడిపోవుట చిత్రమయ్యె;
నన్నీ జవరాలి సొంపు దులకించు
లలాట మనోజ్ఞ రూపమే నా
జితు జేసివైచిన దహో;
వనితామణులెంత ధీరలో!

తమిళం — కురళ్

ఊరకే!

వచ్చుచుండును పోవుచుండును
వరుసగా ప్రతిదినము నాతడు
వాలుజడలో పూవు గొని చని
వాని కొసగుము నెచ్చెలీ.

ఎవరు పంపిరటంచు నడిగిన
నువిద, పేరును చెప్పబోకుము
వచ్చుచుండును పోవుచుండును
వరుసగా నత డూరకే.

చెట్టు మొదటను కూరుచుండును
కట్టుచుండును పూలదండలు
కమ్ములు నాతని కనుల వేదన
నమిలివేయును నెమ్మదిన్.

అతని కోరికయేమిటో మరి!
అంత గూడా తెలియనివ్వడు!
అదే పనిగా వచ్చుచుండును
ఆత డూరకె కోమలీ

బెంగాలీ — టాగూర్

గృహ సౌభాగ్యం

నా కోడలు కొడుకును గన
నా కూతురు బిడ్డను గన
నా యెనుములు పాలు పిండ

నా యింటికి వచ్చి శివుడు
నా భాగ్యము చూడవలెను

కన్నడం - (పాతపాట)

ప ద జా లం

పదమా పొక్కిలి,
జాంబూనదనూ మెయిచాయు,
కోకనదమా పదము,
ఆపదమా జడ,
నడుము వియత్పదమా,
నూగారు గూఢ పదమా
చెలికిన్.

తెలుగు — కూచిమంచి తిమ్మకవి

నా వం తు

బారంట యలదేటి
బారంట పెనగేని
గోరంట కేతెమ్ము
గోరంట గుత్తి.
నెరనాదివై నీవు
విరవాది దేకున్న
వెరవేది వలరాచ
దొరకేది కీపుడు,
సీతులా రామచే

సీతులాయును పగలు
జాతులు దెమ్మన్న
జాతు లేలమ్మ?
యావంత లేటికే
నీ వెంత బెనగినా
చావంతి పూబంతి
నా వంతు గాదా—

—విప్రనారాయణ యక్షగానం

తీసుకొనుటలో తేడాలు

సహజ లభ్యమైన
సరితూగు పాలతో;
అడిగిపుచ్చుకున్న
దగును నీరు;
లాగికొన్న దేమొ
రక్తమ్ము వంటిది
అంచు గోరకుడు
వచించినాడు.

-గోరఖ్‌నాథ్

సాహసేలక్ష్మిః

అగాధ జలనిధి యంతరాంతరము
నధిగమించు వాడే, అమూల్యమగు ము
త్యాల కోవలను తనవి చేసుకొనునూ

పయోధిలోనికి ప్రవేశించు ధై
ర్యము శూన్యము కాగా, అయ్యో తీరము
నందే కూర్చుని అంగలూర్చుచుంటి—

హిందీ — కబీర్

రాలు దేవులైన...

రాతిని పూజించే హరిద్వారికే
రాస్తా నిజమయితే
రాతి కేమి మరి కొండ కొండకే
చేతును పూజలనూ.
రాతికన్న తిరగలి మేల్ కాదా?
ఏ తీరున గన్నా,
ఈ లోకం ఆకలి తీర్చుట కది
యిచ్చు పిండినైనా?

హిందీ - కబీర్

లోకలోచనం

లోకమునకు లోచనమ్మ,
లోలచిత్ర లోచితమ్మ
నాలోకింపు మున స్సును,
తమోఘనగ్న కుటీ ప్రాంగ
ణముల కవాటముల దెఱచె:
తలోద్ధానమైన జగము

తెర దొలగించిన దదిగో
విశ్వమ్ముల మేలుకొల్పి
వికసించిన దుషోదేవి.

వైదికం — ఋగ్వేదం

మౌనసమాధానం

ఆ చామనచాయ మనిషి
అమ్మా నీ కేమవుతా.
డనుచు పథిక సఖులు జేరి
అడిగిరి సీతమ్మనూ—
చిరునవ్వుల దొంతరలను
చిదుముకొంచు నునుసిగ్గుల
సీత తలను వంచె: నదే
చెప్పె జవాబూ—

సంస్కృతం — మహాభారతం

అతని గూర్చి

ఇంత పగబట్టి సకియు,
రేయిం బవళ్ళు
మదను, డాతనిగూడ
నస్మాడ్చి నట్లె
మాడ్చునా మేమి?

అశ్లీన మరుని బాధ
నెట్టు లోంటిగ నతడు
సహింప గలడు!

ప్రాకృతం - మానవతి

కనులలో...

దేశాంతరమున
నుండిన ప్రియునికైతే,
జాబులైనా వ్రాయ
సరిపడును గాని—
తనువులో, మనసులో,
కనులలో నున్న
ప్రణయమూర్తికి వార్త
పంపుట యెట్లు?

హిందీ - కబీర్

సెలవు!

మంగళము పాడి యిక
మనము విడిపోవుదము,
మఱచి పో మిత్ర రాత్రి
జరిగిపోయిన వెన్క;
ఎవరి నా చేతులం
దిక హత్తుకొనగలను?
కల లెన్నటికి దొర
కవు;పట్టు కొవలేను.

తమి నా కరములు, శూ
న్యము నెదకు నదుముకొను,
శూన్య భారమున, హృ
త్పమము సుంద్రుడుకపోవు.

బెంగాలీ - రవీంద్రుడు

నిలువనివాడు

నను వదలడమ్మా అతగాడు
నను వీడ డమ్మా ॥నను॥

నా ముఖమ్మున నేమి
నవ్యతను చూచెనో
నన్ను కన్నులతోనె
నమిలి వేయును సుమ్మ ॥నను॥

నీటి కెడితే వెంట
నెగరుతో వచ్చునే.
నీటి కుండను పట్టి
నెంత అందించునే ॥నను॥

ఇదియేమిటని కసిరి
విదిలించినా పోడు,
పదిసార్లు మా యింటి
గదివేపు తిరుగునే ॥నను॥

ఒంటరిగ కనబడిన
ఉరుకుతూ వచ్చునే

ఒల్లనన్నా మెడకు
మల్లె దండను వేయు ॥నను॥
ఒదిగి నిలుచుంటాడు.
ఒక మాట!—అంటాడు
ఒక్క నిముషము శాంతి
ఉండనీ డమ్మా.
నను వదల డమ్మా అతగాడు
నను వీడ డమ్మా—

గుజరాతీ - దయారాం, గరభీ

ఛాయ

దినకరుని వోలె నడవికి
చనియె రాముడు,
అతని వెన్కనె దిన మన
నరిగె లక్ష్మణుండు,
దినకర దినములు
రెండు నరుగ
ఛాయవోలిక సీతయు
సాగిపోయె.

సంస్కృతం -భాసుడు

చిలుకచాలు

నేలవ్రాలు చిలుక
చాలును జూచితే
గగనలక్ష్మి మెడను

కట్టుకున్న
మరకతముల కంటె
మహిమీఁదబడిపోవుచున్నమాడిక
తోచుచున్నదదిగో.

పాకృతం - గాథాసప్తశతి

ఒరగాదు ముఖ్యం

సాధు జనులు జూచి
జాతి ప్రశ్నించకు;
జ్ఞానభిక్ష నడుగ బూనుకొనుము;
కత్తి బేరమాడ గానలె నంతియే
దాని యొరనుగూర్చి?
తగవులేల

హిందీ - కబీర్

మతవంచకులు

మతబోధకుల నమ్మబోకు
నీవు మాయదారుల
వలనుబడకూ ॥మత॥
చిల్లికడవను వేసి వారూ, నీరూ
చేదబోయేవారు వారూ ॥మత॥
తెలివిలేనీ పండితుండూ పరుల
పొలములో మేసేటి పోతంటివాడూ ॥మత॥
కల్లుతాగిన కోతికన్నా చెడిన
కడగొట్టు జాతండి వాడూ ॥మత॥

నీకు నీవే గురువు కమ్ము నీలోని
నిన్ను, సేవించి ముక్తిని చూరగొమ్ము ॥మత॥
మతబోధకుల చేరబోకూ నీవు
మాయదారుల వలనుబడకూ

గుజరాతీ - అభా భగత్

జాగు సేయకు

నెలతా దువ్విన వెంద్రుకల్
చెదరిపోనీ,
కేశవీథంత సొట్టలువోనీ,
భవ దంశుక మొక్కట రెంటన్ జారనీ
కాని, చింతిలగా నేమియు లేదు
వేగముగ వొంటిన్ రమ్ము
ప్రాసాధనాకుల వై
లో దిరుగాడు చుండి యిటు
జాగున్ సేయురా దెప్పుడున్.

బెంగాలీ - టాగూర్

కనులు

కాటుకనుపట్టినట్టి యీా
కన్నుదోయి నేమనన్ వలె?
నొక్కట నెమ్మనమ్ము
గ్రుచ్చికోరాదు

మరియొక కోపునందు
మచ్చికను జూపి యెడదకు
మందు వేయు.

తమిళం - కురళ్

ఎందుకు?

అలికిన యిల్లూ. అం
దుల దోతుంలు వరుసా, పం
చల నటునిటు తిరిగే, మిం
మల మగవాడూ, నె
చ్చెలి వుంటే యిక క
మ్మలలో వజ్రాలూ చె
క్కుల తళతళ లాడాలా?

కన్నడం - పల్లెపాట

సురనది

తరుణతర తరణి కిరణ
స్ఫురణ విడంబించు
నభవు జూటాటవిలో
సురనదివోలి చె
లతాంత స్థిర కింశుక
వనము నడిమి
హంసియ వోలెన్.

—నన్నెచోడుడు

చందమామ

సంధిలు పూర్వదిక్సతి
మణికాంచి పై రంజిల్లు
నాయకరత్న మొక్కో?
విలసిల్లు సద్దేవి
వృత్తస్తనాంతరాపూరిత
కాశ్మీర పుంజమొక్కో?
తనరారు నా హరిత్తరళాక్షి
పరిపక్వ బింబారుణాధర
బింబ మొక్కో?
మేలిల్లు నబ్జాల ఫాలతటంబున
విలసిల్లు రోచన తిలకమొక్కో?
మొవ్వ మొప్ప దన
సమాగమంబునకు
నా రమణి వలన బఱ్వ
గాగ మొక్కో?
అనగ దరతరించ
తనరె,
నత్యరుణాంగభ తి
గువలయైక బాంధవుండు.

తెలుగు - నన్నెచోడుడు

తుల

వాతెఱకు నమృతమే తుల;
మేతుల కింపుల పిపాళి
మిసిమికి
గ్రోమ్మించే తుల:
చేతుల కజ్జములే తుల
లేతుల వెలందు
లీ చెలి తులయే.

విజయవిలాసము చేమకూరి వెంకటకవి

ఊర్మిళాదేవి నిద్ర

సతిపతుల చింతజూచీ
కౌసల్య సంపెంగనూనె దెచ్చి
రత్నపీఠము నుంచియా
కౌసల్య దంపతుల శిరసంటెను
గంధమట చెలిదెచ్చియు
యొక్క-చెలి పన్నీట జలకమార్చె
మేలైన వలిపట్టుతో
లక్ష్మణునకు మేనుతల్లొత్తి రపుడు

బంగారు పూలపట్టు
ఊర్మిళకు బాగుమీరాకట్టెను.
కోటిసూర్యా దీప్తితో
వెలిగేటి మేలైన రవికదొడగె.
ఆభరణములు సొమ్ములు
ఆయాదిలక్ష్మికే అలంకరించి
ముత్యాల తిరుచూర్ణము
లక్ష్మన్న రంజిల్ల ధరియుంచెను.
వెలలేని మాణిక్యమూ
పతిగూడి నిలుపుటద్దము జూచెను.
సిగ్గుపడి శిరసొంచుక
చిరునవ్వుతో నిలచెను

తెలుగు — ఊర్మిళాదేవి విద్ర

కార్యవాది

నిశితమైన బుద్ధి,
నిశ్చయ జ్ఞానమ్ము,
వెన్న వంటి మనసు,
వేని కొఱకు
ప్రాకులాట లేమి—
పరిఢవిల్లినవాని
జేర్చుకొనుము
పనులు దీర్చుకొఱకు.

తమిళం — తిరువళ్ళువార్

ఆడిరా

ఆడిరా ఆడిరా
ఆడిరా నాయనా
అరకాళ్ళు కడుగుతా
ఆడిరా నాయనా.
ఆడిరా బంగారు
వాడ, నీ మొగముపై
నీడ కనుపించగా
నీటితో కడిగెదను
ఆడిరా ఆడిరా
ఆడిరా నాయనా

కన్నడం — పల్లెపదం.

వేఁకువయినా....

అకటా! యేమని దూఱుదాన
నిను నాథా, వేగుజామయ్యె.
పొందికగా పాదము లొత్తి
రమ్మనుట గానీ,
ఒంటి యేమో కదా
నికట క్షోణికి
చేర రమ్మనుట గానీ,
కొంత నెయ్యంపు పూనికతో
కన్నుల నెత్తి చూచుటయు కానీ
లేదాకింతేనియున్.

తెలుగు — పింగళి సూరన

జలక్రీడ

బంగారు బిందెల
పన్నీరు నించుక
శృంగారవతి మీద
చెలియ చల్లెను.
పొంగుచు ప్రొప్పొడి
పొలతి యొక్కతె తెచ్చి
రంగైన యందెల
రమణిపై జల్లెను.
జాళువా చిమ్మనగోవి
జాతి కుంకుమ దెచ్చి
బాల యొక్కతె చిమ్మె
పణతిపై నదువు.
విరిబోణి యొసగిన
విరులూని యందెల
తెరవ యొక్కతె చిమ్మె
దేవిపై నపుడు.

తెలుగు - విప్రనారాయణ యక్షగానం

వసంతం

కన్నెరో! చూచితే
గబ్బారదీవి
విన్నాణ మాయె నీ
విరిగుజ్జుమావి
పొన్న మాకుల క్రింద
పూదేనె బావి
సన్నగాడ్పులు దెచ్చె
సంపంగి తావి
దులదుల వచ్చెని
తుమ్మెదబారు
కలకలమనుచు
చిలుకల దుమారు
వలపల దిగినారు
వలరాచవారు
కొమ్మరో వింటివే
కోయిలపాట
ఆమని సరకులు
హావణించె పేట
కాముని దళవాయి
కాపున్నకోట
ఏమని వర్ణింతు
నీ యేటి బాట.

తెలుగు - విప్రనారాయణ యక్షగానం.

పక్షపాతం

కానలో నన్ను నే
గాపాడుకొనుటయే
మీరు నాపై నుంచి
నారు గానీ: సర్వ
భువన భారమ్ము త
మ్మని తలన్ మోపితిరి;
తల్లి, మా మా పనుల
తరచి చూచిన దెలియు,
నా పయిని మీ కెంత
గా పక్షపాతమ్ము
జూపినారో, నాకు
చోద్యమయ్యెడి నమ్మ.

సంస్కృతం - భోజరాజు

మంచుచినుకులు

మరకతపు గ్రోవి గుచ్చిన
మౌక్తికముల వలెను;
దూర్వాంకురములపై
నిలిచినట్టి మంచుచినుకుల
నో చెలీ, మించు నెమలి
యేరుకొను తినుచున్నదా
సారు గనుము.

ప్రాకృతం - సత్తసయి

ఏల ?

సరసిజము వినా సరసేలా?
సరసు వినా సరసిజమేలా?
సరోజ బంధుని కిరణము లేనీ
సరసిజ సరో వరము లేలా?
ప్రాయము లేనీ కాయమ్మేలా?
కాయము లేనీ ప్రాయమ్మేలా?
ప్రేయసి విడి కంపించే గుండెకు
కాయమ్మూ ప్రాయమ్మేలా?
వెలదీ! యేమని
విన్నవింతునే
విధి విరోధియై
వెతలు పెట్టునే—

బెంగాలి - విద్యాపతి

ఉన్నా ....

గంగ, యమున, సరస్వతీ
కలవు; సప్త మహాంబుధులు
కలవు.—కాని, తులసి చాతక
కమునకు స్వాతిని వినా
కమ్మని నీరే దొరకదు;
సుమ్మా! సత్యము వచింతు.

హిందీ - తులసీదాసు

కూయకే....

కోయంచు కూయకే
కూయకే కోయిలా!
కూసి నా గుండియల
కుళ్ళిపో జేయకే

ఈ యభాగ్యను వీడి
యెట వోయెనో ప్రియుడు
ఏకాకినై వెతల
చీకాకు పడుచుంటి

కోయిలా కూయకే—

సరులు భారమ్మాయె
నురముపై కోయిలా!
మురువులే నా తనువు
చురచురా కాల్చునే

కోయిలా కూయకే—

పూలవలపులు వెండి
జాలు వెన్నెల కలలు
కాలమే మోగాని
చాల వేధించునే

కోయిలా కూయకే—

తెలివలిప వేలోకో
కలగించునే గుండె

చలి వడంకుచునుంటి
తలపు బరువెక్కెనే!

కోయిలా కూయకే
కూయకే కోయిలా
కూసి నా గుండియల
కుళ్ళిపో జేయకే.

గుజరాతీ - సోమసుందర్

ఘనుడు

సర్వనాశమైనను సరే
సద్యశస్సు గూర్చు పని జేయు,
మృత్యువు కోరలందు
చిక్కువడి పోయినను సరే,
పెక్కుమంది వినుతి సేసెడి
పని సేయు
ఘను డౌకండె.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

తిరగలి

తిరగలీ తిరగలీ
బరువు రాగులు విసరి
అలసి పోయితివేమొ
అమ్మా సరస్వతీ!

చందనము తెచ్చితిని
చక్కగా నలదుకో!
మొగ్గ దండలు తెస్తి
ముడుచుకో వమ్మ!

కన్నడం - జానపద త్రిపది

దుర్భరం

చెలియ సరస నుండ
శీతల మయ్యె,
నాతపము విహగమునకు.
తన్వి లేమి, మంచు వెన్నెలయు
సహించగ రాదయ్యె:
దుర్భరమ్మె ప్రతిది, దుఃఖితునకు.

సంస్కృతం - భాస

కాతర

రాతిరి కాగా, భయపడి
నాతిని పద్మిని వీడినావు
మధుకరా!
నీ తెన్నున నీ వరుగన్
కాతరమై కనుల మోడ్చి
గనుగొన దారులన్

ప్రాకృతం - అమృతానంద యోగి సం-ల్పితం

16)

మాతృభాష

మాతృభాష నెపుడు
మన్నన సేయుమా:
అదియె మొదలు
గొప్ప లన్నిటికిని.
నీదు భాష తెలియనేరకపోయిన,
హృదయశూల మెటు
హరించగలవు?

హిందీ - హరిశ్చంద్ర

ఉన్నది

ఆశ లేదు, భయమ్ము నా వంత లేదు:
సరస సల్లాపములు,
విషాదమ్ము లేదు:
నీడు లే, దింత పడుకొన
గూడు లేదు:
నిజమె, కాని విహంగమా
నిలిచిపోకు.
ఉన్నదెల్ల నీ నిజపక్ష యుగళి.
దారి తెన్ను లే దట్టి మిన్ను:
నా చిన్నమాట నాలకింపుము
నీ రెక్క లంతలోనె
ముడుచు కొనకు
విహంగమా! ముడుచుకొనకు

బెంగాలీ - రవీంద్రుడు

ఔదార్యం

పచ్చి పొగరున నిను
గాయపరచి నట్టివారిని
జయింపవలయు,
నపారమైన నీ యుదారతా
ప్రకటననే,
మరొక్కదారి నెన్నడు
త్రొక్కకు ధర్మమిదియె!

తమిళం - కురళ్

అత్తవారిల్లు

ఆవు వంటి అత్త,
ఆ గోకులము వంటి మామ,
కృష్ణు వంటి మగడు గలుగ,
పుట్టి పెరిగినట్టి పుట్టిల్లు గూడ నే
మరచిపోదు నమ్మ! మచ్చెకంటి!

కన్నడం - జానపదత్రిపది

వేదన

జనకుడుండెడు నస్థాన వేదికజూచు,
జూచి క్రమ్మరబోయి చూడవచ్చు;
స్నానార్థ నియమిత
జలజాకరము జూచు,
జూచి క్రమ్మఱ బోయి చూడవచ్చు;

నిజ హస్త పోషిత
కుజ వల్లికలు జూచు,
జూచి క్రమ్మఱబోయి
చూడవచ్చు;
కుజ కోటర కుటీర
క్రోడవీథులు జూచు,
చూచి క్రమ్మఱి బోయి
చూడవచ్చు
తండ్రి ఛాయంగ లేని
సంతాపజలము,
అత్తవారింటి కేగెడు
హర్షజలము
గోరు వెచ్చని వెలిండ్ల
కొనలు దడుప
అడప దడపను
పయ్యెద దుడుచుకొనుచు.

తెలుగు - పినవీరభద్రుడు

వినపడునా?

ఎంత చక్కనిదైన
ఎంత కమ్మనిదైన
ఎంత మృదులమ్మైన
ఎంత సదయమ్మైన

పేద వారల మాట
నే దరిద్రుడు వినును?
ఎంత టక్కరిదైన
ఎంత ముష్కరమైన
ఎంత నీచమ్మైన
ఎంత కఠినమ్మైన
ధనవంతుడను మాట
వినిపించు నందరకు.
తప్పెటల చప్పుళ్ళ
ఉప్పెనల ధనధనలు
గుప్పించుచుండ. గిం
గురువోవు చెవులలో
పల్లకీ కలరవపు
పల్లె వెవ్వరు వింద్రు?

సంస్కృతం - స్ఫుటలోకం

పోలికె క్కడ?

బురదగుంటలో
పొరలాడే, శా
సరము జూచినపుడూ:
చగాలుమని, ఏ
కరింద్రమో నీ
స్ఫురణకు రాగలదా?

ప్రాకృతం - అలంకార సంగ్రహం

స్వభాష

గీర్వాణమ్మని గీమ్మన్యులంతా
గీర్వాణం పోతారూ,
అర్వాచీనములైన భాషలను,
అపహాస్యం చేస్తారూ.
అసలు నిలిచి, హృదయాని కంటునది
అది కాదు, మాతృభాషే.
గీర్వాణం గీర్వాణం అంటే
కూపజలం మాత్రం;
నీవూ నేనూ మాట్లాడే భా
షే, వాస్తవ ప్రవాహ జలం,
నీ వాభాషా మూలంగానే
ఈ విశ్వతత్త్వ మెరుగుదువూ.

హిందీ - కబీర్

వేదన

ఎవ రెఱుంగ గలారు
ఈ హృదయ వేదనా!
ఎవ రెరుంగగ లేరు,
ఈ హృదయ శోధనా! ॥ఎవ॥
ఈ బాధ ప్రణితులే
ఎరుగంగ వలెనమ్మ
ఒరు లెరుంగరు మనసు
పుడికి పోతున్నదే? ॥వవ॥

గట్టులో చేపలా
కొట్టాడుతున్నాను.
ఇట్టి కంటక శయ్య
తట్టాడుతున్నాను. ॥ఎవ॥
గోపాలుడే నన్ను
నాపాలి వైద్యుండు,
ఆపవలె నాతడే
ఈ పాడు వేదనను ॥ఎవ॥
మురళీధరుని పైన
మరులుకొంటిని నేను
దరిజేర్పవలె నతడె
తరుణి మీరా బ్రతుకు. ॥ఎవ॥

హిందీ - మీరా

నడువది

కనుగొమ్మేరుల గట్టులన్ విడిచి
కొంగల్ బారులం గట్టి
పోయిన నాకాశము వంక:
బోరుమని పోయెన్
బీళ్ళపై గాలి మించిన దర్పోద్ధతి;
లేగ దూడలను వీక్షింపన్
బశు బ్రాత మెల్లను
కొట్టాలకు బర్వులెత్తె;
జలదాల్ వ్యాపించె నాకాశమున్.

మంచును దాకి,
పాదముల మాటిన
పారణి పోవనిమ్మ:
పాదాంచల కింకిణీవ్రజపు
టంచులు వీడగనిమ్మ,
నీదు కంఠాంచిత హారము క్తతతి
యిచ్చట నచ్చట
రాలిపోవనిమ్మ!
ఎంచకు మేమి
వేగ గమియింపుము
పచ్చిక బాటలన్ సఖి.

బెంగాలీ - టాగూర్

భా వు కు లు

తన్నసహ్యించుకొను
కన్నవారల కాళ్ళు
కడిగితేనే గాని
కడి పుట్టకుంటే,
కటకటను బడక,
చిక్కటి గుండెతో, నొక్క
త్రుటిలోన చచ్చిపో
వుట మంచి దెప్పుడు—

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

ఎద్దు - పెద్ద

మగడు: పడమటి గట్లకు
పయనంచేసే
పసి గిత్తలు మావేనే.
పడమటి కొడగుల
పడుచులువానికి
పట్టుదు బారతి పళ్ళెములన్—
భార్య: ఎద్దుల కాంతు
లిస్తేమాత్రం
ఏమిస్తాయవి పాపం!
ఎద్దుమీద గల పెద్ద కిచ్చినా
ముద్దుల రవ్వలు పెడతాడూ

కన్నడం - జానపదం

ధారాగృహం

తలకి గనుగన
గన్నీరు ధార లొలుక,
మేన బేర్చిందు లురులంగ
మెలత వొలిచె,
నీలు ప్రిదిలిన జలధార
లోలి గలయ గ్రమ్మ, చెదరెమ
ధారా గృహమ్మువోలె.

తెలుగు - నన్నెచోడుడు

పరోపకారార్థం

మంచివాడొక గున్న
మామిడి చెట్టు,
ఫలియించు, పుష్పించు
పరులకోసమ్మె.
ఇటునుంచి రాళ్ళు
వర్షించినగాని
ఫలములే అటునుంచి
పడవేయుచుండు!

హిందీ - తులసీదాస్

ఒక ఒరలో...

ప్రేమరసము నాస్వాదించు
ప్రీతి యొక్క వైపు
బింకమ్ము మరియొక వేపు
సూప తరముగా దెవ్వరికి;
ఒక్క యొరను రెండు
కత్తు లెన్నడు నిమిడిపో
గలుగు నొక్కొ..!

హిందీ - కబీర్

వేటలో పంది పరాక్రమం

ఎగుచు కూతలు
ముట్టె యెత్తి బిట్టాలించి
గమికి గన్నాకయి

గాలి యులము:
వడిగుక్క లంటంగవచ్చిన,
మెడ ద్రిప్పి ఘుర్ఘురించుచు
బయల్ కొమ్ము జిమ్ము;
తారసించినచోట
దారున జోరబాటి,
యొకటి రెంటిని
దొబ్బటురుల నడుచు;
బాలచేరులువట్టి తూలింవ,
బలిమి నీడ్చుకొని
డొంకలదూరి చుట్టబెట్టు;
ఈటె పోటులబడి
ప్రేవు లీదులాడ
బోయి,పోలేక దగదొట్టి
పాదలు సాచ్చి,
బెండువడియును
జోరనీడు పీటవెట్టి;
చూపులనె యేర్చు బ్రజ
నొక్క సూకరంబు.

తెలుగు — పెద్దన

దొడ్డ మనసు

నాళములనుండి రక్త
ము౦కను స్రవించుచుండె,
నా మేన మాంసము నుండె,
నీకు నాకలియు దీరలేదు
విహంగపతి!
మరెందు కిటు భోజనము
విరమింతు వీవు?

సంస్కృతం - నాగానందం

జాగ్రత్త!

లలాటమందున
లలనా, కస్తురి
తిలకము దిద్దకు-దిద్దకుమా
పలువ చందురుకు
తుల కాగలనని
చెలి, సంబర పడుతున్నాడు

సంస్కృతం—అమృతానందయోగి

గొప్ప

కొట్టంలో ఆవు కున్న
గొప్పెంతో చూచావా?
కోడె కొమ్ము కొనపై కను
గొనల గీరుకొంటున్నది.

ప్రాకృతం - గాథా సప్తశతి

రమ్మ!

దీపమూరక ముట్టించెదేల!
గాలి కారిపోవును:
కాటుక యంట లేదటంచు
నెవ్వ రెరుంగుదు రబల,
నీవి కారుమబ్బులకన్న
నీలాలు కనులు.
పూలచెండు కట్టకయున్న
పోవనిమ్మ:
గొలుసు చేతికి తగిలింప
కున్నమానె:
మేఘ భరితమయ్యెను నింగి-
మించిపోవు-నున్నటుల రమ్మ.
అలంకార ముజ్జగించి.

బెంగాలీ - రవీంద్రుడు

వాన

ధర చుట్టూ సా
గరము లున్ననూ,
సరిగా వానలు
కురవకపోతే
కరువే, వరువే;
మరొక్కటుండదు.

తమిళం - తిరుక్కురళ్

రా నీ!

తిరగలి నిచ్చిన
పొరుగిం టామెకు
పరమ భాగ్యములు
సరగున గానీ;
మురువుల పల్లకిని
దొరలా పుత్రుడు
మెరవణి కానీ;
విరులు ముడుచుకొని
తెలివ కోడలుగ
బిరాన రానీ

కన్నడం - జానపదగీతం

వేటకుక్కలవి క్రమం

ఇవి. కంఠపాశంబు
లింత డుస్సిన,
మీదబడి దిశాకరినైన
గెడపజాలు;
ఇవి, మింటబఱచు
పక్షీంద్రు జూపిన,
నీడబడి వాలునందాక
బఱపజాలు;
ఇవి, గాలి కనిన,

మూక వరాహదనుజేంద్రుడైన
జుట్టింటిలో నాగజాలు;
ఇది కాటు కొల్పిన,
వృద్ధ కూర్మము వీపు చిప్పైన
నెఱచి క్రైచింపజాలు; ననగ,
ఘుర్ఘుర గళగర్తజనిత
భూరి భూభృదురుబిల భరిత
భాభా భయంకరార్భటీ
దీర్ణ దిగ్భిత్తులగుచు జెలగ,
సరిపెణల బట్టి తెచ్చిన
జాగిలములు.

తెలుగు—పెద్దన

పల్లెవలపు

జొన్న చేనికాడ
సొగసుకత్తెను జూచి,
నిన్నటాళ నుంచి
నిద్దరాదు;
దాన్ని నన్ను గూర్చి
దయ సేయు మాధవా!
పొన్న పూలు దెచ్చి
పూజ సేతు.

—తెలుగు

సూర్యోదయం

ప్రాచీన శైలాగ్రభాగస్థమగు
నశోకంబున చిగురు జొంపం బనంగ;
వర్షాధిపతియని వాసవు గొలువ
జేరిన యింద్రగోపక శ్రేణి యనగ;
ఉరుతర పూర్వ భూధరము నెత్తంబున
బొలుచు గైరిక గండశిల యనంగ;
కాశ్మీరపటమున గావించి సురపతి
విడిచి యాడెడు తూబుబడగ యనగ;
అరుణకిరణుండు దోతెంచె,
నంబుజాతసర్మ సచివ
స్మితా పాదనంబునందు
జతురుడై, యుష్ణకరముల
జక్రవాక తాప ముడుపుట
నాశ్చర్య ధాముడగుచు.

తెలుగు — కేతన

ప్రేమలేఖ

నీ మనస్సేమిటో
నే నెఱుంగగ లేను;

నన్ను రేయింబవలు
నవయించు మన్మథుడు;

నా మనసు నా మేను
నీ మరులతో నిండె
జాలిలేనట్టివాడా! ఇంక
చాలింతు నే శకుంతలనూ.

ప్రాకృతం - కాళిదాసు

సూర్యచంద్రులు

వెడలు సూర్యుడు తొలుత,
వెనుకనే చందురుడు
వెనుకముందుగ వీరు
వినువీధి తిరుగుదురు.
ఎల్లలోకముల ద
ర్శించు నా అర్యముడు,
ఏనాటి కానాడె
ఎదుగు నీ హిమకరుడు.

వైదికం-అథర్వవేదం

ఆ కాంత

వీనులు కనులకు సొమ్ములు;
వానికి నేత్రములు
జంట వాయని భూషల్!
గాన మఱి వేరుగా
నింకే నగలో ఏల?
ఈ మృగేక్షణకు చెలీ!

పౌరాణికం - పద్మపురాణం

ఈర్ష్వరేచ్ఛ

పూలదండయే
పడతి జంపుట
నిజమ్మె యయిన,
మెడలోన వేసుకొన్నట్టి
నన్ను జంపదేటికి?
ఈశ్వరేచ్ఛను
విషమ్మె అమృతమగు;
అమృతమ్మె విషాక్త మగును.

సంస్కృతం - కాళిదాసు

శూన్యదృష్టి

సుందర యువబృందమ్మున
నెందును నీ మోము
గానిపింపక వగతో,
నిందుముఖి!
నిర్జనాటవియందునబలె
శూన్యదృక్కు-
లటు నిటు బఱపన్.

ప్రాకృతం - సత్తసయి

తె లి వి

చావు లేనిది తెలివి,
నీ చాయలందె
నిలిచియుండియు
దూరమై నెగడుచుండు:
తెలిసినంతట దాపున
పలుకుసుమ్మీ;
కెలకులన్నిట నిండి
కన్నులకు దోచు.

హిందీ - కబీర్

వె డ లి పో కు

వెడలిపోకుము ప్రేయసీ, చెప్పకయె
వెడలిపోకుము ప్రేయసీ.
కాచితిని రేయెల్ల
కనులు మూతలువడియె
నిదురించినపుడు పో
యెదవంచు వెఱగౌను ॥
చెలి లేచి నిన్నంట
చేతులను జాపితిని;
కలయేమొ అనుకొంటి
కాంత నాలో నేన ॥

సుదతి నీ పదములం
బొదివి గాటమ్ముగా
నదుముకొంటిని నా
హృదంతరాళమ్మునకు
వెడలిపోకుము ప్రేయసీ, చెప్పకయె
వెడలిపోకుము ప్రేయసీ.

బెంగాలి - రవీంద్రుడు

నిరీక్షణ

తెల్లవారెను నింగి,
తెల్లవడిపోయినది;
అల్లంతలో స్వామి
చల్లగా వచ్చునని,
మెల్లగా పక్షిగణ
మెల్ల గుజగుజ వోయె;
ఉల్ల మచ్చెరువుతో
జల్లుమని కంపించె;
అల్ల నాథుడు వచ్చు,
టెల్ల నిజమేనా?

తమిళం - అంబాళ్

ఆసలేని మనసు

ఆసలేని మనసు,
మీసములేని మొగమ్ము,
కలతవెట్టు కష్టవార్త;
కాసు వీసములను

కాజేసుకున్న వేశ్యకు
సమానమగు
నిజమ్మే సుమ్మే.

కన్నడం - సర్వజ్ఞమూర్తి

శైలేంద్రతనయ ....

హరినీల మణులకు
నాయువు వచ్చె నా
గమనీయమగు
తను కాంతు లెసగ,
మెఱుగు దీగెలు
గండుమీలపై
నెలసె నా
దృగ్భాసురద్యుతుల్
దేజరిల్ల,
జమర సుకేశ
పాశముల
దుమ్మెద పిండు
దగిలె నా గుటిల
కుంతలము లమర,
కాంచన కుంభముల్
కరికుంభ కర్కశ
మెనసె నా బాలిండ్లు
వానరి తనర

బాప వశమున
శాపంబు వడి,
విహీన జనుల
సంగతి కర్హమై
పౌనరగన్న
యమర సతులోకోయన
దర్శనార్హమైన
యెఱుకు లేమలగాంచె
శైలేంద్ర తనయ.

తెలుగు - నన్నెచోడుడు

ఎవ్వరిదా కలరవం?

కాళిందీతీరములో
కమ్మగ వేణువు నూదే
కలరవ మెవ్వరి దమ్మా!
పచ్చిక మైదానమ్మున
పలికే పిల్లన గ్రోవి
పడతీ యెవ్వరిదే.
కలరవమున నా వొడలిటు
కంపమొంది పోతున్నది
కటకట నా వంటకమ్ము
గంగ కలిసి పోతున్నది, ॥కా॥
మురళీ స్వర మెవరిదైన
మురళీధరు డెవడైనా

సరేగాని అతనిపాద
సరోజముల బలియాదును. ॥కా॥
ఆయన కా సంగీతం
అల నోకయె కావచ్చును
లలనా నా హృదయమెల్ల
వలవంతల పాలయ్యెనె! ॥కా॥
కనుల నీరు కాలువలై
కరిగి వరద లవుతున్నది
కాంతా, మురళీ స్వరముల
కరగి గుండె జారిపోయె;
కాళిందీ తీరములో
కమ్మగ వేణువు నూదే
కలరవ మెవ్వారి దమ్మా?

బెంగాలీ - చండీదాస్

కన్నీటి వెల్లువ

ప్రవిమలాక్షి సభో
సభ స్యాంబుదములకు
నవ సృష్టిధా లై యవతరిల్లి.
ఆకర్ణ దీర్ఘ నేత్రాంభోరుహములకు
గమనీయ నాళ భావము భజించి,
కలిత కజ్జలత
ముక్తాహార లతలలో

హరి నీలరత్న
నాయకత దాల్చి,
లలిత వక్షోజ కుట్మల
చుంబనమ్మున
మధుప దంపతుల
సామ్యంబు వదలి,
వేడి యశ్రులు నిగుడంగ,
వెక్కి వెక్కి యేడ్వఁదొడగె
లతాంగి, పృథ్వీశు మ్రోల;
మృదుల పరివేదనాతురోన్మిశ్ర
మధుర కంఠ కాకు వికార
కాకలిక యలర.

—శ్రీనాథుడు

అహాయకత

చెలువు డెటకో వెళ్ళి
తలకు లలనలచేతి
తళుకు గాజులు పెరుగు
టలు, లోకధర్మమా ?
తెలియ కడుగుచునుంటి
లలన యేమనుకోకు ?

ప్రాకృతం - గాథాసప్తశతి

పరబ్రహ్మ

కమలకోశ సన్నిభమై
కలదు హృదయ, మందులోన
కణకణమను నగ్నిచ్చట
కలదొక్కటి ననలు దేరి;
నీల జలద విద్యుల్లే
ఖా లసితము భాస్వర మది;
సన్నని దది, చక్కని దది,
సున్నిత మది. ధాన్యశూక
సునిశితాగ్ర సంకాశము;
పచ్చని దది, పలపల మను
కుచ్చుల మెఱుపుల మిలమిల-
అచ్చ మ్మా మంటచివర
ఆడుచుండు పరమాత్ముఁడు;
ఆయనయే బ్రహ్మయన్న,
ఆయనయే హరియన్నా,
ఆయనయే ఇంద్రుడన్న;
అక్షరుండు, పరముడు, స
ర్వాంతర్యామి, స్వరాట్టు.

వైదికం-యజుర్వేదం

నక్క నాగలోకం

ఎక్కడి కేసరి
యెక్కడి నక్క!
ఎక్కడి వారిధి
యెక్కడి వంక?
ఎక్కడి పీయూష
మెక్కడి హాల?
ఎక్కడి రఘురాము
డెక్కడి నీవు?
కుందన మేడ, త
ళుక్కుల రేకు లేడ?
చందన మేడ రా
తుస! మట్టి యేడ?
మదగజ మ్మెక్కడ,
మార్జాల మేడ?
కదన భీకరు డేడ,
కపటి నీ వేడ?
ఖగపతి యేడ కొం
గల పతి యేడ?
సొగసుల నెమ లేడ
సొరపిట్ట యేడ?

రాయంచ యేడ, గృ
ధ్ర మ్మేడనోయి?
ఆయన యేడ పా
పాత్మ నీ వేడ?

(సీత, రావణునితో)- సంస్కృతం వాల్మీకి

కావ్యం

శాస్త్రములలోని
సారము,
జన పదముల
జీవనమ్మున గలిసిన
తావి,
కథల పలుకు తీరున
గల చేవ,
కలసిపోయు—
కావ్యమన్నట్టి పేర
విఖ్యాత మగును.

అలంకారికం-అగ్నిపురాణం

భ్రమ

అంతరమందు వెల్గు
పరమాత్మ, ననంతుని నిన్ను
మూర్ఖు లావంతయు
గానలేక, మదనాంతక!

తీర్థములందు నెల్ల
గాలింతురు:
గొంతుకన్ వెలుగులీను
చిరంతన రత్నమున్,
భ్రమాక్రాంత మనస్కులై
వెదకగా. గమకింతురు
దుమ్ము ధూళిలో.

సంస్కృతం-జగన్నాథ పండితరాయలు

ఆత్మజ్ఞానం

తన్ను దాను
దెలుసుకొన్నట్టి
సుజ్ఞాని,
అన్ని గూడ
దెలుసు కొన్నవాడె:
అన్ని గూడ
దెలుసుకొన్నట్టి
విజ్ఞాని,
తన్ను దాను
దెలుసుకొన్న వాడె.

పాళీ-ఆచారాంగం

తలపు

నూరు సారులు
ముద్దుల నూరవేయు,
వేయిసారులు కౌగిట
వెచ్చజేయు,
ఆపి, ఆపి మరింతగా
నూపివేయు,
లేదు పునరుక్తి
వలపుల మోదులోన.

ప్రాకృతం-సత్తసయీ

వినయం

సరస హృదయమ్ములతో
రసా స్వాదబద్ధులు
చిత్తమున,
పారవశ్యము జెంది మసలు
మాన్య పురుషుల
పద పద్మ మహిత ధూళి
దాల్చి నా మస్తకమ్మున
ధన్యు డగుదు.

హిందీ-ధ్రువదాసు

గుండియగుసగుస

వన్నెలాడి వడివడిగా
తెన్ను దాసుకొని పోగా,
కన్నె పైటచెఱఁ గొకింత
నన్ను సోకెనూ.
అట్టడుగున గుండెలలో
చిట్టచివరి గుట్ట వెడలె
నిట్టమధుకవోష్ణమైన
చిట్టి యూరుపూ,
తాకీ తాకని, ఏ చిఱు
తాఁకో అతి మృదులముగా
నాఁప దపిలి మాయమయ్యె
సోకి సోకకా,
రాలిపడిన పూవు రేకు
గాలి యలల నూగునట్లు
బాల మృదుల నిశ్వాసో
ద్వేల లీలగా,
కులుకులాడి గుండియ యం
చుల గుసగుస వోలిన-ఆ
వలిపము నన్నొరసి పోయె
నలతి యలతిగా.

బెంగాలీ - టాగూర్

కలగంటి

కలగంటి చెలియా—
వలపుల దొరనూ
కలగంటి సకియా ॥కల॥
కలగంటి కలకంఠి
కలలోన వినగంటి,
చెలి! పాంచజన్య చం
చల ఘోష లారవము ॥కల॥
కలగంటి పొదరింటి
చలువ పూవుల మింటి
కెలన నిలుచున్న సొం
పుల సామి కనుగొంటి ॥కల॥
వలపుల దొర నన్ను
పలుకు చూపుల జూచి;
అలవోక చెయివట్టి
పులకింప జేసెనే—
కలగంటి చెలియా
వలపుల దొరను
కనుగంటి సకియా.

తమిళం-అండాళ్

గడన

గడనగల
మగని జూచిన
అడుగడుగున
మడుగు లిడుదు
రతివలు, దమలో
గడ నుడుగు
మగని జూచిన,
నడిపీనుగ
వచ్చెనంచు
నగుదురు సుమతీ.

తెనుగు — బద్దెన

త్యాగము

త్యాగమ్ము లన్నిటం
దాన ముత్తమము;
దానపరు మీదనే
మానవులు బ్రదుకుదురు:
తలసూపగలరే, వ
దాన్యునకు శత్రువులు?
శత్రువుల గూడ నీ
మిత్రులనుగా జేయు

వైదికం — తైత్తిరీయ-ఆరణ్యకం

వర్షంలో ప్రజా ఘోష

ఇల్లిల్లు దిరుగ నొక్కొంతబ్బు శిఖి;
అబ్బె నే నింటిలో బూరి యిడి
విసరక రాజదు;
రాజిన రవులుకొ ల్పొసలెగాని
కల్గదు గూడదాన;
కలిగనేని కూరగుట మందు;
ఐన బెస్ పొగ సుఖభుక్తి
సేకూర దాభుక్తికి;
ఇడిన ప్రాగ్భోక్తలకె దీరు
బహు జనాన్నము,
తీర నారుల కొదవు
బునః ప్రయత్నము;
ఆద్యపట ముఖ్యులయు మెన్నరు
ఆలయాంగదాగు లయ మెస్నరు.
అంతిక కారజనిక పచన
నాంధో గృహిణి రామి
బడుక మరుడు
వెడవెడనె యాన్వ నొగిలిరి
అజ్జడిని గృహులు.

కృష్ణదేవరాయలు - ఆముక్తమాల్యద

మనస్సంక్షోభం

నా కొక వైరియున్నా డనుమాట
చీకాకు పరచు నన్ సిగ్గిల జేయు;
అందున నా వైరి యడవులలోన
కందమూలాశియై గడపు తపస్వి;
నా లంకకే వచ్చి నా దైత్యకులము
మూల మట్టముగ
నిర్మూలించుచుండె
నింతైన నేను జీవించియే యుంటి
ఏల దేవేంద్రు నిర్జించిన కొడుకు?
ఏల మేల్కొన్నట్టి యింత
తమ్ముండు ?
నాకపురీ విలుంఠన వృథోచ్ఛూన
భీకర మీ భుజావింశతి యేల ?

సంస్కృతం - మహానాటకం

చంచల

చంచల లక్ష్మి యను
టంచు నిజమ్ము వ
చించినవా రెవరూ ?
ఎంచి పురాణు వ
రించిన కోమలి
చంచల కాకేమగునూ ?

హిందీ - రహీం.

సమన్వయంలేదు

ఈ రెంటికి సమన్వయం
ఎటూ కుదరకున్నదే ?
వంచించక బ్రతుకలేను;
వంచించిన బ్రతుకు చెడును;
ఎలా యింక సమన్వయం ?
ఎలా నయ్యా రహీంమూ ?

హిందీ-రహీం.

నేస్తు

నీ కనుల దొరగు క
న్నీటి నొక మాటైన
నెనరుతో తుడుచు నా
నేస్తు మరవకు మెపుడు.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్.

ఎందుకో ?

ఎందుకో యీ సుమ
మ్మిట్టు. వాడిపోయె;
గదుము నుత్కంఠతో
నెద కదుముకొన్నాను;
అందుకే యీ సుమ
మ్మట్టు వాడిపోయె.

ఎందుకో యీ దీప
మిట్లారిపోయె ?
గాలి తాకు నటంచు
దూలి కప్పితి వల్లె;
అందుకే యీ దీప
మారిపోయినది.
ఎందుకో యీ కావ్య
మెండిపోయినది
అనుభవించెదనంచు
అడ్డు కట్టితి నేను !
అందుకే యీ కావ్య
మెల్లెండిపోయె
ఎందుకో ఈ తంతి
యిటు తెగిపోయె ?
మోటుగా పైస్థాయి
మ్రోగించ బోయితిని !
అందుకే యీ తంతి
అటు తెగిపోయె !

బెంగాలీ - టాగూరు.

కామం

హాలాపాన
విజృంభమాణి మద
గర్వాతీత దేహోల్లసత్
బాలాలోకన సృఖంలా నిచయ

సంబద్ధాత్ముడై
లేశమున్, వేలా నిస్సరణంబు
గానక మహావిద్వాంసుడున్
కామినీ హేలాకృష్ట కురంగ
శాబక మగున్
హీనస్థితిన్ వింటిరే!

తెలుగు - పోతన.

క్షామంలో జనక్షోభ

గునుకు, లూదర్లు, బరపటల్,
గోళ్ళగుండు, లల్లిబియ్యంబు,
వెదురు బియ్యంబు, గొట్టిచెట్లు,
నింజెట్లు, తుంగ ముస్తియలు,
సీతగుజ్జు మొదలుగా
దినదొర కొనియె జనము.

తోలును నెమ్ములున్ మిగిలి
ద్రోసిన తొంబదిచోట్ల గూలువారు,
ఆలిన్ బిడ్డలన్ విడిచి
యాకటి చిచ్చున వెచ్చపోవు వా,
రేలిక బంటువాసి
యొక యించుకలేక కృశించు వారునై
తూలె జనంబు
మీన శనిదోషము దాకి
నిరస్త సస్యమై.

నవయుచు నుండియు, నొక్క-క
దివసంబున నశన మబ్బ దిని
దగమిగులన్ భువినొరిగి
లేవనోపక శివశివ!
జనకోటి విడుచు జీవానిలముల్.
కణ, వంతంతకు నొత్తగ
గరవెరుక తినంగ నోప గలుగక
మనుజుల్, సురసుర స్రుక్కి-రి
కొందరు పరదేశంబులకు
జనిరి బ్రతుకులకొఱకున్.

తెలుగు - ధూర్జటికవి.

శివభక్తులు

అంత్యజుఁ డంత్యజుఁ-
డనుచుఁ గుయ్యిడెద,
రంత్యజునకుఁ జొర-
నది యెట్లు వచ్చు
నరుదగు మీయట్టి-
యగ్రజన్ములకు,
హరభక్తులిండులు-
చొరఁగరా దనగఁ
గన్నులు గానరు-
గా కింటిలోన,

నెన్నంగఁ గులహీను-
లిట్లున్నవారె?
రుద్రభక్తులయిండ్ల-
రూఢిఁ బ్రత్యక్ష,
రుద్రులు గాకేమి-
క్షుద్రు లున్నారె?
మాహేశ్వరుల నిజఁ
మందిరంబులను,
మాహేశ్వరులె కాక-
మనుజు లున్నారె?

తెలుగు-పండితారాధ్య చరిత్ర.

సంప్రదాయం

పూర్వు లున్న తీరు పోల్చుకో,
తర్వాతివారి తీరు నెరిగి
దారి గనుము;
నరుడు సస్యమట్లు
పరిపక్వమందును;
సస్య మట్లె తిరిగి
పసినివేయు.

వైదకం - కఠోపనిషత్తు.

ఊరట!

స న్నపహసించువారి
విజ్ఞానమెంత?
వారికై కాదు దీని

నే వ్రాయుచుంట:
ఎవడో నావంటివాడు
జన్మించి తీరు,
కాలమున కంతులేదు!
విశాల మవని!

సంస్కృతం - భవభూతి

మిగిలినది

నీ పువ్వొకటి కోసి
నిండు గుండెంద కదుముకుంటిని॥
దానియందున్న ముల్లు
గ్రుచ్చుకున్నది:
ప్రొద్దుగుంకి, చీకటులు
క్రమ్మిన యంత
పుష్పమ్మెమొ వాడిపోయెను?
నొప్పియట్లే యుండిపోయె.
వలపు లీరిక లెత్తు
తలిరు పూలెన్నొ
నీ వని కుసుమించు నింకను;
నాకు సుమములు కోయు
కాలము గతియించె;
నా గులాబీ పోయె;
నా నొప్పిమటుకు
విలిచిపోయెను జననీ జగద్ధాత్రి!

బెంగాలి - రవీంద్రుడు

దేశభక్తి

పెద్ద మట్టిబొమ్మలలోనె
వెలసె దైవమనుచు
కొందరర్చింతురు;
కానుగాని,
నా భరతభూమి
ప్రతి మంటినలుసు ముందు
నే పరమభక్తితో
ప్రణమిల్లుచుందు

హిందీ - ఇక్బాల్

జడివాన

పచ్చిక దట్టమయ్యె;
క్రిమి పంక్తులు
వందలు వేలు నయ్యె;
పై పెచ్చు దుమార మెల్ల
పృథివిం జేరె
శీకర సిక్తమై;
ధరాభృచ్ఛయ, మాపగల్
జల పరీతము లయ్యె;
ఝరీ తరంగముల్
ముచ్చిలె లోకమెల్ల;
తల మున్కలుగా
జడి గొట్టె నంతటన్.

పౌరాణికం-వ్యాసమహర్షి

జన్మ జరా మరణ క్లే
శమ్ములు లేనట్టి నెలవు:
దుఃఖ దుర్దశాభీతికి
దూరముగా నున్న తావు,
నిర్వాణము, నిర్వాణము
నేను కోరుకొందు నదే.

లౌకికం-అశ్వఘోషుడు

కవితాసామగ్రి

ప్రకృతి సిద్ధమైన ప్రతిభ,
పాండిత్యమ్ము,
కలత పడని
భావుకత్వ గరిమ,
నిత్యకృత్యమైన
నియత పరిశ్రమ—
కవిత కెంతో చేవ
గలుగజేయు.

ఆలంకారికం - దండి

కట్టా!

నిట్టూరుపుతో
రాధిక చిట్టి పెదవిమీాది
దుమ్ము చెఱపితివి సరే!

కట్టా! అట్టె సవతులు
పెట్టుకొనిన ఆశలెల్ల
పెకలించితివే?

ప్రాకృతం- సత్తసయీ

ఊహాతీతం

ఊహ జేసి కనుగొన్నది
బాహిరమే ఎన్నడైన!
మోహపడకు మోయి! అంత
రాహతమై నట్టిదాని
నూహింపగ లాడనంచు?
సాహస మది సఖుడా విను.

హిందీ - కబీర్

ప్రబోధం

పనులు ముగియింపు మమ్మా! అతగాడు
చనుదెంచినాడు సుమ్మా!
గడియ మెలమెల్ల, సం
దడి సేయుచున్నాడు;
వడివడిగ తలుపునదె
సడలించుచున్నాడు.
గట్టిగా నందియల
నిట్టె మ్రోయించకుము.

చిట్టి ఆతని డాసి
తొట్రుపడ బోవకుము.
పనులు ముగియింపుమమ్మా! అతగాడు,
చనుదెంచినాడు సుమ్మా!

* * *

ఇది ప్రభంజనము కాదే! సుందరీ,
అదిరి పడిపోవరాదే!
వాసంత పూర్ణిమను
భాసించె చంద్రుడు,
మాసిపోయెను, గుడిసె
మోసలను నీడ లివె.
వెలుగు లీనుచునుండె
వెలది గగన మ్మెల్ల
చలియించు నా గుండె?
వెలిగించు దీపమును.
ఇది ప్రభంజనము కాదే! సుందరీ,
అదిరి పడిపోవరాదే!

* * *

పను లింక ముగియించవే! అతిథియే,
చనుదెంచినాడు గదవే!
దివ్వె వెట్టగలేదు.
పువ్వు లుంచగలేదు.

జవ్వనీ నీ సొగసు
లెవ్వి కానేలేదు.
పను లింక ముగయింపవే! అతిథియే.
చనుదెంచినాడు గదవే!

బెంగాలీ — టాగూర్

ప్రేమ

ఎంత హృదయ విహీనమో
ఏమొ గాని.
ప్రేమ నన్ ముప్పు తిప్పల
బెట్టుచుండె;
నట్ట నడిరేయి గూడ
నన్నదిమి పట్టి,
గుండె, గుబ గుబ
లాడించుచుండె నకట,

తమిళం - కురళ్

మాల

మాల మాల యంచు
గోల పెట్టెద వేల?
మాల మాత్రమేమి మనిషికాదె?
మాల గాని వాని మైఁ గోసి చూడ,
రక్తమ్ము గాక
పాలు గారునేమి?

కన్నడం - సర్వజ్ఞుడు

ఇరువైపులా....

మునుపు నైపదు
సంతోషమున భుజింప;
వెనుక నైపదు
చింత చేతను భుజింప;
బాల కడ నున్న యపు,
డెడబాసి నపుడు
నొక్క తీరయ్యె
భరతవంశోత్తమునకు.
ఎక్కడ జప్పుడైన,
దరలేక్షణ
వచ్చునటంచు లేచు;
నే దిక్కున నల్కుడైన
సుదతీమణి పల్కని
యాలకించు;
నే చక్కి దళుక్కుమన్న
నెల జవ్వని
మైసిరి యంచు జూచు,
నమ్మక్క!
కరీటి మోహా సముద్రగత
నే మనవచ్చు నయ్యెడన్.

తెలుగు - చేమకూర వేంకట కవి

ఆదర సంభాషణలు

దయ చిప్పిలు మాటలలో,
దాగివున్న రుచి చూచిన
దౌర్భాగ్యం డెవడైనా,
దయాహీన వాక్యమ్ముల
దర్పంతో అనగలడా?

తమిళం - తిరువళ్ళువర్.

శిశుహృదయం

ఏడ్చు బాలుని పెదవి
యెఱ్ఱపగడపుఁ దోవి;
వాని కన్బొమలు వే
ప చిగుళ్ళ చిఱుకొనలు;
వాని చూపులు శివుని
వాలువలె తీక్ష్ణములు.

కన్నడం - జానపదగేయం

సూర్యాస్తమయం

రవివర బింబ
మూర్ధ్వగత రశ్మికమై,
పరిలంబమానమై
వరుణహరి ద్వధూటి. తగ
వారిధి తోయము చేదు వేడుకం
గరపరి ముక్తమైన

కనకంపు ఘటంబన,
జక్రవాకికా విరహ
కృశానుకూట మన
వీక్షణ దృశ్యత నొందె
నెంతయున్

లయ్యలార్యుడు - భాస్కర రామాయణం

తొ ం ద ర పా టు

తన అలంకార రచనలో
మునిగియున్న
కొమ్మ, ప్రియురాక విని లలా
టమ్మునందు
కజ్జలముదిద్దె, లత్తుక
కనుల పెట్టె,
తిలకమును కపోలమ్మున
దీర్చుకొనియె

— సంస్కృతం

ఎ డ ద లో....

హోరెత్తే బోరుగాలి
దారుణ పర్జన్య ఘోష
నీరదమాలా జాలం
కారు చీకటుల శూన్యా
గారం నా హృదయంలో
డేరాదించినవి సఖా.

— హిందీ

ఉండదు!

ఖర్చుదారు సొమ్ము
 కలయ జల్లునుగాని
వట్టినాటకమ్ము;
 పట్టుమంచు
పది దినాలు కూడ
 పనికి రాదది. మాయ
మగును చూచుచుండ
 నంతలోనె.

తమిళం - కురళ్

త్స వం

కనకంపు గ్రోవులు
 గొనిముంచి కాశ్మీర
జలము లొండరులపై
 జల్లువారు.
గరయంత్ర మాదిగాగల
 జల యంత్రాలి
నోలి నొండరులపై నొత్తువారు.
 మెలుపారు తలిరుల
గలకంపు బువ్వుల
 వలగొని యొండొరు వైచువారు,

కర్పూర చందన
కస్తూరి మృగవంక
ములుగొని యొండొరు
బూయువారు,
పట్టి పెనగువారు,
పట్టీక రయమున బాఱువారు,
నెగచి పట్టువారు—
ప్రణయ భావమెసగ
బౌరు లుత్సవమున
గూడి నీరు పోత లాడి రొప్ప.

తెలుగు - నన్నెచోడుడు

ధైర్యం

బుద్ధీంద్రియ క్షోభములకు బెట్టనికోట
విషదంబు రాశి దుర్వికృతి కోడ
ఖల దురాలాప మార్గణ
వజ్ర కవచంబు
రణమహాస్థలికి శ్రీరామరక్ష
శాత్రవదుర్గర్వ సంస్తభ నౌషధి
మొనయు చింతాశ్రేణి మూకవిప్పు
యోగాది సంసిద్ధు
లోనగూర్చు పెన్నిధి
తూలు నేకాకుల తోడునీడ
సకల సుగుణ ప్రధానంబు

సకల కార్యజాల
సాఫల్య కరణైక సాధనంబు
ధైర్యగుణము;
అట్టి ధైర్యంబు దక్క
పోర దత్తఱింతురె?
అకట మీ తరమువారు!

తెలుగు - పెద్దన

ఋతం

ఇరుల దరిమి
వేసి, వెల్గు
పొరల ఋతర
థమ్ము నెక్క,
అరుదెంతువు
బృహస్పతీ!
అరుల నుఱుము
భీషణ మది
పరిమార్చును
రక్కసులను
నర రథమ్ము
గోత్ర భిదము
పరమ స్వ
ర్విద మయ్యది.

వైదకం - ఋగ్వేదం

సౌందర్యం

ఈ లావణ్య పయోధి
నూత్న:
మిట్టనెంతే గల్వాలున్,
చంద్రుడున్ దోలా క్రీడ
యొనర్చుచుండి
రిది ఏదో సంద్ర
మిచ్చోటనే
దేలున్ మున్గ
గరీంద్ర కుంభ తట;
మీ దివ్వాబ్ధిలోనే
మృణాలాలన్ గూడి
యనంటి కంబములు
లీలా లాస్య
ధుర్యమ్ములౌ.

సంస్కృతం-ధ్వన్యాలోకంలో ఉదాహృతం

గృహం

పోరు పొచ్చము లేని
సంసారి యెపుడు.
పొందవచ్చు స్వర్గము,
ముక్తి నందవచ్చు:
అందికయు

పాందికయు లేని
యట్టి యింట నున్న
సాధించునది
ఏమి యుండు నింక?

—నీలకంఠ దీక్షితులు

సీ త

సీత కను దొాగ
రాము వీక్షించి నంత,
వాలిపోయిన ఱెప్పల
తూలి పోయె;
కాని, ఆతని
'జవము' చక్కందనమ్ము,
వెలుగు గనుగొని
తమ యంత
విచ్చు కొనియె.

—జగన్నాథుడు

ఆ మ ని

కన్నెల నెమ్మోములల
క్ష్యములను నిల్పి
అన్ననాన్న! ఆమని అం
తంత నాగకా,

గున్న మావిమోక చివురు
కొత్త యమ్ము నన్
వన్నెకాడు మరునికి న
ప్పణము వెట్టునే!

ప్రాకృతం - గాథ

వ ల పు బ లి మి

ఎన్ని అడ్డు లున్న
నెంత దుర్బలమైన
ఎంత కగుణ పాత్ర
మేని అయిన—
ఉవిద,
వలపు గొన్న
నొక్క టి యాపునా?
తెరనుదీసి వలపు
తురగలించు.

తమిళం - కురళ్

దా న శీ ల త

కారే రాజులు
రాజ్యముల్ గలుగవే
గర్వోన్నతిం బొందిరే
వారేరీ?
సిరి మూట గట్టుకొని
పోవన్ జాలిరే!

యుర్విపై బేరైనం
గలదే!
శిబి ప్రముఖులున్
ప్రీతిన్ యశః కాములై
యీరే కోర్కులు!
వారినిన్ మఱచిరే
యికాలమున్ భార్గవా!

తెలుగు - పోతన

ధ్రువం

మనసు కంటె
వేగవంత
మైన ధ్రువ
జ్యోతి అదో
అను గతి
శీలముల నడుమ
మునుకొని
దారిని చూపును;
ఎనసి ఏక
చిత్తముతో
మొనసి ఏక
లక్ష్యముతో

అనయము క్రతు
ముఖులై చ
య్యాన చనుదురు
దేవులెల్ల.

వైదికం-ఋగ్వేదం

భారశబలత

కనులు విప్పార్చి
అంజన కన్నకొడుకు,
సీత జూచితి నని
ముందె చెప్పి వేసె.
తన ప్రయాణమ్ము గూర్చిన
తలపు లెల్ల
చల్లగా తరువాత నే
సంగ్రహించె,
సీత జూచితి
ననువార్త చెప్పె గాని,
నమ్మలేదు రాముడుముందు-
నాతి చిక్కి చివికి
యున్న దటం చని
చెప్పినంత,
దగ్గదిక తోడ
నిట్టూర్చి కనలె నతడు.
ఇంతి నీ కొరకై

విలపించుననగ,
రఘుకులో త్తము
డశ్రువుల్ రాల్చి నిలిచె;
నిన్ను నమ్మి
జీవించుచు నున్నదన్న
బొదివి కొనియె
నక్కన
వాయుపుత్రు నంత.

సంస్కృతం - సేతుబంధం

ఉ ద య ం

మాసిన యద్దమట్లు
చరమాశ గనంబడె
చందమామ;
కూర్పాసము వీడ్చు
సర్ప మటు ప్రాగ్దిశ
చీకటి డుల్చె;
కోనలున్
పూసిన తమ్మి లెత్తి
కను మూతలు విప్పెను;
మేలు కొల్పులన్
దూసుక వచ్చు

తుమ్మెదలు
దోయిలి వట్టెను
సూర్యమూర్తికై.

—రత్నేశ్వర ప్రసాదనం

తెలివి

తెలివిమాలిన
తనమున,
దెలియలేదు
తెలివి లేనట్టి వాడు—
అన్ని తెలిసి నట్లె
తిరుగుచుండును;
తన కన్ని
తెలుసు నన్న
పొగరు గలవాడు
మూర్ఖుడే పొమ్మ
తండ్రి.

పాళీ - ధమ్మపదం

భక్తి

కనులు మూసి యో
గము లేలా?
సత తాంగ న్యా
సము లేలా?

తలచి పాడి నృ
త్యము సేయన్,
వెన్నుడుండు నీ
వెను వెంటన్.

హిందీ - వ్యాసజీ

ప సి త న ం

పసిపాపల
తొక్కు- పలుకు
పసదనమ్ము
నెరుగని వా
రసదృశమని
మురళి రవము
నాదరింతురూ—
పసిపాపల
పలుకు కంటె
పసిగల గీ
తమ్ము లేదు;
పసి పాపల
ముద్దుకంటె
పండుగ లేదూ.

తమిళం - కురళ్

నీతులు.

చెల్లియుండియు
సైరణసేయు నతఁడు;
పేద వడియును
నర్థికిఁ బ్రియముతోడ
దనకు గల భంగి
నిచ్చు నతండు—
బుణ్య పురుషులని
జెప్పి రార్యులు
బుధవరేణ్య!

*

కడు నమ్మ
యునికియునుఁ
నమ్మమియును సుశీల!
కుశలత కాదు;
ఎయ్యెడ నైనను
బుద్ధి సానిపి
తడవి
కనుగొనంగ వలయు
దగవు ధర్మమున్.

తెలుగు - తిక్క

ఉషోగీతం

పగటి తొగరు
దెలుసుకొన్న
మగువల మిన్నా,
పొగ చీకటిలో బుట్టుచు
రగిలెడి కన్యా;
నగుచు జేరు
సంకేతము
మగనికోసమై,
తగని దారి
నడుమ దెపుడు
జగతి నుషస్సూ.

వైదికం - ఋగ్వేదం

అలుక

చెక్కిట జెయి జేర్చ
జెఱగ బత్రములు;
ఉక్కిర కెమ్మోవి
నొడ్చ నిట్టూర్పు;
నెక్కొన గొంతుక
నిండు కన్నీరు;
చిక్కటి చన్గవ
చెదరించె నేడ్పు;

అక్కట అల్కయె
ఆటంకమయ్యె....
చక్కెర బొమ్మ మా
సంగతే లేదు!

సంస్కృతం - ముక్తకం

అక్కటా!

ఏడి నీ కింక
చేయూత నిచ్చు
కొడుకు?
కనులుపోయెను
గద నీకు!
కనికరమ్ము పీడి
ఋము దున్నటులె
లాగివేసె నకట!
అంధుని
కరాలవంబన
యష్టి నిట్లు!

—అమృతానంద

ఎందు కిది?

కామనల మాన్పి,
జగము జగమ్మటంచు
దలచి

యల్లాడు చిత్తమ్ము
నిలిపి యుంచి,
ఎడద శివు నిల్పి
ఏ మూలనేని చేరి
యుండుదుము గాక!
ఏల యీ బండగోల!

—అలంకార సంగ్రహం

మోహనం

గోకుల మంతయు
మోహనమే;
గోపిక లందరు
మోహనులే;
గోకుల యమునా
కుంజ నికుంజము,
గోప కిశోరము
మోహనమే.

హిందీ - శ్రీభట్ట

గొడవ లేదు!

మంచి చెడ్డ దెలిసి
మను వారి కన్నను,
జ్ఞాన హీను లైన
జనులె సుఖులు;

ఏది చేయవలయు
ఏది కూడదటన్న
కలత, వారి కెపుడు
కలుగబోదు!

*

అదే ఆశ

మా వలపు గూర్చి
గుస గుస వోవుటలే—
ఆశ కింత ఊపిరి బోసెన్,
జీవితము నిలిపె
చెలి!
ఈ వోవడి లోకులకు
దెలియబోమి యుందిదే.

తమిళం - కురళ్

తీర్పునా?

నావలచుట్టి
హర్షకలనా వలమూన
మనోంబుదంబుతో
నా వలవైరి బల్కు
నచలాగ్రణి మామక
శోకవారికిన్
నావ లతాంగి.

నబ్ధి దశనా వల యేశ్వరు
కేల గూర్చెదే!
నా వల వంత దీర్చెదె!
యనంత కృపారస
వాస వాసవా!

తెలుగు - భట్టుమూర్తి

తత్త్వం

ముల్లుతోడా నేను
మూడు చెలిమలు తీస్తి
రెండు చెలిమలు వట్టివీ—మూడోది
నిండినది వట్టి యిసుకా.
ముగ్గురూ మగవాళ్ళు
మూడు చెలిమలు తవ్వ
ముద్దుగా వచ్చినారూ—వారికీ
మొండిచేతులు పాపమూ;
మురపెముగ యిసుకతో
ముగ్గురూ కుమ్మరులు
మూడు కుండలు చేసిరీ—వారికీ
మొండిచేతులె సత్యము,
మూడు కుండలలోన
జోడుకుండలు, పచ్చు;
మూడోది కాలలేదూ—పచ్చిదే
చూడవే చోద్యమకా—

తమిళం—జానపదం

తిల్లాల్లో....

ఏడు చింతా చెట్లు తిల్లాల్లో
ఏడు చింతలయెదుట తిల్లాల్లో
జోడొకటి వున్నాది తక్కా తక్కా
ఆడికెళిపోదమే పిల్లా పిల్లా
జోడంటే జోడటే పిల్లాపిల్లా
జోడైన వేసలే తక్కా తక్కా

తమిళం - పాతపాట

ఎంత కోమలమో!

సెలవటంచు ప్రియుడు
చెప్పగా, నెలత కెం
గేలి గా జోకందు నేల రాలె;
వెళ్ళునరీచు (జెప్ప
వెంటనే మిగతపి
చిట్లిపోయె నామె చేతినుండి

— సంస్కృతం

జయగీతం

అకర్మణ్యా డీ దస్యుం
డనపత్యు డమానుషుడు——
అదుగో మన చుట్టు ముట్టె
నతగానిని బోవగార్పుము!

*

పగవారి నెదిరించి,
వగల నన్నిటి ద్రుల్చి,
మగటిమిని బాధకుల
పొగరు నడగించుమూ.

*

నీ ఆయువు పట్టుల నే
నిదిగో కవచమున దాతు;
నీ కమృతత్వమ్ము నొసగి
సాకు గాక సోమరాజు;
మగలలోని మొనగానిగ
నెగడించును వరుణు డింక;
జయముగన్న నిన్ గని జయ
జయ యందురుగాక సురలు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

యమకాలు

యమకాదుల గూర్చుటన్న
యతనము సేయక తప్పదు.
అతి సమర్థుడైన కవే
అయినప్పటి కైనా,
అందుననే వానికి, కా
వ్యాదు లందు రసాంగత్వ
మున్నది సిద్ధించ దందు
రాలంకారికులూ

ఆలంకారికం - ధ్వన్యాలోకం

విరహం

మిన్నుమీద మీద నల్లపున
మెదిగిపోయె;
ఎగయు కొంగల
మబ్బులు బిగువు సూపి;
గాలి మంచును జిలికె;
కేకలను వేసె
సింబరమ్మున నెమలి
యంబుదము జూచి;
ఇట్టి వెన్ని యున్నను సరే!
వట్టి కటిక గుండెగల
నేను సహియించి
యుండగలను——
కాని. జానకి
ఏమి కాగలదో అకట!
భూమిజా! సీత!
ధైర్యము బూను మింక!

సంస్కృతం - భవభూతి

చెలి - నెల

చెలి చెక్కిలి
వర్ణించుచు.
నెలవంకను
వోలు ననుచునె

యుందురు లే—
అల వా టది;
నిజ మెంచిన
నెల వంకకు పాప
మింత నిగ నిగ యేదీ!

ప్రాకృతం - గాథ

జా జి - జ వ్వ ని

పూలలో నెల్ల
మెత్తని పూవు నీవు:
కుసుమములలోన
ఉత్తమ కుసుమ మీవు;
కాని, ఓ జాజి! నీ కన్న
కలికి మిన్న-
కోమలాతి కోమల
యన్న కోప పడకు.

*

కొ లు వు

కను పాపా! నీ వెటకో
కదలి పొమ్మికా.
కలికి నచట నిలునబెట్టి
కొలువ వలయునూ.

తమిళం - కురళ్

తు మ్మె ద లు

వన తరువల్లికా
కుసుమ వాసన లోల్లక,
శైల కన్యకా ఘన
ఘన వేణికా భరము
కమ్మని తావికి జిక్కి,
క్రోయుచున్
వెనుచనియెన్
ద్విరేఫములు వేమఱు
భావి వియోగ చింతచే
వనరుచు వెంటబోవు
మహీవల్లభు చూపుల
క్రోవులో యనన్.

తెలుగు - భట్టుమూర్తి

జి జ్ఞా స

ఎవరికి తెలుసు నిదంతా
ఎవరు చెప్పగల వారలు?
ఎటునుంచీ పుట్టె సృష్టి?
ఎటు వచ్చినదీ విసృష్టి?
దీని వెంటనే పుట్టిర
దేవ దేవు లందరునూ?
దీని జన్మ మెపుడో మరి

దీని దెలియు జ్ఞానులెవరు?
ఈ విసృష్టి ఎవరి నుండి
ఏర్పడెనో ఈవిధముగ?
ఆయన సృష్టించాడా?
అటువంటి దదేమి లేద!
ఆకాశం పైన నిలిచి
అంతటినీ పరికించే
ఆయన కీ తత్వ మంత
అవగతమో కాదో మఱి?

వైదికం - ఋగ్వేదం

తప్పెవరిది?

పరులకు నయ్యు పీడననపు
బాధల నందును;
భంగ మయ్యు
మాధురి దొలకించు.
వక్రతను వోగియు
నందర మెప్పు గాంచు
చక్కెర గడ—
పాడు తావున
నొకించుక పెంపు
వహించకున్న చో,
చెఱకును దిట్టు టెట్లు?
కలుషీకృతమౌ
మనుభూమి దిట్టకన్?

సంస్కృతం - స్ఫుటశ్లోకం

ఇవ్వలేని బ్రతుకు

"ఎవరి వీవు పాదపమా?
ఎవరవు?"
"విధి దష్టమైన
వల్లకాటి చెట్టు నయ్యో
కల్ల కంసనూ,"
"విసుగు జెంది నటులున్నది
వేసట యెందుకు?"
"నిజమే
వేసట గాశే మున్నది?"
"వివర మేమిటీ?"
"దారికి దూరమ్మైనా
సారెకు నా మట్టి చెట్టు
చాయకు జేరుదు[illegible]రదిగో
సర్వ పాంథులూ;
బాటలోనె ఉంటి గాని
వాటమైన నీడ లేని
దేటికి యీ జన్మ? ఒరుల
కేమి యిత్తునూ!"

సంస్కృతం - స్ఫుటశ్లోకం

వ్యర్థ జన్మ

తప్పి పడిన పుట్టు
తగదు చూచుటకైన;

పండు కాయ లేని
మొండి మోడు—
పత్తి చెట్టు;
దాని వలె
పామరుడ నీది
వట్టి వేసడంపు
పుట్టు వోయి.

ప్రాకృతం - గాథ

సందేహం

ఒక రూపు పది తల—
లూని రావణుడు
మొకము సూపిన రోజు
ముదిత చింతించె,
ఏ ముఖమ్మున వీని
కే నివ్వ వలయు
నో మఱి పాలంచు
నొక్కింత తడవు.

హిందీ - సోమప్రభ సూరి

గొప్ప గుణం

ఎముక లేని చెయ్యి,
ఎల నవ్వు మొగమును,
చలువ జిలుకు మంచి
పలుకు తీరు,

వెన్న వోలు గుండె—
అన్న నీ నాలుగు
గుణము లున్నవాడె
గొప్పవాడు.

*

మొలకతీరు

మొలక తీరు జూచి
తెలుసు కొందురు మఱి
నేల మంచి చెడ్డ
పోలికలను;
పలుకు తీరు జూచి
కలిగిన వంశమ్ము
దెలుసు కొనుట
యిల్లె కలదు సుమ్ము.

తమిళం-తిరువళ్ళువర్

వెన్నెల

జలదధ వాండ మొప్పె
గలశా బ్ధి విధంబున;
సంధ్య లోన నుజ్వలమగు
చంద్రికాపటలి
సన్న కెరటా
బయు; ప్రపూర్ణమై,

లలిత కళా కలాప
సదలంకృతి
చారు సుధా మరీచి,
యింపుల గనియై తనర్చె—
బయి బొంపిరి గట్టిన
మీగడో యనన్.

తెలుగు - అనంతుడు

కొత్త అల్లుడు

సందు గొందులలోన
చంక బుడ్డీలతో
చక్కర్లు కొట్టేటి
చక్క నోడా
తలవంచుకొని సిగ్గు
పులకరిస్తుండగా
కొత్త అల్లుడు వోలె
కూర్చుంటివా?
గాలిపటములు గట్టి
గోలచేస్తూ యిళ్ళ
మిద్దెలను పరువెత్తి
మిడిసిపోయే వాడ!

తలవంచుకొని సిగ్గు
పులకరిస్తుండగా
కొత్త అల్లుడువోలె
కూర్చుంటివా?
పనికి పోయే వేళ
బాటపై 'ఆపాలు'
కొని పల్లెలో దాచు
కొంటెవాడా
తలవంచుకొని సిగ్గు
పులకరిస్తుండగా
కొత్త అల్లుడువోలె
కూర్చుంటివా?

తమిళం - పాతపాట

మంచితనం

ఎచట మాటల కరుణ
చిప్పిల్లుచుండు;
ఎచట చూపులు పెరిమ
చిందించుచుండు;
అచటనే నీకు
మంచితనమ్ము దొరుకు
నంచు తిరువళ్ళువర్
వచియించినారు.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

సూర్యుడు

వెలుగు పెంజాలున
విడలిన రాయించ:
చదల గూర్చున్న
సంపదల రాజు;
వేదిక దాపున
వెలసిన హోత;
గేహమ్ము ప్రవేశించి
నట్టి యతిథి:
మానవమధ్య
సమ్మాన్య నివాసి;
ఉత్కృష్ట పద
ప్రాప్తి గన్నవాడు;
సత్య సంపూర్ణ
సంస్థాన నిత్య నివాసి;
గగనమ్మునం దాపు
గలుగు వాడు;
జలమునం దుద్భవించిన
మొలక పువ్వు;
పర్వతమ్మున జన్మించు
పసిడి పాప;
వెలుగు దీవిని బుట్టిన

నే వెలుంగు;
నిత్య ఋత జాతు
డీ పద్మినీ ప్రియుండు.

వైదికం - యజుర్వేదం

ఆ శం స

చెలువు మొగమ్ము దాకి
విరిసెన్ చిఱు సిగ్గుల;
నేన్గు తోలు వల్వల
ఋషి లోడె;
పాముల గలంగె:
నెలం గని పొంగె:
గంగ ముంగల నుడికెన్;
ః పాల సముఖమ్మున'
గాసిలె—
నూత్న సంగమా విల
గిరిజా విలోకనము—
వేమఱు మి మ్మది
బ్రోచు గావుతన్.

సంస్కృతం - కావ్యప్రకాశం

అ భి సా రి క

నీ ముఖ చంద్రిక
చీకటి దీమును
తొలగించు,

నేల తెఱవా! చన?
నీ ధామమున కేగు మిక —
పర భామలకును
విఘ్న మేల
పరికల్పింపన్?

ప్రాకృతం - గాథ

మధురభావం

మరులు కొనుము
మనసా! ముర
హరుని మోహనున్;
మురిసి సొమ్ముల
మురళీధరు
దరిసె సమ్ములతో,
సరసిజాక్షు
సరస జేరి
పరువు లెత్తుమూ;
ఉరమున గిరి
ధరుని దాల్చి
పొరలి పాడుమూ.

హిందీ - బిహారీలాల్

సలహా

ఎట్టి పని యైన గాని
చేపట్టకుండ,

చేయు లేనని
వెనుకంజ వేయబోకు;
కాని దన్నది లేదు.
నీ లోని చేవ
కష్ట పడుచున్న కొలది
కాకలను దీఱు.
మొదలిడి నడుమనె
పనులను వదలుట
తగ దెపుడు;
సగము వఱకే సేయన్
బదుగురు నగుదురు,
నిను నెమ్మది దలపరు
వట్టి చచ్చు
మానిసి వనుచున్

తమిళం - కురల్

చంద్రోదయం

అమరు లమృతాంబు
నిధిలోని అమృతరసము
పిండి చేరుల
బటికంపు గుండగట్టి
చేదుకొనిరెదరో నాగ,
శీత రోచి
మెఱుగు మెఱుతోడ
యల్లన మిన్నుబ్రాకె.

తెలుగు - తిమ్మన

ప్రార్థన

మా కంటికి చూపునిమ్ము
మా వంటికి చూపు నిమ్ము
మా లోకం లోతు పాతు
మా మంచిగ చూడనిమ్ము.

వైదికం - ఋగ్వేదం

అలుకగొని....

అనుక గొన్నప్పు
డల్లంత కన్బొమ ముడి
వెట్టుటే యొక గొప్ప
చెట్టతనము;
కయ్యమ్ము రా
నాల్క కదపక
యుండుటే
కన్పింప జేసెడి
కఱకుదనము;
ఊరట జెందిన
తీరు దెల్పుటయన్న
నవ్వు మొగ్గల
జల్లు నంతనరకె;
మనసు వెన్నెల గాయ
చనువుతో కనులెత్తి

చూచుటకేు
పైకి జూపు నెనరు—
గాగ నుండిన మన ప్రేమ,
కడకునెట్లు
మారె చూడుము!
నా కాళ్ళ మలగుచున్న
నిన్ను గని గూడ
నా యుల్క నిలిచి యుండె!
ఎంత పాపాత్మురాలనో
ఏమి సేతు?

సంస్కృతం—అమరుకం

లేమి

అడిగిన వారికి నివ్వగ
తడి లేనే లేకయున్న తరి,
బ్రతు కేలా ?
జడమైన మానె-
దారిని మడుగ్గైనను,
బావియైన మంచి జన్మయా.

—ముక్తకం

గరకు

తమి దీర నిలువెల్ల
కొమరారు ముత్యాల
గముల దిగవేసుకొను
కలికి సపతులలో—

నెమలి పురి చెవిలోన
నమరించుకొని బోయు
కొమరాలు గరువమున
కులుకు, తళుకులతో.

ప్రాకృతం - గాథ

ప్రేమ

ప్రేమ కృష్ణరూపము
ప్రేమరూపి కృష్ణుడు
పేళ్ళు రెండు ఒక్కటే—
పెనగియుండు నెప్పుడు.

హిందీ - రసఖాని

సూక్తులు

తన బలము
పెద్ద దనుకొని,
తన కేమని కావరమున
తల జూపిన వా
రనయము నడుమనె
ద్రుంగుట కనమా!
కనులార—
లోక కళ యిట్టిదె పో!
నెమ్మదిగ బ్రతుక నేరమి,
త మ్మెదిరిని దెలిసి

నడచు తొల్మి లేమియున్,
హమ్మును-గల
మానిసి లోకమ్మున
జెడిపోవు సులువుగా
నెల్లపుడున్.

బండి నిండ, బరువు
దండిగా వేసిన
తరుణమందు
చూచి యురుగవలయు;
నెమిలి యీక గూడ
నిండు బండికి పెద్ద
బరువై యగుట
యిరుసు విఱిగిపోవు.

తమిళం - కురళ్

నూగారు

అలికులవేణి యూరు-
నవ యౌవన మన్
వలరాచ తోటలో-
బొలుచు నితంబ వేదికడ,
బొక్కిలి డిగ్గియ చెంత,
నీల సంకలిత
వవాంబు యంత్రమగు;
గానియెడన్

రస గుంభనంబు సంధిల.
బుట ముబ్బునే
నడుమ నిల్చి
ఘన స్తనసూనగుచ్ఛముల్.

తెలుగు - భట్టుమూర్తి

ఈ వి

అర్యమునకు గాని
ఆ ఫ్లులకే గాని
పెట్ట నట్టివాని
పెట్టి పంట,
ఆత్మ వధయె
సత్యమాడుచునుంటి——
నొంటరిగ తినెడు వాడు
పరమ పాపి.

వైదికం - ఋగ్వేదం

క ర్మి ష్ఠి

కర్మశీలి నెపుడు
కాంక్షించుదుగు సురల్,
నిద్రపోతు నెపుడు
నెనరు పడరు;
మేలు కొన్న
దేవ మిత్రులు

పడుకొన్న వాని
శిక్ష సేయ
బూనుకొంద్రు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

అహంకారం

కైలాసమ్ము గదల్చితిన్,
స్వశిరముల్ ఖండించితిన్,
విష్ణుబందీ లా గుంచితి,
పుష్పకమ్ము గొనితిన్
నిర్ణిద బాహాత్కార శ్రీ
లోకేశుడ!—
ఒక పాతవడి
పుచ్చన్ బొమ్ము విల్లిది—
నే లీలన్ వంచిన,
త్రుంచినా
కలుగు కీర్తి ఖ్యాతు
లేముండు లే!

సంస్కృతం - రాజశేఖరుడు

అలత

ఎండ చేతను
వాడి పోయినది మొగము;
చిఱుత గాలుల

వెం|డ్రుకల్ చిక్కువడియె;
దారి నడచి శరీరమ్ము
డస్సిపోయె—
లోన రాకున్న మాన
విల్చుండవయ్యా!

సంస్కృతం — అమృతానంద

సూ చ న

తేరు జూడవచ్చె
నా రామ;
నీ భార్య యేమి
సెప్పినదియొ
ఏడ్చుచుండె
నెవరు లేని యింట—
నీ వైన ఓదార్చి రమ్మి!
పాప మబల సుమ్మి
మఱది!

ప్రాకృతం - గాథ

ని గ్ర హ ం

కరమున జపమాల
తిరుగునేగాని,
పరివర్తనము జెంద
దరిసి యీ మనసు—

సరిజేసుకొౌరు మది
పొరలిపోకుండ;
పర మార్గ మదియె - కా
దుర! జపమాల.

హిందీ - కబీర్

చిత్రాగ్ని

రమణి దూరముగా నున్న
రగుల జేయు,
నెలత దగ్గఱగా నున్న
చలువ లీను;
నిప్పడతి చిత్రమైన యీ
నిప్పు, నింత
కెపుడు మచ్చిక
చెసెనో యేమొ గాని!

తమిళం - కురళ్

మేలుకో!

నిద్దుర మేలు కొమ్ము
రజనీ చర వంశ వతంస!
కుంకుమం బద్దిన భంగి
మింట నదె
యామిని చెల్లెలు
కాల్య సంధ్య రా

కాల్య సంధ్య రా
నుద్దిలు సేయుచున్న యది
యుష్ణ మయూఖ సుత
ప్రసూతికిన్
బొద్దులు చొచ్చి
యున్న యవి
పూర్వ దిశా
సరసీరు హాక్షికిన్.

తెలుగు — శ్రీనాథుడు

అగ్నిస్తుతి

జన దీపిక వోహో వహ్ని!
జన ప్రియుండవహో అగ్ని!
జనోత్తముడవు ప్రజా
సన్నిహితుడ
వెనయుందుము జీ
వనము నొసగి గా
యన కర్తను కేతూ!

వైదికం - ఋగ్వేదం

కవి - కవిత

కవి సరసుడైనచో
మఱి కవితయు
రసవంతమగును;
కవి రసహీనుం

డవు నేని, నీరసమె యగు
కవిత సమస్తమ్ము
నెట్టి కావ్య మ్మందున్,
ప్రాణ హీనములు
ప్రాణసంతమగు,
ప్రాణవంతములు
ప్రాణహీనమగు
మహానసీయ శా
వ్యాన, కవి స్వతం
త్రానతమై, యెది
యేని మార్పగును.

ఆలంకారికం - ధ్వన్యాలోకం

జత

నిదుర నటించు
చెల్వ్వగని, నెచ్చెలి
మోమున మోము జేర్చి
లేపెదనని భీతి
ముద్దు నిడు పేర్మి
నణంచుకయుండె;
నాతడున్ —
సుదతి వెలుంగునన్
ముఖము జూపదటంచు
యతింపడయ్యె;

నిల్లెదల బెసంగు
కాచునలనే,
రతి పారము
జేరి దిద్దిఱున్,

సంస్కృతం—అమరుకం

సత్యం

స్వతేజః ప్రభూత మహిమా!
న్వితుల్ క్రిందుగా రెపిరికిన్?
వితాకై మృగేంద్రము, పలా
యితమామ్రెనె? ఏనుగులతో.

సంస్కృతం—ముక్తకం

సొగసు

శీల భారవతి సతి
సుమజాల భారవతి లత
భావాలయభర వాక్తతి
ఏదో లావణ్యమ్ము గూర్చు.

—పండితరాయలు

పునరుక్తి లేదు

ప్రేమికుల విభ్రమములకు
పెద్ద పెద్ద కవుల
వాక్యమ్ములకు గాని
అవధి యన్న మాటయే లేదు;

పునరుక్తమవ్వ
దోషమునకు గూడ
ప్రసక్తి యెందునను లేదు,

ప్రాకృతం - గాథ

సాధు సేవ

సాధువుల సేవింప
సంతోష పడును హరి;
సాధు విముఖత గల్గ,
సర్వదా పొగడినా
సర్వేశు డెపుడు రో
షా యత్తు డగు సుమ్ము.

హిందీ - వ్యాసజీ

బాధాగ్రహణం

మంచి మనసు గలుగు
మానిసి తనకు,
పృథ్వీశ పదవి
యబ్బు నెడను గూడ,
నొరుల గుండె గలచు
కరణి ప్రవర్తింప
జాలడన్న మాట
చాల నిజము.

పరుల మనసు
గాయపడిన

కంపించని
పోటు మనిషి
తెల్వి తేట లేల?
ఒరుల గుండె
నొప్పి నెఱిగిన వాడె,
ఎవ్వరి మనస్సు
నొప్పి వఱచకుండు.

తమిళం - కురళ్

హరుడూ గిరిజా

సుడిగొన్న చిగురాకు
జొంపంబు కెంపార,
దలమీాద మల్లికా
దామ మడచి:
నిడుద తామర తూడు
నెట్టింబు జుట్టి పై,
బటికంపు గడియంపు
భాగ మదిమి;
తోన యాత్రేవ
గెందొవ జేకు హత్తించి,
మెడ చక్క కస్తూరి
మెవిచి పూసి,
పాయ గొమ్మల

నల్లపట్టు దగిల్చి,
యక్కొన యాకుపై
వెండి కోర పెట్టి;
ధవళ కేతక ధూళి
గాత్రమున దఱచి,
మోక మామిడి
కొక కొంత మొక్క నిలిచి,
యొడలిలో జక్కసగము
నా కొసగు మనుడు
నద్రి కన్యక తలవాంచె,
హారుకు నవ్వె.

తెలుగు - నాచనసోముడు

దోషం

కవి వ్యుత్పత్తి విహీనత
నవువఱచిన తప్పు
ప్రతిభ యగపడ నీ,
దా నవు! ప్రతిభ లేక
చేసిన దవు దోషము
బయటపడును
తక్షణమందే.

ఆలంకారికం - ధన్యాలోకం

ఏంమనుషులు!

సేవింపగలరు రాజుల;
నా విషమును గూడ,
భోజనము సేయ గలా;
రింకా వెలదులతో నుందు;
రహో! వలతులు గద!
మనుష్యు లన్నిట గూడన్;

*

చందమామ

తిమిరాంశుక మెల్లను
రాగముతో మును మున్నె
జార గనని రీతి
చంద్రముడు,
చలత్తారక—రాత్రి ముఖమ్మ్మ
నుపోఢరాగ తీవ్రత
బొదివెన్.

*

సంజ

సంధ్య అనురాగవతి,
దివస ప్రియుండు
గూడ వెనువెంటనే

దిరుగాడు చుండు;
కాని, వారి
సమాగమ కథయె లేదు:
అకట! విధి చైద
మేమని యనగవచ్చు?

*

గు ణ ము

సరసులు గ్రహియించిన
యవసరముననే
గుణములెల్ల
సద్గుణము లగున్;
సరసిజ బంధు
కరగ్రహ
వరముననే
పద్మములును
పద్మమ్ము లగున్.

సంస్కృతం - (ధ్వన్యాలోకంలో ఉదాహృతములే పైవన్నీ)

సూ చ న

ఇచట మా యత్త
శయనించు,
నిచట పండుకొందు నే;

పగలే చూచుకొమ్మ నీవు
రేయి చీకటి బాటసారీ!
నిశీథి నా పడకపైన
బడెద వేమో పరాకు!

ప్రాకృతం - గాథ

అ డి యే న్

పరమ సాధువుల
చరమ దాసులకు
చరమ దాసుడీ కబీరుడూ;
వర మహాత్మ పా
ద రజః ప్రోథిత
తరుణ గ్రాసము కబీరుడూ.

హిందీ - కబీర్

త మి

తమని దాచుకొన నెంతో
తమక పడుదునూ—
అమాంతమది బయల్పడును
సుమా! తుమ్ము లా.

*

నీ వు కూ డా...

నన్నొక్క—మాట
అడుగక మున్నే నా మనసు!
వాని మోసల జనదే!

కన్నా ఇక్కట్టులలో
నిన్నెవ్వరు చూడ రన్న
నీతి ఫలితమా?

తమిళం - కురళ్

పారమ్య పరీక్ష

సరి! మాటలలో నందఱు
పరమ పురుషులే!
మరి! బంగరు, లేమ, కత్తి
యొరయని లుతురా?

కన్నడం - సర్వజ్ఞ

చూపులు

కలయం గూర్మి
జెమర్చు నంగముల
లగ్నంబైన సన్నంపు
మంజుల కౌశేశయమందు
మించు కమల
స్తోమంబుచే జూచె
నొక్క లతా తన్వి
చెలంగి, పొంగు
మది కాంక్షల్ దీర
మేనెల్ల గన్నులు గావించి

కుమారు జవ్వనము
చెన్నుం జూచు
చందంబునన్.

తెలుగు - పెద్దన

మ ం చ ము

మొలక మెఱుంగు
కెంపు మొనముక్కుల నిక్క
కిరీటి పచ్చ డా చిలుకల
గోళ్ళలో,
చికిలి చెంద్రిక వన్నియ
పట్టు పట్టితో,
దాలకు పసిండి
వ్రాత తెరలో,
నెఱి తావుల మేలు కట్టులో
జలువలు చిందు
ముత్తియపు జస్పర
మంచముపై మహోన్నతిన్.

తెలుగు - భట్టుమూర్తి

ఉ ష స్సు

వలపుగొన్న మెలతలు తమ
చెలువుని సేవించునట్లు,
లలితాంగుళు లెల్లను పిడి
కిలి బట్టి మథించుచుండ;

మొలక నిప్పు నాల్కల రం
గుల మిలమిల లాడుచుండె;
వెలుగులతో ఉషసులు మిల
మిలల నీను తెఱగు దోప!

వైదికం - ఋగ్వేదం

తీపి-చేదు

స్వాదు కావ్యరస
సమ్మిళితమ్మౌ
పాదుకొన్న వాక్
పంక్తి గ్రహింతురు;
మీది తేనెతో
మింగ గల్గుదురు,
చేదుమందు నా
మీదనందఱును.

ఆలంకారికం-భామహుడు

సమర్థులు

నేల తల్లి
బంగారపు
పూల గోయ
గల వలతులు
నేలమీద
ముగ్గు రనుట

నిత్య సత్యమూ
చాలిన పం
డితు డొక్కడు,
మేలి మగడు
మరియొక్కడు,
ఏలిక సే
విఁచువాడు
నింక నొక్కడూ.

సంస్కృతం - ముక్తకం

కలుసుకొను టెన్న డన్నట్లు
చెలువు డంత
తన్ను జూచిన,
నాతని తలపు నెఱిగి,
చెలియ నెఱజాణ
కనుగీటి, చేతిలోని
గళుకు తామర పూవు
రేకులను మూసె

సంస్కృతం- ముక్తకం

పో వు ద మ ని....
ప్రబ్బ పొదనుండి
లేచిన పక్షి కులము
సేయు కోలాహలము
తన చెవిని సోక, ఇంటి పనులలో

ముగ్గిపోయిన నెలంత
అంగకమ్ములు
నిలువ నీ నట్టులయ్యె.

ప్రాకృతం - గాథ

భక్తుని మొఱ

ఇల్లాలి విడనాడి,
పిల్లల వీడి,
చల్లగా నీ వెంట
చనుచుంటి నయ్యా;
నీ భక్తి కరవాల
నిశితాసిధార
నీ భవబంధమ్ము
లెడ సేసుకొంటి;
ఇంద్రియమ్ములు వెల
యించిన వలన
నతంద్రుడనై
దాటి తప్పించుకొంటి,
శరణాగతుండనై
పరిరక్ష బొంది,
కరము సంసార దుః
ఖ శ్వాన పంక్తి
దరిదాపులకు రాని
తావున నుంటి.

తమిళం-తిరుమంగై మన్నర్

చదురలేనివారు

మది సుఖము గోరి
దుఃఖం బొదవంగల
కార్యములను
నుత్సాహము సేయుదు,
రొప్పని తృష్ణంబడి
చదు రేమియు లేని యట్టి
జను లాతురులై.

తెలుగు - తిక్కన

ప్రార్థన:

మమ్ము చూడు
వాస్తోష్పతి!
మాకు దాపు
సమకూర్చుము;
మా కోర్కెల
చేకూర్చుము;
మా మనుషుల
పశువులనూ
మా మంచిగ
కాపాడుము.

వైదికం - ఋగ్వేదం

దై వ స్వ రూ పు డు

మనసులోని కా
మనలను ఛేదిం
చిన మొనగాడే—
తనను దైవ రూ
పునిగ మార్చు గొ
ప్పను సాధించునూ.

పౌరాణికం-భాగవతం

ది వ్యో వె లు గు

వెలుగు వలయు నతడు
వెదకును దివ్వెకై;
ధ్వనిని గోరు కవియు
వాచ్యమైన
యర్థమందు మనసు
నంతట లగియించు—
దివ్వెలేక వెల్గు
దెచ్చు టెట్లు.

అలంకారికం-ఆనందవర్ధనుడు

క న్నీ రు

అనవరత
నయన జల లవ
వినిపాత పరా స్త

పత్ర విలిఖితమై,
హస్త నిహితమగు
నీ ముఖ,
మెవ్వని మనసు
గలంచకుండు
వారిజనేత్రా!

సంస్కృతం — ధ్వన్యాలోకం

ధనికులు

రమ్మని—పొమ్మని,
పడు—లేలెమ్మని
పల్కుమని—
మాటలిక చాలంచున్,
దిమ్మ తిరిగింతు
రర్థుల బొమ్మలుగా
జేసి యాడి
భువి ధనవంతుల్.

సంస్కృతం- స్ఫుటశ్లోకం

కామము

కామమూలకముగ
గలుగు నావేదన,
కామమూలముననె
గలుగు భయము;

కామమును జయింపగా
గల్గుదువయేని—
ఖేద మేది?
భీతి యేది యింక?

పాళీ - ధమ్మపదం

ప్ర తి న!

అడవిలో నాకు లున్నట్టి
యవనిజమ్మునై
జనింతునుగాని—
యేమైన గూడ,
దానశీలత గల్గియు,
ధనము లేని
మనిషినై లోకమున
బుట్ట మనసు పడను.

ప్రాకృతం-ముక్తకం

కా మి ని

కుండలములు చెక్కులపై
కులుకులాడుచున్నవీ;
కొల్లలు వెల్గుల మొగ్గలు
కుమ్ములాడుచున్నవి.
కన్నుల మిన్నుల లోపల
కాంతు లుబుకుచున్నవీ,
కామిని మోమున చంద్రుని
కళలు దేలుచున్నవీ.

హిందీ - నాగర్‌దాస్

బరువాగులా....

ఇట్లు నట్లు
నొక్కటే బరువున్న
కావడిని మోయ సులువు;
వలపునట్లె —
ఒక్కవేపె యున్న
చిక్కని వలపు
భారమున నన్ను
కాల రాచివేయు

*

ఆమె ఆవేదన

తుమ్ము వచ్చునట్లె తోచి
రవంతలో
నిట్టె యాగిపోయె
నేమొ గాని;
అతను ̊నం దలంప
నాశించి అంతలో,
మఱచిపోయె నేమొ
మచ్చెకంటి.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

వర్షర్తువు

గత సంతాపము,
శీతలీ కృత మహీ
కాంతాంగ,
మత్త్యుద్గత స్మిత
కుందోత్కర
కేతకీ కుటజ
రాజి భ్రాజితామోద,
మూర్ఛితవల్లీ ప్రకరంబు,
వర్ధిత శిఖి శ్రేణీ
ప్రమోదంబు—
రమ్యతరంబై
కుతలంబు నాబరగె
వర్షారంభ మత్త్యున్నతిన్.

*

చలి గాడ్పుల ముసరుల
మెయి వలిగొని,
ధాత్రీ పురంధ్రి
వలిబచ్చని కంబళి
గప్పికొన్న విధమున—

నోలువుగ
జిప్పరువు గలిసె
భూతల మెల్లన్.

తెలుగు - నన్నెచోడుడు

అంతే:

వికటమునసుండి శ్రుతిపుట నిష్ఠురముగ
నదరి కాకులు బెట్టు పెద్దఱచు నపుడు,
ఉడిగి రాయంచ యూరకయుంట లెస్స;
సైప రాకున్న నెందేని జనుట యొప్పు.

—సుందరపాండ్య. నీతిషష్టిక - 113. శ్రీనాథుని అనువాదం

దురుసు మాట

ద్వేషికంటె, బాణ
తీక్ష్ణతకంటెను,
అగ్నికంటె, విషము
నంతకంటె,
వ్యాధికంటె మిగుల
పరుషవాక్యమ్ములు
గుండె కోసి కోసి
క్షుముల జేయు.

సంస్కృతం - సుందరపాండ్య

పూషా!

అంభోధి మధ్యముల
నంతరిక్షమ్ములో
నయ్యా! నీ స్వర్ణ నౌ
కానీకములు తిరుగు.
అతి వైభవేచ్ఛతో
ననురాగ వాంఛతో
నర్యముని కడకు పూ
షా! వెడలుచుండెదవు.

వైదికం - ఋగ్వేదం

ముఖం

చిఱు సిగ్గు లుఱులు చిందియు,
నెఱి ముగుదతనమ్ము
మివుల నెనసియు,
కళలన్ నెఱతనము
జాణతన
మత్తఱి తరుణి వెలార్చి
గురుత దా నాచుకొనెన్.

లౌకికం - ధనికుడు

శీతలాగ్ని

జలజ నాళ హస్తమ్ములు
లలితపు రంభోరువులను
కలువ కనులు కలిగియు నీ

ఎలరూపము మమ్ముల ని
ట్లలయించుచు నున్న దెట్లు
చలదలికుంతల లలనా?

సంస్కృతం - దండి

జీ వి తం చం చ లం

ముదితలు సుందరులే;
సంపద లెల్లను
రమ్యమైన వనుట నిజమ్మే;
అది కాదు—జీవితమ్మే
మదిరాక్షి కటాక్ష లవ
సమాన చలమ్మే.

సంస్కృతం - ధనికుడు

త థా గ తు డు

పేదసాదల పెరిమతో
నాదుకొనుట;
గాయపడినట్టి వారిని
కాచియుంట;
ముసలి ముతకల,
దిక్కును దెసయు లేని
వారి జూచుట—
ఇందుకే వచ్చె నతడు.
ఈ పనుల జేసి యితరుల
హెచ్చరించి, వారితో గూడ

చేయించి, వన్నె కెక్కె—
నా తథా గతు—
దందులోనే తరించె;
పంచనదులు సముద్రమ్ము
బడితరించు.

పాళీ - ధమ్మపదం

డో లా య మా న త

ఇటు లేమో చెలి యేడుపు—
అటు లేమో సమర భేరి
యాహ్వానంబున్—
భటు మనసు
ప్రేమ రసమున.
పటు రణ రసముసను
డోలవలె కొట్టుకొనెన్

ప్రాకృతం — ముక్తకం

జ ల ధి కు టుం బం

కూతురు లచ్చిమి,
హరి జామాత,
గృహిణి గంగ,
చందమామ - సుధయు నే
మో తన గుఱ్ఱలు; జలనిధి
పూతకుటుంబ మ్మదెంత
పుణ్యవంత మో

- ముక్తకం

ప్రేమమాలికలు

ప్రేమరాణి రాధాసతి
ప్రేమరాజు మాధవపతి
ప్రేమవాటి విహరించే
ప్రేమ మాలికలు నిద్దురు.

హిందీ — రసఖాని

మెత్తని మనసు

మనసు మెత్తవఱచు
ననురాగ రసము;
నేస్తమ్ము గూర్చి పెట్టు
తలిరు టెడద;
ప్రేమ పూర్ణహృదయ
సీమను పండని
ఫలము లేదు;
గొప్ప వరము లేదు.

*

విరహంలో....

దీపఃమూర్చ్ఛ దనుక
నోపిక చీకటి
కాచివేచియున్న
కరణి నడిగొ

(30)

నా మనోహరుండు
న న్నీడి చనుదాక
కాచి బయట వడియె
కాయజుండు.

*

చూ చి తి రా ?

చిక్కుచుంటి వేమే అని
చేతులు బాడుతురె కానీ,
వెళ్ళిపోతివేరా యని
వెలదు లడుగరే వానిని?

తమిళం — కురళ్

క డ క దే!

తలముచ్చుట్టులు దిరిగిన
దలపోయుగ
నోటిలోని దయ కడియున్న
ట్లిలనే తిరుగులు
తిరిగిన, గలుగదు గతి
విష్ణుసేవ గావించకయున్.

తెలుగు — తెనాలి రామలింగడు

చ ం ద మా మ

సురచిర పానపాత్రమున
సుందరి యొక్కతె
కేల నిండుచందురుడు

ప్రకంపితాంగకముతో
దిలకించె,
పదాసనాంబుజ
స్ఫురితవిలాస
వైభవము సొంపు
లడంకువ మ్రుచ్చిలింప,
జెచ్చెర జనుదెంచె
పట్టువడి, చేడ్పడి
భీతి వడంకు చాడ్పునన్.

తెలుగు — ఎఱ్ఱాప్రెగడ

వేకువ

కన్నతల్లి కైసేసిన
కన్నెవోలె వెలిగిపోవు
అన్నుల మిన్నా! వేకువ
చిన్నెలాడి! మా కన్నుల
వెన్నల విరియింతువే
పున్నమన్న నీదే! ఓ
కన్నా! మిన్నుల దాకుము!
ఎన్ని వేకువలే అయిన
నిన్ను బోలగల వేమిటి?

వైదికం — ఋగ్వేదం

దయాశీలి

ఉల్లమునందు తం దలచు
నొజ్జల కెయ్యవి గోరుకున్న,
నే యల్లరి లేక యిచ్చు
పరమాత్ము డనంతుడు:
గర్జలన్ చెవ్రల్
చిల్లులు వోవ జేయకయె,
చిక్కని మబ్బులు
కుంభ వృష్టులన్
చల్లగ జేసి పేయును,
విశాల మహీతలి
నొక్క యూపునన్.

పౌరాణికం — భాగవతం

కవిత్వసామ్యం

సహజ శక్తి, నేర్పు,
సహజ పాండిత్యమ్ము,
కావ్యపరిచమ్ము,
కవుల శిక్ష,
లోక పర్యవేక్ష—
చేకూర జేయును
కవిత వ్రాయ గలుగు
కడిది నెపుడు.

ఆలంకారికం - కావ్యప్రకాశం

దా చ లే వు!

కౌగలింప జూచు కాంతుని
చేతుల త్రోసివేతు,
వెందుకోస మబల!
ముమ్మరముగ మొలుచు
పులకలే నీ కోర్కె
వెలువరించు
తొట్రు తొలుత నుండి.

సంస్కృతం - ముక్తకం

బా ల్య యౌ వ న సం ధి

మిసిమి తొలకె కనుల,
పసి తగ్గె నాటల;
పలపు సొదల చెవులు వాలె,
తొలుత వోలె యొడిని
గూరుచో లేదు. బాల-
జవ్వనము, పసితనమ్ము
పెనగులాడ.

—అమృతానంద

ఖ లు డు

చెలిమికైన,
వైరములకైన నొక్క టే—
ఖలుడు మనకు

తరము గానివాడె!
కుక్కపొత్తు మనకు
కూడనిదే—
మూతి నాకుచున్న,
కండ పీకుచున్న.

—సుభాషిత్రిశతి

నెఱజాణ

కలికి కచ్చువడిన పెదవి
తిలకించిన కోప మేల
కలుగ కుండు నెవరికైన
చిలుకల కొలికీ!
వలద టన్న వినక వాస
నల మూర్కొంటివి, తుమ్మెద
గల పద్మము, ననుభవింపు
లలన యిప్పుడూ!

ప్రాకృతం - ముక్తకం (ధ్వన్యాలోకం)

మదమారుతం

రణ ద్భ్రమర
ఘంటా రవమై
ఝుర ద్దాన
ధారాసనమై
కుంజరమ్ము

కుంజ సమీరం
వచ్చె మంద
మంద గభీరం.

హిందీ - బిహారీలాల్

ఆవేదన

కోలకుల వానల
జలముల నిండె
కలికి రాజల చూచి
విలపించు చుండె
"అక్కట నన్నిట్టు
లొక్కతె సేసి
ఎక్కడి కేగనే
ఇటు నను రోసి!"
అప్పుడు చెలికత్తె
అనసాగె నిట్లు
"తప్పు మానిసి యయ్యె
తన్వి యింకెట్లు!
వేసిన చెట్టునే
వ్రేల్చెనే యిట్లు!
ఈసున గిరినుంచి
త్రోసెనే యెట్లు!"
రమణి మాటను విని
రాజల దేవి

కమలి యిట్లనసాగె
కమలాల బావి.
"నిజము చెప్పితి వమ్మ
గజరాజ గమన
వ్రజ బాలు డిటుసేసె
వర చంద్ర వదన"
సరసులు తెగియె వ
ర్షా ప్రపాతమున;
సరిదధీశుడు క్షోభ
పడెను వాతమున;
గిరులెల్ల జల జల
కరగుచు నుండె,—
కరగదే నా సామి
కటిక రా గుండె.

గుజరాతీ - నేమినాథ చతుష్పదిక

గృహిణీ ధర్మం

మగని గడన మించి
నగదు వెచ్చించని
మగువ తగిన భార్య
యగును సుమ్ము;

నగవు తోడ మగని
నవ్వించ వలె గాని,
అగడు వెట్టి వాని
తెగడ రాదు.

తమిళం - కురల్

పొదలు

విరహి జనమ్ములన్
మరుడు, వీపుల
డాగులు వేయఁబూని
నిష్కరుణ,
నిజ ప్రతాప శిఖ గ్రాగఁగ
గ్రాగు శలాకలో యనన్,
ధరపయి నెల్లెడన్
దరుల దట్టముల్తై
చిగురాకు జొంపముల్,
నిరుపమ లీల బొల్చె
దరుణీ! కనుగొంచు
మిటారి చూపులన్.

*

చిగుళ్లు

తలిరుం గైదువు రాయు,
డధ్వగులపై దండెత్త
లేగాలి బెస్తలచే

బంపిన పండుటాకు తగటీ
జాబుల్ కనుంగొంచు,
వింతలుగా వారికి
జైత్రుడిచ్చు బురుసా దట్టీలు,
ముత్యాల తావలముఁ బోలె
దగుం జిగుళ్ళు,
గలికా వారమ్ము
తీరమ్మునన్.

తెలుగు - చంద్రభాను చరిత్ర

వాయుదేవుడు

మలిన విహీనము వేకువ
బలు బల్లున విచ్చును, ఓ
వలి దేవర! నీకోసం
మిలమిల వెలుగుల కమ్మల
పలు వెన్నెల వలువ బఱచి
తళతళ లాడుచు నున్నది;
కల కోరిక లెల్ల గూర్చు
వెలి వేలుపు టావు తల్లి
కలుముల గురియుచు నున్నది;
పెలపిల ఆకాశ గర్భ
ములం జీల్చుక మొలిచివచ్చు
చలువ గాలి దేవర! మ
మ్మల నెప్పుడు గాపాడుము.

వైదికం - ఋగ్వేదం

అతడు

ఎవని లోన
లోకమెల్లను నిహితమై
యెనగు కోశమందు
నిమిడి నట్లు;
ఎవనిలోన జగము
లిట్టివి భాసించు
జాలమందు
పక్షిచాలు వోలె.

పౌరాణికం - వ్యాసుడు

ప్రతిభా, వివేకం

ప్రతిభ, విచక్షణ లేకే
యితరుల భావముల
ననుసరింతురు,
కవితామృతరుచి
దెలియుట కన్నన్
ప్రతిభ విచక్షణ
సతమ్ము ప్రాముఖ్యములౌ.

ఆలంకారికం - సోమదేవసూరి

చుక్క

చిక్కగ పెరిగిన చెట్లదారిలో
నక్కిన చీకటి
నవల ద్రోయుచును,
చక్కెర విలుతుని
సాయం యాత్రకు
నిక్కిన దివిటీ
విలువు వెల్లువలె
చక్కనిచుక్క
లసద్గతి, నుర్వ్కర
కొక్క యలంకృతి
గూర్చుచు నడచెను.

లౌకికం - అలంకారసంగ్రహం

వలకాక

వెన్నెల వెల్లువల్
తడిపి వేయ
వలంతులు కాకపోయె;
అన్నన్న! సుగంధ శీతల
హిమాంబువులున్
కదిలించలేక పోయె___
న్నవలా యిదేటి
యలయింపుల వేడిమి తల్లి?

ఔనులే!
కన్ను గలంచునట్టి
వల కాకయె సుమ్మిది
తేటతెల్లమే

సంస్కృతం—దండి

వలపు

తలపు దవిలినంత,
తన కంట బడినంత,
మత్తు గొలిపి
తన్ను మఱవజేయు
గొప్పదనము-
మదిర కెప్పుడు
చేకూర;
దొర్కు వలపు నందె
యొదిగి యుండు

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

సాలవృక్షం

పురకాంతల
కౌనులకున్
సరిపడదని బ్రహ్మ
యూకసము నారసి వేరపరి,
దాని గుండలించిన

సరణిన్ దివిముట్టి
యచటి
సాలం బలరున్

తెలుగు - చంద్రాంగద చరిత్రము

దుర్గాస్తుతి

అగ్నిహోత్ర కాంతిమతీ
అకలంక జ్వాలావతి
అగాధాపగా తరణీ
అఖల కార్యచరణి
అమ్మణ్ణీ! దుర్గా! సా
ష్టాంగ నమస్కార మిదే.

వైదికం - తైత్తిరీయ ఆరణ్యకం

సర్వాంతర్యామి

నిప్పులోన నీటిలోన
నిఖిలలోక నియతిలోన
నికుంజాల లతలలోన
నిత్య పాదపములలోన
నిండి ఉన్న దైవానికి
నివేదింతు వందనమ్ము.

—శ్వేతాశ్వతరం

రాముడు

కనికరము,
బాధితుల ననుకంప,
శ్రుతము, సచ్చరిత్రము,
దమమును, శమము
ననెడు నారు గుణములు
కొల్లలుగా రహించు—
పురుష సింహుడు
రామ భూవరునియందు.
ధర్మ రూపుడు,
దివ్య తేజోర్మియుతుడు
భువన భూజపు మూలమై
బొలుచు నతడు;
కొమ్మ, లాకులు, పూవులు
కోటి కాయలై
వెలుంగుదు
రా చెట్టునందు జనులు.

పౌరాణికం - వాల్మీకి

మెప్పు

కవితా మధురిమ
తెలియగ కవులే
కావలయు నేమి!
క్రమ భోజన

మ్మెవరైనా తిని.
రుచి జెప్ప వలంతులె—
వంటరాని వారేయైనన్,

రసికు లెంత మెచ్చి
పస సేయ — నంతగా
కవిత మేల్మి
విలువ మివుల హెచ్చు;
రసికు లెంత మెచ్చి
పస సేయ - నంతగా
మెలత మేల్మి, విలువ
మివుల హెచ్చు.

ఆలంకారికం - సోమదేవ సూరి

తాలిమి లేక

చెలువుని పొందియున్
మురువు జిక్కి—
సరాగములాడ నేర్చు
కోమలి సుకృతాత్మురా
లగు సుమీ?
మఱి నా దురదృష్టమే మనన్
చెలియ! రవంత
పోక ముడి చెంతకు
చెల్వుని చేయి చేరనే—

చెలులను దిట్టుదున్;
మనసు చీకటియై
మఱతున్ సమస్తమున్.

లౌకికం - పత్రిక

అభిసారిక

నును సిగ్గు దొంతరల
బెనచి యటకను పెట్టి,
గొనబు కన్నుల, తూర్పు
కనుమ కంకిత మిచ్చి,
ముని మాపు చీకటుల
మునుగు బెదరు నదల్చి,
తనతోడు లేని శం
కను దూరముగ డుల్చి,
ఎనలేని వేగమున
జన, బాదముల బూన్చి,
మొనసి గాజులు మ్రోయ
తనవారి దిగ ద్రోలి,
తన చెల్మి కాడెంత
చెనటి యైనను మఱచి—

చనుదు రభిసారికలు
తనివి దీరని తమిని.

-అమృతానందయోగి

వెలయెక్కెనే!

ఏ సురసుందరాంగియొ,
జయించిన దేమొ,
మనోజ్ఞ వల్లకీ న్యాస
సుధా స్రవంతుల
ననంగ సమానుని;
వారలిద్ద
జే ధ్యాసయు లేక,
రేయి జతయై
గమియించిరో యేమొ?
కానిచో నో సుమగాత్రి!
యింతవఱకుండునె!
కాంతుడు, గడ్డి పూలలో
మోసుల నెత్తు వెన్నెలల
మునోర్కని చంద్రుడు
నత్తి కెక్కెనే!

-అలంకార సంగ్రాహం

నేర్పు

తలిరు కంటె వలుపు
లలితమై చెన్నొందు,
వలపుకాడు దాని
దెలియ పలయు;

సున్నితముగ మెలగి
సొక్కి, చొక్కించుట
నేర్వవలసి నట్టి
నేర్పు సుమ్ము.

తమిళం-తిరువళ్ళువర్

వహ్ని

వస్త్ర హీనులకును
వస్త్రము లిచ్చును,
రోగు లైనవారి
రుజల మాన్పు.
అంధునకును చూపు
నందించు నీ యగ్ని,
కుంటివాని నడక
కుదురు పఱచు

వైదికం - ఋగ్వేదం

కైత

పులకరించును రేయి
చలువ వెన్నెలల;
జలదరించు సరస్సు
కలికి తామరల;
అలరించు లే దీవి
తలిరాకు ననల;

తొలకించును శరత్తు
తెలి యంచగములు;
వలపించు కవిత మి
క్కిలి విమర్శనల.

ఆలంకారికం - ఆనందవర్ధనుడు

ర స సి ద్ధి

ఇచ్ఛ, జవసత్త్వములు,
లక్ష్య—మిట్టివానికొలది
చేకురు భాగ్యమ్ము;
పలుకుబడియు,
రీతియును—చక్కగా
సంతరించుకొన్న కొలది,
రస సిద్ధ కవితలో
గలుగుచుండు.

-ప్రవణసేన

రా మ క థ

చనియెను తండ్రియాన
శిరసా వహించి
వనమ్ము రాము;
డాయనపయి భక్తితో
భరతు, డమ్మను—
రాజ్యము నెల్లవీడె;
చెంతన జని యా

విభీషణుడు,
తత్కపి రాజును
రాజ్యమేలి;
రింకను పాగరెక్కినట్టి
దశకంధరవర్గము
నేల పాలయెన్.

లౌకికం - మహానాటకం

చి లు క ప లు కు లు

చిలుకను
గొంతుక నిడుకొని,
పలికింతువ వేమి
ముద్దు పల్కులు?
దానిన్ బులిపింప
నెంచియే గావలయును
మరు డుంచె
దొండపండు పెదవిపై.

-మూక కవి

లో క ం

సురల కమృత మిచ్చె,
పరమేశ్వరున కేమొ
సాదు విసము నిచ్చె
పాల వెల్లి;

భాగ్యవంతు లన్న
పడి చచ్చు లోకము;
గొప్పవారి జూచి
గుబ్బు మనును.

ఉత్ప్రేక్షా వల్లభుడు

తియ్యమామిడి

అంద చందాల
కౌముది నాహరించు
కైరవము వోలె,
నీ సహకార మిపుడు,
మధుర సౌరభమ్ములతోనె
మధుప పంక్తి నెల్ల
నాకర్షణము సేయ
నియ్యకొనును.

-అమృతానంద

గడుసువాడు

చెలువుని పెదవి—
మరొక్కతె పలుగాటును
చూచి పడతి,
పద్మముతో నిచ్చలుగొట్టె;
కంట కేసరములు
పడినటు లతడు

కనులమూసె నంతటన్.
లలన తటాలున డగ్గఱి,
నలుసున్ బోనూదుచుండ,
నా వగకాడున్-
చెలి చుంబించెను—
తెలిసీ తెలియని యటు
గడుసుదనము
తెఱ తెఱ వెట్టన్.

సంస్కృతం-అసురకం

కోతలు

మాటలరాయని
　బీరము లెల్లను
బీటువోవు కద
　నమ్మ తాగనే;
దీటులేని స
　ద్వంశ గౌరవము
కాటువడును, చెడు
　కొడుకు గల్గనే;
చుట్టపు మక్కువ
　లెల్ల చేడ్పడును,
గట్టిగ వారిని
　గమనించగనే.

చదువు పాము లవి
చదువనై పోవును,
గది విలాసములు
కుదురుకొనగనే;
వాగుడు కాయల
పోదుము లెల్లను
మూగవోవు, పం
డితులు రాగనే;
కట్టుబాటు లవి
కకవికలై చను
చెట్ట వ్యసనములు
చేరి రాగనే;
రొక్కమెల్ల నా
శనమై పోవును
రోవెలంది ప
య్యెద సోకగనే.

-జ్వాలాముఖుడు

స త్య మ న గా

ఇసుమంత యేని
మనసున కసుమాలము లేక
పలుకగా-సత్యమగున్;

మసిలేని మంచి గూర్చిన
యసత్యమును గూడ
సత్యమై యెసలారున్.

*

వేషము కాదు...

చక్కనిదైన శరమ్మే
మ్రుక్కుడి - రక్తమ్మె ద్రావు;
మఱి వక్రమ్మే
నిక్కము—వేణువు, కానీ
చిక్కని గుండియల
నగవు సిరు లొలికించున్.

అక్కతన పై మెఱుంగుల
గ్రక్కున గని,
మంచి చెడ్డ
గ్రహియించుకుమీ!
ఒక్కొకరి చేత ముఖ్యము,
ముక్కు మొగము గాదు—
నమ్మ మోయి నేస్తమా,
లోక నింద్యమైన
కాకృత్యముల జోలి
పోకయున్న జాలు -
పుడమి నరుడు;
పెద్ద పెద్ద జడల

పెంచగా పనిలేదు.
గుండు చేసుకోనెదు
గొడవలేదు.

తమిళం - తిరువళ్ళువర్

పెం పు

విందులు విందు లంచు దను
వేడుక నెత్తుకొనంగ బిల్వ,
నింపొందగ నేగి పై బడుచు,
నుబ్బున గేరుచు
చెంగలించుచున్,
సందిలి పట్టియాడు
మన నాట్యము లాడుచు.
ముద్దులన్ మహానంద మొనర్చె
బాలిక దినంబును
జుట్టపు బూవు బోండ్లకున్.

తెలుగు - పింగళి మాదన

త ప్పు గ దా!

ఇటు తగునయ్య!
విప్రుడ, వహీన గుణాఢ్యుడ వీవు,
నీకు నేమిటికిటువంటి దౌష్ట్యము
శమించునె మజ్జనకుండు విన్న?
దక్కటి జను లేమి యంద్రు?

మది గాంక్షయె గల్గిన,
నగ్ని సాక్షిగా
జిటికెనపట్టి కాక,
వృథ సేయుట ధర్మమె—
కన్యకాత్వమున్.

తెలుగు—అనంతుడు

అసాధ్యం

జౌనెటులో నఖక్షతము
లావలెవాటున దాచనేర్తు,
వానా నధరమ్ము మూసుకొని
గూరదనక్షతి దాచ నేర్తు.
పైనా—
నవలా సమాగమ
సునారతమున్
దెసలన్ వెలార్చి,
పైపైన జరించు
సౌరభము
పట్టుక దాచుట
నీకు శక్యమా!

సంస్కృతం—మాఘకవి

అయినా....

"చాలు చాలు చాపల్యం
స్వప్న మాయతో తుల్యం
సరసిజాక్షి సాంగత్యం
విరసించును తుది తథ్యం"
అన్న మాటనే నిత్యం
అనుకుంటూ నిది సత్యం;
అయినా మరి నా చిత్తం
అటే వెళ్ళునే మొత్తం!

—బిల్హణకవి

కోప ప్రకటన

ఎదురేగు నెపమున
నెంతో దూరము వచ్చి,
ఏకాసన స్థితి
నేమరించె:
తములమ్ము దెచ్చు
వ్యాజమున లోనికి వెళ్ళి,
తటుకున
కౌగలించుటను మాన్చె:
చెలికత్తెలను
కార్యముల బురికొల్పు
సాకున, పల్కరించు

చిక్కును సడల్చె:
వచ్చిన వారి
సేవనలో నిమగ్నయై
సరణినే పనులెల్ల
సాగనిచ్చె:
నిట్లు తన చెలికానిపై
గట్లు తెగిన
కోపమమంతయు కపిదీర,
కొసరి కొసరి
పలక బోసెను—
వలపుల ములికి, కలికి
ననలు మొలిచిన
నెఱ జాణతనము లోలుక.

—అమరుకం

బుద్ధుడు

జిజ్ఞాస యెల్ల వేళల
ప్రజ్ఞానము బెంప,
తలను వంచుక నడిచే
ప్రజ్ఞా వంతుడు,
ధర్మావజ్ఞను
సహింయించ నట్టి వాడు
బుద్ధుడో.

మాటల మూటల చాటున
పోటీ పడువాడు కాదు—
బుద్ధి స్థిరతన్
మోటుకొని ధర్మ నిరతిని
పాటించెడు వాడె-
బుద్ధి పరిణతి నందున్.
ప్రాయము పోయిన యంతనె
ఆయన నందఱును
పెద్ద యనగల్గుదురా?
కాయము పండిన,
సత్య మ్మాయము దప్పినను
తెలివి యది బలపడునా!

పాళీ—ధమ్మపదం

సంధ్యా విశేషాలు

అయ్యో సాయంతనమ:
నిన్ను కుయ్యి పెట్టి
పిలిచినా రెవ్వరే
బొట్టుపెట్టి యిటకు?
అలు మగలను
వలవంత పాలుసేసి,
నలిచి వేతువు గద
నిన్ను పిలుతు రెవరు?

దిగులువడి వెల వెల వోయి
సగము చిక్కి శల్య మైతివి–
ఏలమ్మ సంజ తల్లి!
నా మనోహరు వలెనె
నీ నాయకుండు గూడ
కనికరమే
లేనివాడ ఏమి?
చెలువుడు లేనప్పుడు,
సంజలు వచ్చున్ పైన పైన
సంబరమ్ముతో;
కలికీ! కుతూక నఱుకగ
తలవరి ఏతెంచు తీరు
తలపున దోచన్.
ఏమిటో గాని నా నాథు
డింట నున్న
యంతవఱకును
దెలియ దావంతయైన;
అవును మాపటివేళ–
అన్నన్న! యెంత
చుఱుకు గలదమ్మ!
నేటికి యెఱుకవచ్చెం
వేకువకు నేను చేసిన
సాకర్య మేమి?

యింక సంజకు, నేనై
చేకూర్చిన చెడు గేమిటి?
ఈ కలి యేమందు! నన్ను
నిటు లేడ్పించున్.

తమిళం—కురళ్

అ ప్పు డు

ధరణీ చక్రము
దిర్దిశం దిరిగె,
మార్తాండుండు
కుంభీభవ తీక్ష్ణరణుండయ్యె;
దిశావితానము వడంకెన్,
మిన్నదర్చెన్,
మహీధర సంతానము
గ్రక్కనం గదలె,
నుద్భ్రాంతంబులై
యంబుధుల్ పొరలెన్
గట్టులమీద,
బిట్టు పిడుగుల్
మ్రోసెన్ మహోదగ్రతన్.

తెలుగు—తిక్కన

ఇంద్రస్తుతి

చుట్టు ముట్టిన
పగతుఱ మట్టున బెట్ట,
సాయపడు మింద్ర!
మా వస్తు సంచయమ్ము
రక్ష సేయు మెల్లప్పుడు
రాజ్య భోగములను
సమకూర్చు
పగవారి బలము గూల్చి.

వైదికం - ఋగ్వేదం

ఆనందములో...

విదిలించెను కేశమ్ముల,
కదలని భూధరము వోలె
కంపించెను గ్రక్కదల,
పయోధర మటు
దెస లదరెన్ గర్జించె
నంజనాత్మజు డంతన్.
నున్నని చిక్కని కేశా
చ్ఛన్నము వాలమ్ము మొదలు
సరపర లాడన్,
పన్నగపతి సర్పము బలె
తిన్నగ నాడించి యూచె

తెర తరగలుగా.
కాళ్ళతో గట్టిగా నేల
గదియ బట్టి,
చెవుల రిక్కించి,
కపికుల భవుడు హనుమ
పొంగి కుప్పించి యెగిరెను
నింగి దగుల,
వాలమును ఝళిపించె
నవార్య బలుడు.
కరవాలము చుంబించుచు,
గిర గిర తిరుగుచును,
ముదము కిచకిచ వెట్టన్
చర చర పోవుచు, వచ్చుచు,
చరాలుమని కంబ మెక్క
చప్పున బడుచున్ —
కోతి సాజమైన
కోతి చేష్టలు జూప
మొదలు పెట్టె
గాలి ముద్దు పట్టె.

పౌరాణికం - వాల్మీకి

స జ్జ న ప ద్ధ తి

ఇతరుల లోని
అల్ప గుణమేని
మహా మహిమాన్వితమ్ముగా
వితతము సేయుచుండు
లోక వింతగ సజ్జను—
లౌను లెమ్మ!
మారుతము
సరోజ పత్ర కుహరోత్థిత
సౌరభమున్,
దిగంత విశ్రుత
చరితమ్ము సేయుటలు
సూచిన - నియ్యది
సాజమే యగున్.

లౌకికం - అమృతానందయోగి

సా ధ నా లు

తలిరు విల్లు,
తుమ్మెదల నారి,
చెలికడగంటి చూపు తూపు,
జంట జడుడు,
ఒక, డనంగు—

ౖడైన నూగించు లోకాలు
సాధనాలు కావు
స త్వ్య మొక టె.

— చాటువు

వి౦ త

నళినీ నాళ
సమాన కరమ్ముల్,
నళినీ సూన
సమాన నేత్రముల్,
కలిగియున్న నీ
రూప మ్మెలా?
లలనా! సంతా
పము కలిగించున్.

— దండి

పొ గ రే మ రి !

తామర పువ్వులు చెలి!
నీ మోమును గని
మేల మాడు మమ్మరమ్ముగా-
జో మతి!
కోశము, దండము
... తంపరగ గల్గ
... కదా!

• సాహిత్య దర్పణంలో ఉటంకితం

అభ్యర్థన

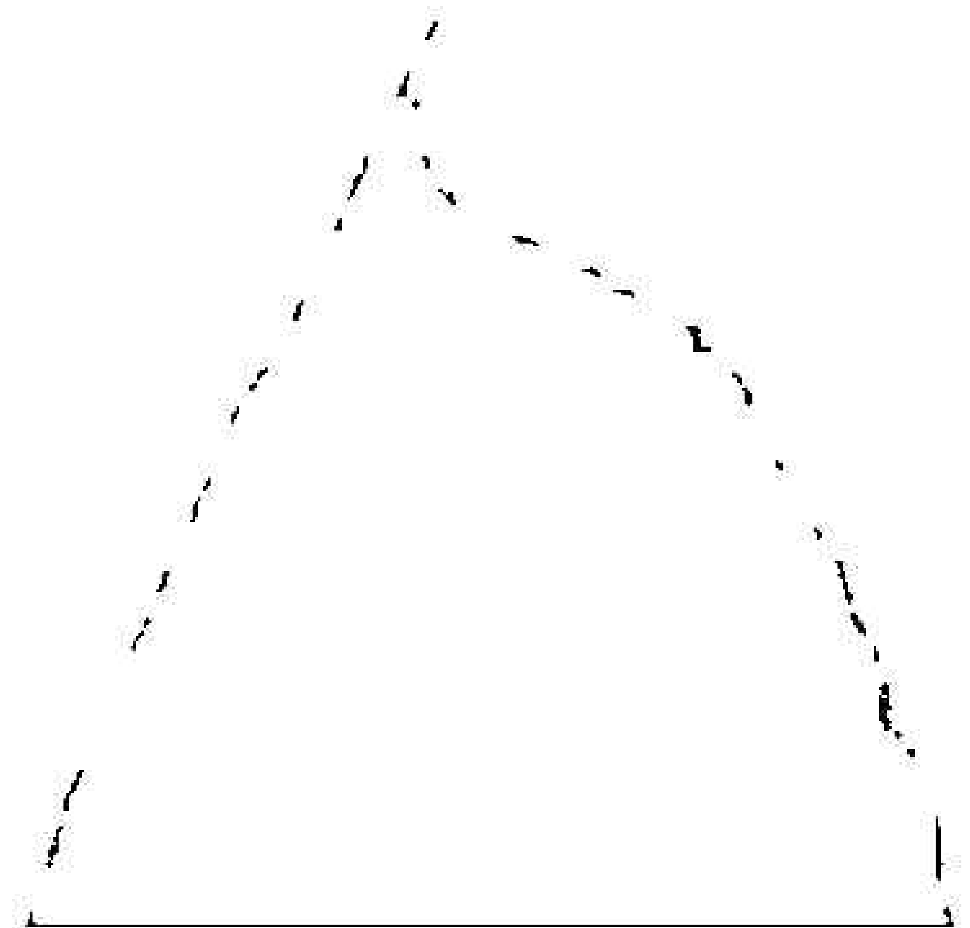
ఇదే దాన కాల
మ్మిదే దాన పాత్ర
మ్మహో ఈశ! నీవే
మహాదాత వయ్యా!
ఇకెవ్వారి వేడన్
మహేశాన; భక్తిన్
కృపం గూర్చు వేగన్
కృతార్థుండ నౌదున్.

ఆచార్య ప్రోక్తం - శంకర భగవత్పాదులు

సహజం

నిత్యమనుకున్న వెల్లను
నేల గలియు;
పెద్ద వనుకొన్న వెల్లను
పిదప బాఱు;
ఏకముగ నున్నవానిలో
నిఱుకు పుట్టు;
పుట్టు వున్నట్టి వెల్లను
గిట్టు చుండు.

*

నీతి

పరులు వెక్కిరించి
పరిహాస మొనరింప
తగదు సుమ్ము—
ముందు నగిన యంత
తిరిగి యేడ్వ వలయు:
నరు డిది గుర్తించి
ఒరుల గౌరవించు
టెఱుగ వలయు.

పాళి-ధమ్మపదం

దౌర్భాగ్యం

భాగ్యదేవత
బిఱు నవ్వు బఱపు నపుడు,
మనిషి—
నిశ్చల సంకల్ప
మహితుడగును.
భాగ్య దేవత
బొమముడి పాటుతోనె,
మనిషి చంచల కామన
మునుకు లిడును.
దౌర్భాగ్యము

నిర్భాగ్యుని తెలివి
మాసి నెఱ్ఱెలు చీలున్;
అర్భకుని భాగ్య దే
వ్యా విర్భావమునందు
తెలివి విరవిరలాడున్.
చదువు సాము లేల?
చాతుర్య మేల?
నీ చెడు దినాల
బ్రతుకు నడచు చుండ;
ఏది చేయబోవ
నెదురగు పెద్దపు్మ—
తోచ,
దెంత తలను
తొలుచుకున్న!

*

కుదరనివి

జగము రెండు ముక్కలుగ
నున్నదోయి;
ఆ రెండు రెండు గాని
ఉండిపోవు;
జీవితమున

విజయసిద్ధి యొక్కటి—
మఱి సచ్చరిత్ర మన్న
జగతి యొకటి.

*

కాలమహిమ

గాలి పాటు
చక్కగా నున్న యప్పుడు,
చెడుగు కూడ
మంచి జేయుచుండు—
ఎదురుగాలి కాల
మెదురైన యప్పుడు,
మంచి సేయ
చెడుగు మరవబాఱు.

తమిళం - కురళ్

వేగి

కోమల తామ్ర చూళికలు
క్రొవ్వెఱ సంజకు
బ్రోది పెట్ట,
నిస్సీమ కఠోర తార రుతి
జెట్టుప లార్చుచు
నట్టు లెత్తి.
విశ్రామము పోలె గూసె;

విలస చ్ఛరమాచల కూట
పక్కణ
గ్రామటికా కుటీర
శిఖరంబుల
గుక్కుట చక్రవాళముల్.

తెలుగు - శ్రీనాథుడు

పగలు

చక్రములు పొంగ;
దస్యు సంచయ మడంగ;
దమము చెంగ;
ద్విజ ప్రతాపము జెలంగ;
సరసులం దెల్ల
గమలాతిశయ మెసంగ;
జగము వింగదగు
నినుడు తేదమున
బ్రబల!

తెలుగు - కూచిమంచి తిమ్మకవి

ప్రశంస

దేవతలకు మేలు గూర్చ
దివ్య నేత్ర సముడు సూర్యు
డుదయించు చు నున్నా డ
ల్లదిగో తూరుపు దిక్కున:

వంద యేళ్ళు చూతాం మిక
వందయేళ్లు బ్రతుకుద మిక
వందయేళ్ళు మురియుద మిక
వంద యేళ్లు తనియుద మిక
వంద యేళ్ళు—ఉందాం మిక
వందయేళ్లు విందాం మిక
వంద యేళ్లు—అందాం మిక
వంద యేళ్ళు విజయలక్ష్మి
వర్ధిల్లగ నుందాం మిక;
వందలాది యేళ్ళు సూర్య
భగవానుని చూడగల్గు
వరమ్ములను పొందుద మిక.

వైదికం - తైత్తిరీయక ఆరణ్యకం

నీ కో స ం

అక్కలు మొలవని పిల్లలు
మిక్కిలిగా తల్లి పులుగు
ప్రక్కజేరు కోన నెంతో
మక్కువ పడుచున్న యట్లు—
ఆకలి గొన్నట్టి దూడ
లావు పాలు ద్రావుటకై
ఆశతోడ మున్ముందున
కవఘుళించు చున్న యట్లు—

చెలిమికాడు దూర దేశ
ములకు చనిన దిగులున, తె
న్నులు జూచుచు గూరుచున్న
కలువకంటి కలగునట్లు—
నీ కొఱకై నీ కొఱకై
నిన్ను జూచు పండుగకై
నీరజాక్షు నామమ్ము
నిరీక్షించు చున్నదోయి!

పౌరాణికం - శ్రీమద్భాగవతం

వక్రోక్తి

ఉక్తి వైచిత్రివాక్కులు
కొనరు మెరుపు
గాన, వక్రోక్తిమై
జెప్పగా యతింప
వలయు, కవి;
ఉక్తి వక్రత
వనరు పడనిది—
ఏ అలంకారమైన
నింకెట్లు పొసగు.

ఆలంకారికం - భామహుడు

యుక్తి

దాని యురోజ గంధ
పరితః పరిదిగ్ధము
ఔొమ్ము దాచుకోగా
నతుడౌ తెలుంగున
వగల్ వడె దేల?
అనంగ — నేది యేదీ!
నవలా! - అటంచు
దమిదీర గవుంగిట
గ్రుచ్చి యెత్తినన్;
దాన జెరంగె ముద్ర,
సుఖ తత్పరయై
మఱచెన్ లతాంగియున్.

లౌకికం - అమరుకం

కష్టమే మఱి!

మంచు గత్నాల కంబాల
మేని నీడ
వందల కొలంది
రావణేశ్వరుల జూప,
గొలువు దీరిన
రాక్షస కువలయేశు
గష్టపడి గుర్తుబట్టెను
కపి వరుండు.

- కావ్యాదర్శం

సమయంలో....

వెలది కోపము
దీర్పగ దలచి
యీామె పాదముల పైని
పడనుండ భాగ్య వశత -
ఊఋము వినబడె
సంతలో ఒక్క సారి,
నాకు నుపకార
మొనరించు నదియు పోలె.

\- దండి

ఇందుకా ?

ఎన్ని పవిత్ర తీర్థముల
నేని మునింగి పునీతమైన దన్
మన్నన లేక,
నా తల సమాంతము
మర్దన జేసి వైచె,
నా చిన్నెలమారి
మైకమున, చీపురుతో
విసి!
దీసి కింతకున్

తన్నులు కోరియూ
ధనము దండుగ సేయుట?
సిగ్గు వీడుటల్?

- అమృతానందయోగి

అ హిం స

మానవత్వ మే మాత్ర
మైనా ఉన్నట్టి మనిషి
కౌనా! ఏ జంతువునై
నా నఱకుట, చంపుట మఱి?

పాళీ - ధమ్మపదం (చైనా అనువాదంనుంచి)

మ గ త నం!

దొంగ నా చేతిలో నుండి
దూసుకొనియె
దండ. బలవంతముగ,
పైన బండరాళ్లు
విసురు చుండెను;
నీ వేమొ విస్తుపోయి
చూచుచుంటివి
నే చచ్చి సున్నమైతి.

ప్రాకృతం - అలంకార సంగ్రహం

ఆవేదన

నాథుని దివ్య శోభా మయమైన
నా మధుర స్వప్నం
నాలోనే కఱిగి పోయింది.
చిక్కనవుతున్న
యిక్కట్టుల మంచు తెఱలో,
చిమ్మ చీకటి పొరలో
లోకమంతా
నీరస ముద్రాంకితమై,
నిస్తబ్ధమై
నింపాదిగా జోగుతున్నది.
నేనూ నా చెలికాడూ
నెయ్యు లెవ్వరూ లేని
నిస్సహాయులమై,
నీరంధ్ర నిశా నిశ్చల
నీర ధారా పూరంలో
నెమ్మదిగా,
నెమ్మది నెమ్మదిగా
ఎక్కడికో
కొట్టుకొని పోతున్నాము.
ప్రత్యూష ద్వారబంధ—
ప్రాంగణంలో నిలిచి
పరమోచ్చస్వరంతో

తిరుకోకడి
పరాత్పరుని
చిరనిద్రా ముద్రనుంచి
బిరాన నిద్ర లేపితే
ఎంత బాగుండును?

తమిళం - తిరుమంగై మన్నన్

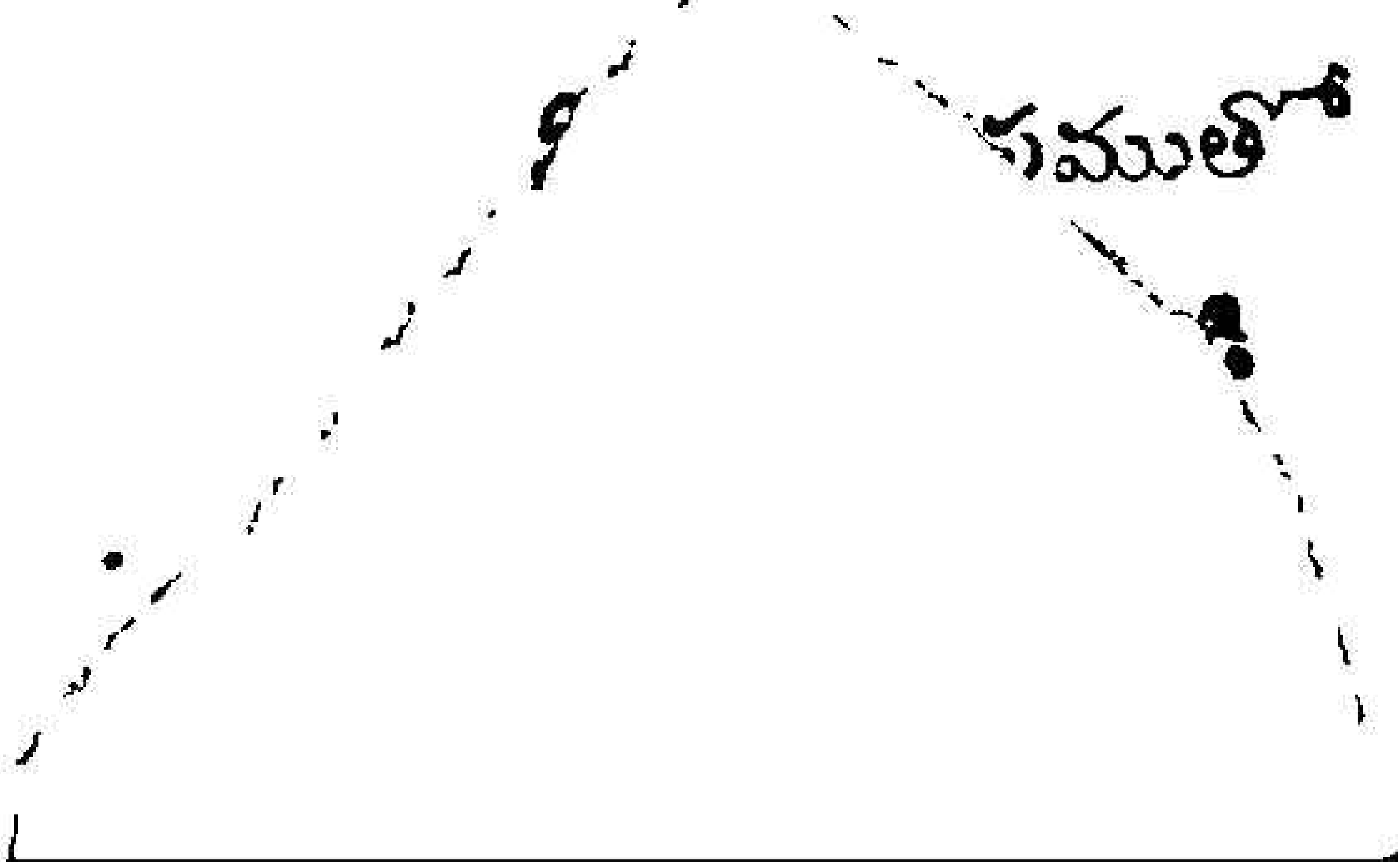
విభిన్నత

తనువున
విఱిగిన యమ్ముల
ననువున
బుచ్చంగవచ్చు:
నతి నిష్ఠురతన్
మనమున నాటిన
మాటలు,
వినుమెన్ని యుపాయములను
వెడలునె యధిపా!

తెలుగు - తిక్కన

ఏకీభావం

ఏకమై కదలండి
ఏక... పలకండి
... సముతో

ఏకమయ్యే దేవు
లింద్రాదులును పూజ
లెల్ల చేకొనుచుందు
రెల్ల కాలమును.

*

మీ ఆలోచన లన్ని. స
మీకృతములు కావలయును,
మీ కార్య కలాపములు, స
మీ కృతములు కావలయును,

మీ బుద్ధియు చిత్తమ్మును
మిక్కిలి ఒక్కటి కావలె;
మీ మంత్రము మీ హావిస్సు
మిక్కిలి ఒక్కటి కావలె;
మీ లక్ష్యం మీ హృదయం
మిక్కిలి ఒక్కటి కావలె;
మీ అందరి ఐకమత్య
మెపుడు చెక్కు చెదరరాదు.

వైదికం.—ఋగ్వేదం

ఆదిత్యహృదయం

తప్త చామీకరాభునకు,
తపన రూపు
విశ్వ కర్మను
చీకటి విచ్చు దొరను

లోక సాక్షిని సూర్యు
నా లోకదాయి
నంజలి ఘటించి
మ్రొక్కుచున్నాడ నేను.
భూతమ్ముల మడియించును,
భూతమ్ముల సృష్టి సేయు
భూరి కాంతులన్
భూతలము బీల్చు, పేల్చును
భూతలమును దడుపు వాన
బోరి పోరి నతడే.
క్రతువుల కాతండే
ఆ క్రతు ఫలముల కితడె,
వేద గణముల కతడే;
వితత ధరా మండలి
నే జతనమ్మున కైన నతడె
సర్వాధిపుడౌ.

పౌరాణికం—వాల్మీకి

మూగ భాష
కిసలయ కోమలాకృతి
బందాగుళి. నేల
భావ గర్భితముగ
వ్రాసికొనుచు,
సితిలోల లోచనా
స్ఫుత దృక్కులను

నా పయి సారె సారెకు
బఱపు కొనుచు,
చిఱు సిగ్గు మిసిమింత
తఱకల బరువున
కొంచెమ్ముగా మోము
వంచు కొనుచు,
కాసంత పెదవులు
కంపించు చుండ
నేమియొ మాట నోటనే
మ్రింగుకొనుచు—
మీన లోచన,
ఎందుకో గాని
తనదు మానసమ్మున
నేదియో మాటుకొనుచు,
నోరు విడిచి వచింపక
నొచ్చుకొనియె,
నయ్యదియె
నాదు గుండెల
నమలు చుండె,

పాపం!

ఎంత మంచిదానవు దూ
తి! ఎంతో మంచిదాన
వింత కంటె పాపం! నీ
వేమి సేతువూ?
నా కోసం గోటి గిచ్చ
లూ, కాట్లూ, పంటి గంటు
లేకముగా నోర్చుకొంటి
వెంత దానవే!

— అలంకార సంగ్రహం

ఆశాపాశము ....

నల్లని మసితో వెన్నెల
కెల్లను చిక్కని కుంచెల
నల్ల రంగు వేయు డింక;
తెల్ల గలువ నవ్వు తెలుల
నెల్ల మంత్ర తంత్రమ్ముల
కుళ్ళగించి వేయు డింక;
నల్ల బండ మీద నూటి
చల్లని వెలుగుల తేనిని
గుల్ల చేసి వేయు డింక;
అల్లపుడే వెలది మోము
నెల్ల దెసల చూచి చూచి
చల్ల పడును నా కన్నులు.

— రాజశేఖర కవి

వైరాగ్యం

ఇల్లాలు పిల్లలనుచును
చిల్లర కామనల తోనె
చెడుదురు మనుజుల్:
ఎల్లా చెదరగు నన్నియు
చెల్లిన ప్రాయమున, మిత్తి
చిదిమిన యంతన్.
దీప మారకుండ
నోపిక గాపాడ
గ్రుడ్డివాని కనికి
గూర్చు టెట్లు!
చావ నున్న యపుడు
నీ వారు నిన్నెట్లు
కావగలరు?
వెఱ్ఱిగాక తండ్రి!
నీతి గలిగి, యొరుల
నెయ్యమ్ముతో జూచి
బాపవలయు, లోక
పాపములను;
ఇదియె జ్ఞానమన్న
నిదియె ధర్మమ్మన్న—
వట్టి కోరికలను

వదలుకొనును.
సుఖము దుఃఖము రెండిట
సాక్షి పోక,
నిర్మమత్వమ్ముతో, పైన
నిలుచువాడె—
చావు బ్రదుకు లన్నట్టి
సంతతిను దాటి
అమిత సంతోషమును
బొంద నర్హుడగును.

పాళీ—ధమ్మపదం (చైనా అనువాదం)

మంచితనం

కర్తవ్య మెఱిగి
తమ సద్వర్తనమును
దిద్దుకొనగ
దలచెడు వారే
పూర్తిగ పెద్దలు,
వారికి కర్తవ్యమ్మన్న
మంచి కార్య మ్మొకటే.
యోగ్యులైన వారి
యోగ్యత యెల్లను
మంచి నడతలోని
మణిగి యుండు,
మిగత గుణము లెన్ని

మెఱసిన, వానికి
యోగ్య జేయు చేవ
యుండ దెపుడు.
పరివారిన్ బెరిమం
గనుం గొనుట,
తుచ్ఛ ప్రీతి లేకుంట,
ఏ పరదోషమ్ముల
జూడ కుంట,
పరితృప్తాత్మత్వముం గంట,
మాట రవంతైనను
దప్ప కుంట—
ఇవి గొప్పమ్మైన కంబాలు,
నీ చరితమ్మన్న
విశాల సౌధమునకున్
సద్వర్తనమ్మంతకున్.
చంపకుంట యతికి
సద్ధర్మ మగుచుండు;
నోటి నదుపులోన
నుంచుకొనుట,
సద్గుణమ్ము మంచి
సంసారి కెప్పుడు;
ఓటి మాట
లాడకోయి పరుడ!

తమిళం — కురళ్

బిత్తరి

కుసుమపు గుత్తి జూచి
యొక కోమలి దగ్గఱి
కోయ బోయినన్,
బసిబడి నందు నున్న
మధుపంబులు వచ్చి
ముఖంబు తావికిన్
ముసరఁగ జోపి చోపి,
పెను మ్రోతలతో
నవి దట్టమైన వెక్కసపడి,
పాఱు తెంచె జెలికత్తియ లిద్దఱు
సూచి నవ్వఁగన్

తెలుగు—అనంతుడు

ఎక్కడి కెక్కడ?

సరసిజ గంధి పెందొడల
సాటికి రా నెదిరించి పోరు
నీ గరభము లెల్ల
జేపడఁగ గన్గొనియుండియు

తజ్జయార్థమై
పొరల బెనంగి, యాచవడి
పోవుట, అంతియుగాక
ధాత్రిపై నరటులు
పిల్ల పిల్ల తరమైనను
సామ్యము బొంద నేర్చునే!

తెలుగు—భానుమతీ పరిణయము.

పాపములు

అసత్యాలు పలికి పలికి
ఆర్జించిన ఆహారం—
అనుకొనియో అనుకోకో
అరువుగొనిన ఆహారం—
అసలు కష్టపడకుండా
ఆహరించు నాహారం—
—తినుటవల్ల మూటగట్టు
కొనిన పాపరాశి నెల్ల,
అనర్హులను గొలిచి తెచ్చి
తినిన కల్బిషము నెల్లా
అనలుడు దగ్ధమ్మొనర్చి
అమలుని నన్ జేయుగాక.

వైదికం—తైత్తిరీయ ఆరణ్యకం

ఆంజనేయస్తుతి

అంబోధిని గోష్పాద
మ్మన జేసిన వీర్యవంతు,
డసుర తతిని ఈగలుగా
అదిలించిన విక్రమాంకు,
డాది కావ్య మాలికలో
అలరుచున్న మాణిక్య
మ్మనిలాత్మజు డాయనకే
నభివాదన మాచరింతు.

పౌరాణికం—వాల్మీకి

సున్నితం

కఠినతర తర్క
వాక్ప్రసంగముల వలన
కావ్య నిర్వచనము
సేయ గడగు రెల్ల.—
గడ్డపాఱలు, గొడ్డండ్లు,
గదలు దెచ్చి
ముక్కు పోగు సమర్చెడు
ముచ్చటగును.

ఆలంకారికం—స్ఫుటశ్లోకం.

జ్ఞా ప కం

తురగము చెంత చెంత
పురివిచ్చి చలించు
మయూరమున్,
ధరావరుడు
శరమ్ము వైచి యడపన్.
దలపోయక యుండె;
వెంటనే
సురత గళ ద్విబంధ మగుచున్
దెగిపోయిన పూలదండలన్
వరలు, పొలంతి వేనలి
గబాలున మానస వీధి
దోచుటన్.

రౌకికం — కాళిదాసు

ఎం దు కు ?

కామన లెల్ల దీర్చుకొనగా
గలిమిం గడియింపవచ్చు,
విద్యా మహితోరు
మస్తకము లందు
బదమ్మును బెట్టవచ్చు,
సుత్రామ విభూతులం
జెలువులం దనియింపగవచ్చు,

జీవు లంతా మహిపై
జీవమ్ము మనవచ్చు—
సరే!
మాటి యెందు కింతయున్?

—సుభాషిత త్రిశతి

ఏ మి టి ?

శాశ్వత వేదనాగ్ని కుండంలో
సతమత మవుతున్న ఓ మనిషీ!
సంతోషం ఎక్కడుంది ?
సారస్యం ఎక్కడుంది ?
కనులు కుచ్చుకున్నా, ఏ
అణువూ కన్పించని, ఈ
అనంతాంధకారంలో
అంధుడవై దుఃఖిస్తూ
ఆలోకం కావాలని
అన్వేషింప వదేటికి ?
అయ్యో, అయ్యో మనిషీ !

పాళీ—ధమ్మ పదం

పలుకు

పలుకును బట్టియే
కలిమి పంటలు పండును;
పల్కు బట్టియే
కలుగును సర్వనాశనము;

కావున నాల్కను
పట్టి యుంచగా వలయును;
నేస్తు లెల్ల
ఎడబాయని రీతి,
విరోధులైన
నీ పలుకున గుండె నొచ్చి
సెహబా సనురీతి
వచింపగా వలెన్.
దేశము నెఱింగి,
కాలమ్ము దెలిసి,
పాత్రములను గుర్తించి
తగినట్లు పలుక వలయు:
నిమ్న నగ్గల కెక్కించు
నెన్ని యున్న—
కలదె పలుకును మించిన
పలుకుదోడు?
ఎదుటివారి నీ వేపు
మళ్ళించుకొనుట,
వారి మాటలలో నున్న
సారమెల్ల
ఎఱిగి పలుకుట,

ఇది వాద నియతి సుమ్మీ;
తిరుగు లేనట్లు చెప్పుట
కరము ఘనము.
గందరగోళ మ్మెుఱుగక,
తొందరపాటున
మనస్సు తొట్రుపడక,
నీ వెందరితో వాదించిన
నందమ్మే!
నీవు చెంద
వపజయ మెపుడున్.

తమిళం — కురళ్

౪ పుసి గ ని....

పగలింటి కట్టెండ
నొగిలిన కుముదిని,
సిత రోచి గని
వికసిల్లు నట్లు;
వేసవి వడగాలి
నోసిన లేదీగ,
క్రొొక్కారు గని
మవ్వ మెక్కునట్లు;
ఫణి విషవహ్ని

జేడ్పడి యున్న
శశిరేఖ
నెఱి విడుపున
గాంతి వఱలునట్లు;
శాపాగ్ని బడి
దివ్య సతి వంది,
శాప మోక్షము గని
నిజ కాంతి నమరునట్లు—
విరహతాప తపస్తాప
విశిఖ చయము
దాకి కందిన మేదీగ,
తత్క్షణంబ
గౌరి కాశ్మీరుడగు నీశు
గనుడు, ప్రీతి చెలిమి
దొల్లింటి కంటెను
జెలువ మెసగె.

తెలుగు — నన్నెచోడుడు

పోరు

చెప్పులోని రాయి,
చెవిలోని జోరీగ,
కంటిలోని నలుసు,
కాలి ముల్లు,

ఇంటిలోని పోరు
నిం తింత గాదయా
విశ్వదాభిరామ
వినురవేమ.

— వేమన

ర ర మి మ్మ

వాక్కులకు ప్రియుడనై
వఱలుదును గాక,
పఱగుదును గాక-వా
కృతికి సుప్రియుడనై,
వాగ్దేవి! నాకు మధు
వద్వాక్య శీలిగా
వర మిమ్ము-నీకిదే
వందన నివేదనము.

వైదికం-కృష్ణ యజుర్వేదం

నీ వే కా వ లె

వద్దు నాకు నింద్ర పదవి,
వద్దు నాకు బ్రహ్మ పదవి,
వద్దు నాకు స్వా రాజ్యము
వద్దు నాకు భూ రాజ్యము,

వద్దు నాకు యోగవృద్ధి
వద్దు నాకు మోక్ష సిద్ధి
వద్దేదీ నీవు దప్ప
వరదా! కావలె నీవే!

పౌరాణికం-భాగవతం

అన్నీ నాట్యంలోవే!

జ్ఞానము, శిల్పము, మరి
విజ్ఞానము, కళ,
యోగశాస్త్ర చయమును
గర్మల్,
వేనిని చూచిన—
నాట్యములోనన్
గన్పించుచుండు
లోకమ్మెల్లన్.

ఆలంకారికం-భరతుడు

వారకాంత

ఎప్పు డెవనితో నుండునో
అప్పు డతని
రాగ రంజిత యగు
తన రంగు విడిచి,

వారకామిని
కేవల స్ఫటిక శిలయె
కావలయు గాక,
గాకున్న కలగె యిట్లు ?

లౌకికం-అమృతానంద యోగి

అపపథం

సరియైన దారిబట్టిన
నరునకు మృగములును
తోడు నడచుచు నుండున్,
సరిగాని దారిబట్టిన
నరునిన్ సోదరుడు కూడ
నడుమనె విడుచున్.

సంస్కృతం-మురారి

అదే మార్పు!

వీరులకుం బ్రశస్తులు
లభించును నెల్లెడ,
మృత్యు దేశికిం
భీరువు లెల్ల చోట్ల
...లె యాడురు,
...
...త్యముగ

కాని. అవే రణావనిన్
గోరిక బోవు నప్పు
డొనగూర్తు రలంకృతు
లెన్ని యెన్నియో.

-నీలకంఠ దీక్షితులు

ముక్తికి ....

సత్సంగత్వంతో నిస్సంగత్వం,
నిస్సంగత్వంతో
నిర్మోహత్వం,
నిర్మోహత్వంతో
నిశ్చల తత్త్వం,
నిశ్చల తత్త్వంతో
నీ నిర్వాణం.—

-శంకర భగవత్పాదులు

భోజనపద్ధతి

తిను నప్పు డెల్ల
నిగ్రహమును
పాటించుటయు,
రోగముల దూరముగా

ననుపుటయు మేలు;
భోజనమును
శాంతముగా
నొనర్పబూను మెప్పడున్

పాళీ-ధమ్మపదం

పరాత్పరుడు

అనేక యుగాంతరాల
అనంత ధ్యాన ప్రవాహంలో
అలలై కొట్టుకొని పోతూ,
ఆది మధ్యాంత రహితుని
అఖండ మౌన ప్రభా
సరస్సులోనికి
అడుగు పెట్టాను.
అవాఙ్మానస గోచరుని
అనూన దర్శనంతో
ఆనంద తుందిలమైన హృదయం
ఆలాపన చేసింది:
అడు గడుగో నా నాథు డందరికీ
అధి నాథుడు.
ఆ మహాకవి కిన్నెరలో నుంచీ
అనంత సృష్టిక్రీడా మహాకావ్యం

అవతరించింది.
ఆ మహా ప్రవక్త హృదయంలో
అణగిపోయి
అదో దృశ్యాదృశ్య
విజ్ఞాన సర్వస్వం
అలరారు తున్నది.
ఆ పసులకాపరి కలలన్నీ
అటూ యిటూ దారితప్పి వెళ్ళే
అమాయక పశుసంతతినిగూర్చే.
ఆయన పరాత్పరుడు.

తమిళం-తిరుమళిసై ఆళ్వార్

భీ ష్మ స్తు తి

కుప్పించి యెగసిన
కుండలంబుల కాంతి
గగన భాగంబెల్ల
గప్పికొనగ,
ఉరికిన నోర్వక
ఉదరంబులో నున్న
జగముల వ్రేకువ
జగతి గదల,
చక్రంబు చేపట్టి

చనుదెంచు రయమున
పై నున్న పచ్చని
పటము జార,
నమ్మితి నా లావు
నగుబాటు సేయక
మన్నింపు మని క్రీడి
మఱల దిగువ—
గరికి లంఘించు
సింహంబు కరణి మెఱసి,
నేడు భీష్ముని జంపుదు
నిన్ను గాతు
విడువు మర్జున!
యనుచు మద్విశిఖ వృష్టి
దెరలి చనుదెంచు
దేవుండు దిక్కు నాకు.

తెలుగు-పోతన

శాంతిశ్శాంతిశ్శాంతిః

భూలోకమ్మునకు శాంతి
భువోలోకమునకు శాంతి
దివ్యజలమ్ములకు శాంతి
భవ్యౌషధి తతికి శాంతి
నవ్య వనస్పతుల శాంతి
నైక దేవతలకు శాంతి;

నాకు నిఖిలదేవులెల్ల
చేకూర్తురుగాక శాంతి:
శాంతి శాంతి శాంతితోన
శాంతి మొలుచు, శాంతి విరియు
శాంతి శాంతి శాంతి శాంతి;
సర్వస్వ ప్రవృద్ధమై
జగత్తులోనున్న పాప
సహస్రాలు దారుణాలు
సకలమ్మును శాంతి రూప
సత్వస్థితి చెందుగాక.
సర్వవస్తు సంచయమ్ము
శాంతి శివంకర శంకర
సంపృతమై వెలయుగాక.

వైదికం-అథర్వవేదం

వేగోద్ధతి

ఆకసమ్మున నతి వేగుడై
గమించు నంజనా సూను
వాల మెంతయు జెలంగె;
పులుగు ఱేరాజు
తన్నుకపోవుచున్న
బారులకు మించినట్టి
సర్పమ్ము వోలె.

... ...

ఊరు వేగోత్థితమ్ములై
యుర్వీజమ్ము
లాంజనేయుని
వెన్వెంట నరిగె
కొంత తడవు,
దూర ప్రయాణమై
తరలిపోవువాని
సాగనంపెడు
బాంధవాళి వోలె,

పౌరాణికం-వాల్మీకి

వెంటనంటి!

వెన్నెల, చందమామ
వెనువెంటనె పోవును;
మబ్బు వెంబడిన్
కన్ను మెఱుంగు జెందు
నవకమ్ముల మించు మిటారి;
లోకమం దన్నిలమిన్న లెల్లను
ప్రియంబగు భర్త్రు
పథానువర్తులే
నన్న తెఱంగు—
తెల్లమె కదా!
జడవస్తువులై సహానికిన్.

-కాళిదాసు

ఔను!

అలల రాళ్ళు రువ్వి రత్న
ముల నవమానించకు మో
జలధీ! నీ వెఱుగవా?
అలనా డా కౌస్తుభమ్మే
వలె నని పురుషోత్తముడే
పులిసి చేయి చాపడా!

లౌకికం-భల్లటశతకం

చేయనిది లేదు!

పరసతి నొగునకు
గూర్తును;
పరమర్షుల వ్రతము
భంగపఱతును త్రుటిలో;
తరుణుల కోపము
మార్తును;
సరి! నీ దయ!
నేను సేయ జాలని దేదీ?

ప్రాకృతం - అమృతానందయోగి

అది చూచుకో!

మానా వమానాల
మాటల యెడల
లోకుల దృష్టి
నాలోచింప కమ్మ,

ఇది సమాజమ్ము కా
దిది రుద్రభూమి;
పుణ్య పాపమ్ముల
పురజన వాక్య
ములతోడ కొలువంగ
వలనుకా దెపుడు;
సత్యమున్ మృత్యు
దర్శనమున నీవు
ప్రత్యక్ష మొనరింప
బ్రయతించు మమ్మ!
జను లెంత అవమానమును
సేయ నిమ్మ!
నేను పతివ్రతనే!
నీవు, కన్నతల్లివై యుండియు
దారిని బోవు
నెవని శవమ్ముతో
నేని బంధించి,
ఏ పాప మెఱుగని
యీ పసికందు
గొంతు కోసితివేని—
ఎంతగా జనులు
నిన్ గొని యాడిన
నేమాయె గాని,

శాశ్వతమ్ముగ నీ
శ్మశా నాధినాథు
నడుగుల కడ, పెద్ద
అపరాధి వోలె
పడియుండ గల
వది పరికించు కొనుము...

బెంగాలీ - రవీంద్రుని 'సతి'

దానప్రతిగ్రహమీమాంస

నాకమునకు నిన్ను
నడిపించునది యైన
తీసుకొనుట యెపుడు
దోస మగును;
నరకమునకు నిన్ను
తరిమివేయున దైన
దాన మిచ్చు టెపుడు
ధర్మ మగును.

తమిళం - కురళ్

కాఠిన్యం

పరగతాతి గుండు
పగుల గొట్టవచ్చు
కొండలన్ని
పిండి గొట్టవచ్చు

కఠినచిత్తు మనసు
కఱగింప రాదయా
విశ్వదాభిరామ
వినుర వేమ.

తెలుగు - వేమన

సంవరణస్తవం

స్వస్తి జనయిత్రికిని
స్వస్తి మా జనకునకు
స్వస్తి గో సంతతికి
స్వస్తి పురషావళికి—
మా వారలెల్ల సౌ
ఖ్యా వాసులై జ్ఞాన
భావాత్ములై చిరం
జీవు లగుదురు గాక!
చిరకాల మేము సం
వరణ మూర్తిని మోద
భరులమై కనులార
పరికించెదముగాక!

వైదికం - అథర్వ వేదం

ఏకైకవీరుడు

దుర్దమ రాక్షస సేన చ
తుర్దశ దశ శతము
కాలితో నడచుచునే
మర్దించె నరుడు—
వైరి బలార్దను
డా రాము,
డొక్కఁగా నొక్కండే!

పౌరాణికం - వాల్మీకి

కావ్యచ్ఛిద్రం

కావ్యమం
దల్పదోషమే గాని
యెప్పుడుండ నిమ్మని
వదిలి వేయుటకు తగదు.
సూది మొన యంత కుష్ఠువు
సోకియున్న
సుంద రాకారమెల్ల,
పాడౌందు .గాదె,

ఆలంకారికం - కావ్యాదర్శం

కావ్య గుణం

రస హానికరము లగుటన్
దోసగుల నన్నింటి
నెపుడు దొలగించ దగున్;
పస యున్నను, లేకున్నను
దోసగులు లేకుంటె
ఒక్క దొడ్డ గుణమ్మా.

— అలంకార శేఖరం

ఎత్తిపొడుపు

చెలుపుడు చేతులార
విరచించిన మంజరి
నీదు చెక్కిటం
గలదని పొంగి పోకుము—
అతగాని కరమ్మది
అంతరమ్మునన్
తలకి వడంకె గాక,
ముగుదా!
మరి యింకొక కుల్కులాడి—
చెక్కిలి పయిగూడ,
నీ మురువు
గీల్కొని యుండెడి నట్టిదే కదా.

లౌకికం — దశరూపకంతో ఉటంకితం

ధూర్తుడు

ఒక పీటన్
చెలు లిద్దరుంట గని
యెంతో చెల్మి
వెన్వెనక్క వచ్చి,
కులాసన్ వలె
నొక్కతెన్ గనులు మూసెన్;
గొంతు వక్రించి
యిం కొకతెన్
ధూర్తుడు ముద్దు వెట్టె—
చెలి చెక్కుల్
మందహాసమ్ముతో గిలురింపన్,
వలపుల్ మదిన్
పులకలం గీలించి
తేలించగన్.

—అమరుకం

మాతృవేదన

కుంతి :

నా నందనుడవోయి
నాయనా నీవు!

కర్ణుడు :

అస్లైన నన్నిట్టు
లవమతి జేసి,
కులశీల గౌరవ
మ్ముల మంటగలిపి
కన్నార తల్లిని
గాంచంగ నీక,
చిమ్మ చీకటి దిమ్ము
గ్రమ్మిన లోక
మధ్యమ్మునకు, దూర
మందుండి బార
వైచితివేల తల్లీ!
చెప్పు మింక?
ఏల నన్నిన్ని నా
ళ్ళీ యవజ్ఞా ప్ర
వాహమ్మునం ద్రోసి
వైచితి వేల?
తోబుట్టువుల నుండి
దూరమ్ము జేసి
పార్థుని నన్ను వే
ర్పరచితి విట్లు?

ఆ శైశవమ్మున
నారంభమై అ
దృశ్య నిగూఢ ప
టిష్ఠ పాశమ్ము
లేవో, రాక్షస రూప
మెత్తి, మమ్మిద్ద
రను దుర్నిరోధ స
ర్వాకర్షణముల
లాగివేసినవి త
లా ఒకదెసకు....

....

అమ్మ జవా బివ్వవా?
నీదు సిగ్గు
చిమ్మ చీకటి పొరల్
చీల్చుక వచ్చి
నా ప్రతి యంగమ్ము
నంటుచు నుండె,
నీరవ స్థగతమై;
నేత్రముల్ మూసి
వేయుచున్నది...

ఉండనీ యటులైన,
ఏల నన్నిట్లు త్య
జించి వేసితివో
వచియింప వద్దులే!
వసుధపై జనని
వాత్సల్య మది
బ్రహ్మ వరముల లోన
ప్రప్రథమమ్మ.
ఆ భవ్య ధనమ్ము
నాత్మజునుండి
ఏలా హరించితివో—
వివరించ లేవేని
విడువుము.

కాని,

చెప్పే తీరవలయు;
మరల నన్నిప్పుడో
మాత! నీ యంక
మునకు గైకొని పోవ
మన సేల కలిగె?

కుంతి:

నీ నింద వజ్ర సం
తాన సమాన

మై కొడుకా! గుండె
నవియించె వేయి
వ్రక్కలు గాగ—నిన్
వరించినట్టి
పాపమ్ము వలననే,
పంచ పాండవుల
నక్కన శేర్చి—ఆ
హ్లాదింప దగియు,
నా హృదయమ్ము సం
తాన విహీన
మన నయ్యె—నా చేతు
లెనసి నీ కొరకు
కల లోకముల నెల్ల
గాలించు కొనుచు
వంచితలై భ్రమి
యించుచు నుండె.
నిన్ను వంచించిన
నేరమ్మువలన
నా గుండె దివ్వెయై
నవయుచు, నాత్మ

దాహమ్ముతో జగ
ద్ధాత్రికి విచ్చు
చుండె నివాళి నో
శూర మూర్ధన్య!
అబ్బ! నేటికి ధన్యు
రాలైతి నిన్ను
కన్నులారగ చూడ
గల్గితి నయ్యా!
నోట మాటే రాని
నాటనే నీకు
అపరాధ మొనరించి
నాను—ఆనోట
నే దుష్టురాలిని
నీ తల్లి నిపుడు
మన్నించినా నన్న
మాట రానిమ్ము—
ఆ మాట నింద క
న్నా తీవ్రమగుచు,
నంతరమ్మున దవా
నలము రగిల్చు.

నా పాతకముల పూ
ర్ణమ్ముగ దగ్ధ
మొనరించి నన్ పవి
త్రను సేయుగాక.

బెంగాలీ - రవీంద్రుని "కర్ణకుంతి" పద్యనాటిక

దానమనగా ....

తిరిగి యివ్వలేని
నరునికి నిచ్చులే
దాన మన్నమాటతోను జెల్లు;
ఏదికోరి దానమిచ్చిన, నదియెల్ల
అప్పుగాని, దాన
మగుట యెట్లు?

తమిళం — కురల్

వానకాళులు

ధర, నిదాఘ వాతాహతి
నెరియకుండ,
విధి, దమాల మంటపము
గావించె ననగ నొప్పె,
నీలాభ్ర పటల, మచ్చప్పరమున,
రాళు లన నెల్ల దెస
వానకాళు లమరె.

తెలుగు — నన్నెచోడుడు

స త్య వ్య క్తి

స్వర్ణ పాత్రమ్ముతో
సంఛన్నమై యుండె
సత్య పదనము దైవమా!
సత్య దృష్టిని నాకు
సమకూర్చి కొఱకు నా
చ్ఛాదనము తొలగించుమా!

వైదికం - ఈశావాస్యల్

ఊ పు

భూ నభోం తరాళమ్మును
పూనికతో చేత, దివియ
బూనిన తెలుగున కపివరు
డూని యెగిరెనూ___
వాని విభీషణ ఘోషణ
తో నాకస మర్క సహిత
మై, నక్షత్రలు చీలి వ్రక్క
లౌనట్లుండెన్.

పౌరాణికం - వాల్మీకి

వృద్ధాప్యం

అత నద్దమ్మున నొక్కనాడు,
తన యాస్యమ్మున్ విలోకించి,
వృద్ధత యే తెంచిన చాయ
కేశముల శ్వేతత్వము సూచింప,
నాతత నీహార పరీత
ఫుల్ల జల జాతమ్మున్
విడంబించు మోము—
అతు లావేదన ముంప,
నెంచుకొనె
ప్రాయ మ్మేచు సౌందర్యమున్.
చలువ వెన్నెల
తామరసమ్ము, దాకి
వాడిపో జేయు లీల,
నీ వార్ధకమ్ము—
మనిషి కున్నట్టి
సౌందర్య మహిమ రీతి
నెల్ల మాడిచి
మసి జేయు టింత నిజము.
దారుణ మారణ దంష్ట్రా
కారణ భావశ్యమో!
ఘోర కర్కశ క్రోధా

భీల కాల హాసనమో!
ఈ రాక్షస వృద్ధాప్య వి
భా రజతా భోగము.
ఒంటె వగల నా నడువ
నోపికతో నుండవచ్చు;
గాడిద గానమ్ము సేయు
గా జూచి సహించవచ్చు;
కాని, ముసలివాని రాగ
కలన జూచి నవ్వు నాపు
కో నేర్చుట సాధ్యముకా
దే నరునకునూ.

లౌకికం - క్షేమేంద్రుడు

సు భా షి తం

యాగాలు, యజ్ఞాలు
సాగించు వేదనల
మోగించు గుండె నె
న్నొ గతుల బాలు—
నీ గండముల దాటి
పోగోరు చేని, ధ
ర్మా గతుడవగుము; మత
రాగ ముక్తుడ వగుము.

పాళీ — ధమ్మపదం

దొ ర కా దు

పాలితుల నణచి,
యసమానాలయము
నొనర్చి నేల,
నాలుగు చెఱగుల్,
పాలింప బూను రాజును
దూలింపుము
హంతకుండు
దొర యెట్టులగున్.

తమిళం - కురళ్

అ ం చ

మందిర మరవిందము,
బిసమందమ-భోజనము,
శయన మంబుజ దళముల్,
హిందోళ తరగ
లిక నేమందు___
మరాళమ్ము సేయు
నట్టి తపమ్ముల్.

సంస్కృతం - అమృతానందయోగి

ప్రేమాగ్ని

నాలో రగిలే మాలిమి
వాలాయము
నన్నుజంప బాల్పడ దేలా?
బేలా! వీవన గాలుల
జ్వాలలు చెలరేగి
మాడ్చి చావ వేటికే?

ప్రాకృతం - అలంకార సంగ్రహం

భాషాభిమానం

అంగో పాంగములందు
సుందరత, నిత్యస్ఫూర్తి
జెన్నొందుతన్;
రంగుల్ జూపుత
వ్యంగ్య భాగ్యములతో;
రాణించుతన్ పాదముల్
సింగారమ్ముల
మావి తీపుల;
సఖి సీమన్
మహత్వమ్ముతో
పొంగుంగావుత,
మార్జరీ మధువచో

భోగ ప్రభా భోగముల్.
అమర వచస్తతి
కే యుత్తమ పదము
నొసంగినామొ—
తత్ స్థితి,
గుజరాతము పొందు గాక;
దివ్యత్వము చెందును గాక
హరి కృపా వీక్షణలన్.

గుజరాతి - ప్రేమానంద

సతి

పతి సంతు మోసితి
పడసితి గోమరు,
బలిమిని లొంగి
పోవగ లేదు నేను.
ఔను! జ్ఞప్తికి వచ్చె
నా నాటి రేయి,
గుట్టుగా నొక చెలి
పట్టు మటంచు-
రెండు జాబులు నిచ్చె:
ఒండున నీవు
'వానిని పొడిచి
చంపవలె' నన్నావు;

'విసము పంపితి—
త్రాగి వేయు' మటంచు
మా తల్లి వ్రాసెను.
మఱి నా సతీత్వ
మెవరో—
బలాత్కారమే చేసి
చౌర్య మొనరించియే యున్నచో,
మాత పితల
మాట ఆనాడె
పాటించియే యుందు.
అదికాదు జరిగినది—
ఆ వీరవరుని,
ప్రేమించి భర్తగా
స్వీకరించితిని.
బ్రాహ్మణ యవన
విభాగ మెవ్వరిది?
ధర్మమ్మునకు లేదు
తద్ భేద దృష్టి;
అంతరమందు
సత్యాత్మ యెచ్చోట
చరించు నచట
నందరు నొక్కవారె,
అయిన నొక్కొక్క యపు

డాదిమ కాల సంస్కార
మెగబడి, చర చరలాడి
నరము నరమ్ము
ఘృణా దగ్ధమొంది
చలియించిపోవునట్టులు
చేయుచుండు.
కాని, వానిని
సతీ ఘన ధర్మ మిపుడు
నిర్జించి వైచె;
నే నీతితో పతిని,
నారాధానము
సేసినాను;
మతాంతరమ్ము
మనః పూర్వకమ్ముగ గొంటి.
పతితను కాను;
నే పరితాపపడుచు,
పరిభవ వ్యగ్రనై.
శిరమెత్త లేక
అపరాధి వలె
భిన్నమైన ధర్మమ్ము
సేవింప లే నింక,
సేవింప లేను.

బెంగాలీ - రవీంద్రుని ఏకాంకిక 'సతి'

ప్రబోధం

జ్ఞానిసలారా మీరు
మానిసులు కాలేరు;
మీ నిత్యాత్మకోసం
పూని తపస్సు చెయ్యలేరు;
ఏనాటినుంచో మేము
దీనావనుని సేవకులము;
ఏ నలుపూ మమ్మంటదు
మానితులే రండి మా జంటకు.

తమిళ - పెరియాళ్వార్

మోహలత

క్రకచ ధారా కఠోరంబైన
కత్తుల క్రొవ్వాడి
కొడవంట గోయరాదు;
క్రూరా యసోద్దామ
కుద్దాలముల ద్రవ్వి
వేళ్ళతో పెకలించి వేయరాదు;
సమిధాజ్యముల
నగ్ని సమకొల్పి
దారుణ శిఖల గాలిచి,
నీఱు సేయరాదు;
ఘన ముష్టి గబళించి,

కపట లుద్ధతిబట్టి తెగ జేతితోడ
రా దీయరాదు;
హృదయ మను పాదు లోపల
నుదయ మంది,
తల్లి దండ్రులమీద సోదరులమీద
దనయబంధు
కళత్ర మిత్రకుల మీద
మూరి బోవంగ బ్రాకిన
మోహ లతను.

తెలుగు - పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుడు

అభ్యర్థన

మధురమైన వానినే
మరి మరి మనన మ్మొనర్తు,
మధురమైన వానినే
మరి మరి సృజన మ్మొనర్తు.
మధురమైన వానినే
మరి మరి వినికిడి నొనర్తు,
మధురమైన వానినే
మరి మరి వాచన మొనర్తు,
సురలకు నరులకు మధురో
త్కర సంయుతి గూర్చు మధుర

తర వాక్కు వచించునట్లు
వర మిత్రురు గాక దేవ
వరులు, తథాస్తని దీవన
గురిపింతురు గాక పితలు.

వైదికం - కృష్ణయజుర్వేద సంహిత

మ న స్సు మ ం

అకట! గభీర నీర
నివహమ్ముల,
నిర్జర ఘోర
కానన ప్రకరములన్
ప్రవిష్టుడగు;
పర్వత పంక్తుల
సంచరించు—
పూలకు నయి
బుద్ధి హీనుడు;
హాలాహల ధారణ!
నీకు నాత్మ
హృద్వికచ జలేజ
మొక్కటి,
దివేదన చేసి
సుఖంప డెందుకో?

లౌకికం - శంకరాచార్య

కుటి నొకరైన
లేమి గని,
గొంకుచు మెల్లన
బాన్పు డిగ్గి,
చిక్కటి నిదురున్
నటించు చెలికాని
గనన్ దమి తీవరింపగా,
బటువగు
ముద్దు వెట్టుకొని,
వాని కపోలము
పుల్కలెత్తినన్
దటుకున మోము వాల్చు
మెలతన్,
ప్రియు డూరిచె
ముద్దు సోనలన్.

—అమరుకం

ధర్మవిచికిత్స

పండితుల మధ్యమున నే
యుండిన,
మూరునకు
ధర్మ మొకటి

తెలియునా?
కుండం గల
పులుసుననే
యుండిన,
గరిటెకును
రుచి యెట్లో
యెటు తెలియున్.
తెలివి గలవాడు
పండిత కులమున
కొకసారి వచ్చి
కూర్చుండిన చాల్—
కల ధర్మ మెల్ల
నెఱిగన్—
తెలియును రుచి
ఒక్క చుక్కనే
నాలుకకున్.
మతిహీను డైనవానికి,
వెతనే కల్పించుచుండు
వితరణ కూడా;
గతి తప్పి చేయు
త్యాగము,

మతి నటు మీాదట
గలంచి,
మాడ్చును గాదా?

పాళీ - ధమ్మపదం

తెలియక....

పడతి చెక్కిలి
చంద్ర బింబమ్మె వోలునంచు
గొత్త్రె దాటుగ
వచియించు చంద్రుః
తత్త్వ పరిశీలనము
సేయ—తరుణి ఏడ?
పాప మనిపించు
నా నెల బాలు డేడ?

ప్రాకృతం-గాథ

నిస్పృహ

చెలియ వానికై
ఎదురు చూపులను
జూచి చూచి
అక్కట!
కన్నులు వాచిపోయె;
గోడ గురుతుల
గోజులు

కూడి కూడి
ఇట్టి ప్రేళ్ళి
సమసి పోయినవి గదవె!
నా మేని మిసిమి
యంతయు
మాసిపోయినది:
లేమ!
బంగరు మురుగు
లెల్ల పడి పోయినవి:
ఏమి కాగల దింక!
యీ రోజు మఱచితే నేమి?
జ్ఞాపక మున్న నేమి?
ఒకటే కదా!

తమిళం - కురుం

అనురాగబంధం

పొమ్మన జూచు,
చూచి మది బుట్టిన
ప్రేమము పేర్మి
బాష్పముల్ గమ్మిన,
గ్రమ్మఱం
బెడమొగం బయి
కన్నుల నీరు గ్రింగుచున్
గ్రమ్మఱ దా

శకుంతుల మొగంబగు,
నశ్రుల నించు
గొంత సేపమ్మని
జాలి బొందిః
ధృతి యంతయు
నిల్వక విచ్చి పాఱగన్.
ఎంచ మునీంద్రు లందు
విజతేంద్రియుడైన
తపస్వి,
కూర్మి గావించి
శకుంతలం బెనిచి,
విస్మృతి నొందిన
మోహపాశముల్
త్రెంచుకొనంగ లేక,
తరి తీపుల
జిత్తము గాసిపెట్టి,
శీలించిన
నెవ్వ డింక
వదలింపగ నోపెడు
మోహ బంధముల్.

—తెలుగు

ఆస్థి

మంగళప్రదమైన వానినె
మనము విందాము.
మంగళప్రదమైన వానినె
మనము చూతాము
సత్వసంపన్నాంగములతో
సంతసింతాము.
స్వర్గిహితాయుర్దాయముల జీ
వనము సేతాము.

వైదికం - ఋగ్వేదం

మండోదరి మనోవ్యధ

దానవుల కెల్ల రాజు
మా తండ్రి,
భర్త అసుర
లోకమంతటికి
రాజాధిరాజు,
దేవపతిని నిర్జించిన
దిట్ట కొడుకు—
నాకు తక్కువేమని
మిన్ను దాకుచుంటి.
పొగరెక్కిన పగతుణి

పెం పగలిచి,
మగటిమిసి జాటినట్టి
తెంపరుల్ —
నగధీరుల నావారని
దిగు లన్నది లేక
హాయి దేలుచు నుంటిన్.
బ్రతికి నన్నాళ్లు బ్రతికి,
యీ గతి
వితంతు వగుదునంచు
దలంపగనైతి;
దూరదృష్టి లేమిని
రానున్న కష్ట నష్టములను
గ్రహియింప నేరక
మోసపడితి.

పౌరాణికం - వాల్మీకి

) రులూ - మావ

మొలిచె, పల్లవించె,
మొగ్గలు దొడిగెను,
పూవు పూసె —
గున్నమావిచెట్టు;
మొలిచె, పల్లవించె,
మొగ్గలు దొడిగెను,

పూవు పూసె నెడద
పొలతి మరులు.

లౌకికం - ముక్త

స త్య మ హ త్త్వ ం

ఒక్కమాట చాలు
నొక్కింత తెలిసిన,
ఎఱుకపడనిమాట
లేల వేయి?
సత్య మొకటి తెలిసి
చక్కగా నడిచిన జాలు
ముక్తి పొంద జాలునరుడు.

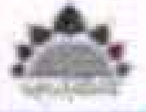
పాళీ - ధమ్మప

కా ల ం

ఒకరికి విషమయమగు;
నింకొకరికి నమృతమ్ము;
రెండు నొక్కరి కగు;
నే యొకరికొ
అమృతమ్మును గా,
దిక విషముం గాదు
కాల. మే మనవచ్చున్.

ప్రాకృతం -

వేటపాలెం
వేమన గ్రంథాలయం,
వేటపాలెం :: కృష్ణా జిల్లా.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA126B128
పుస్తకం పేరు	భా ర తీ య్క పి తా క ల్ప కం
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	no
వెనుక అట్ట	no
మొత్తం పేజీలు	363
పెద్ద సైజు పేజీలు	no
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Nazma
పేజీలు విడదీసినది	Nazma
స్కాన్ చేసినది	Ch. Ramya
పరీక్ష చేసినది	ROHITH
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	no
పరిస్థితి	good